رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

حِرَاسَةُ التَّوحِيدِ | أوكراني | українська

Охорона єдинобожжя

Автор книги Вельмишановний шейх
Абдульазіз ібн Абдуллаг ібн Баз

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
حراسة التوحيد - أوكراني. / عبدالعزيز بن باز - ط١. - الرياض ، ١٤٤٨هـ
٢٣٥ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٨٠٥٤
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٦٩٢-٧

حِرَاسَةُ التَّوحِيدِ

Охорона єдинобожжя

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Автор книги Вельмишановний шейх
Абдульазіз ібн Абдуллаг ібн Баз

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Перше послання: Правильне віровчення та те, що йому суперечить

Уся хвала належить тільки одному Аллагу, мир і благословення останньому Пророку, його родині та сподвижникам.

А далі: враховуючи, що правильне віросповідання є фундаментальною основою Ісламу та опорою мусульманської громади, я вважаю надзвичайно важливим присвячувати цій темі свої письмові праці, докладаючи всіх зусиль для її ґрунтовного роз'яснення та пояснення.

Як відомо з шаріатських доказів із Корану та Сунни, що будь-які дії та слова можуть бути правильними та прийнятними у Аллага лише за умови, що вони походять із правильного віровчення. Якщо ж віровчення є неправильним, то все, що з нього випливає — слова чи дії — стає недійсним, як про це сказав Всевишній Аллаг:

﴿...وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ﴾

﴿...а хто відрікся від віри – марні його вчинки, і у Вічному житті він опиниться серед

потерпілих збиток!﴾

[Сура Аль-Ма'іда (Трапеза): 5].

Також Всевишній сказав:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥﴾

﴿Було відкрито тобі й тим, які жили раньше за тебе: «Якщо ти додаватимеш Мені рівних у поклонінні, то стануть марними твої вчинки й ти неодмінно будеш одним із тих, які втратят усе!»﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 65].

І аятів із таким змістом у Корані багато. А ясна Книга Аллага і Сунна Його вірного Посланця, мир йому та найкраще благословіння від його Господа, чітко вказують на те, що правильне віровчення зводиться до шести речей, а саме: віра в Аллага, Його ангелів, Його писання, Його посланців, віра в Останній день, і в Передвизначення — як доброго, так і поганого. І саме ці шість пунктів є основами правильного віровчення, яке було зіслано в Книзі Могутнього Аллага, та з якими Аллаг послав Свого Посланця Мухаммада, мир йому і благословення Аллага.

У Корані та в достовірній Сунні наведено безліч доказів щодо цих шести основ, зокрема:

По-перше, докази з Корану, а саме слова Всемогутнього і Великого Аллага:

﴿لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۦنَ...﴾

﴿Благочестя не в тому, щоб ви повертали свої обличчя на схід чи на захід, а благочестивим є той, хто підкорився і увірував в Аллага, і в Останній день, і в усіх ангелів, і в усі Писання, і в усіх пророків...﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 177].

І слова Його, Пречистого і Всевишнього:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ...﴾

﴿Посланець увірував у те, що було послано йому від Господа його — в Коран та Сунну, а разом із ним — віруючі. Усі вони увірували в Аллага, і в Його ангелів, і в Його писання, і в Його посланців і сказали: «Ми не робимо різниці між ким би там не було з Його посланців»...﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 285].

В іншому аяті Всевишній говорить:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾﴾

﴿О ви, які увірували! Віруйте в Аллага і Його посланця, і в Писання, яке Він зіслав Своєму

посланцю – Коран, і в ті Писання книги, які Він зіслав раніше минулим пророкам. А хто стане невіруючим в Аллага і Його ангелів, і Його Писання, і Його посланців, і в Останній День, – той заблукав у глибокій омані!﴾

[Сура Ан-Ніса (Жінки): 136].

В іншому аяті Всевишній говорить:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾﴾

﴿Невже ти не знаєш, що Аллагу відомо те, що на небі й на землі? Воістину, це є в Писанні! Воістину, це легко для Аллага!﴾

[Сура Аль-Хадж (Хадж): 70].

По-друге, докази з Сунни. Серед них — відомий достовірний хадіс, який наводить Муслім у своїй достовірній збірці зі слів володаря правовірних 'Умара ібн аль-Хаттаба, нехай буде вдоволений ним Аллаг, про те, що Джібріль, мир йому, спитав у Пророка, мир йому та благословення Аллага, про віру, на що той відповів:

«الإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

«Віра — це, коли ти віриш в Аллага, Його ангелів, Його Писання, Його посланців, в Останній День, а також віриш в

Передвизначення як добра, так і зла»[1]. Цей хадіс передали Аль-Бухарі та Муслім — із незначними відмінностями в тексті — від Абу Гурейри, нехай буде задоволений ним Аллаг.

Усі обов'язкові для віри мусульманина переконання — стосовно Аллага Всемогутнього, питань загробного життя, воскресіння та інших сокровенних речей, про які сповістили Аллаг та Його Посланець, мир йому і благословення Аллага, — випливають із цих шести фундаментальних основ віровчення.

Тому далі ми наведемо детальні пояснення цих шести основ.

Перша основа: Віра в Аллага Всевишнього

Вона включає в себе декілька речей, серед яких: Віру в те, що Він є єдиним істинним Богом, Який заслуговує поклоніння, на відміну від усього іншого, оскільки Він є Творцем Своїх рабів. Він піклується про них, Він забезпечує їх прожитком, Він знає про їхні явні та таємні справи, і Він здатний винагородити покірних Йому і покарати тих, хто грішить.

Аллаг створив людей і джинів заради цього поклоніння, та наказав їм його дотримуватися, як свідчить про це Сам Всевишній:

[1] [НавівМуслім (8)].

﴿وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلْقُوَّةِ ٱلْمَتِينُ ﴿٥٨﴾﴾

﴿Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені! (56)

Я не бажаю від них наділу та не потребую, щоб вони годували Мене! (57)

Воістину, Аллаг — Наділяючий прожитком, Володар Могутності! (58)﴾ [Сура Аз-Зарійят (Розсіюючі): 56-58].

Також Всевишній сказав:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾

﴿О ви, люди! Поклоняйтеся Господу вашому, Який створив вас, і тих, що жили до вас, і цим щоб ви убереглися від Його покарання! (21)

Поклоняйтеся Господу, Який створив для вас землю ложем, а небо — крівлею. Котрий зіслав із неба воду й проростив нею плоди для вашого прожитку. Тож не прирівнюйте до Аллага нікого, звеличуючи їх на одному рівні з Аллагом, адже ви знаєте, що тільки Він є Творцем, Даруючим достаток, і тільки Він один гідний, щоб служити Йому та поклонятись Йому! (22)﴾ [Сура Аль-Бакара (Корова): 21-22].

І Аллаг направив посланців і зіслав Писання задля того, щоб роз'яснити цю істину, закликати до неї та застерегти від того, що їй суперечить. Як сказав Всевишній з цього приводу:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

﴿І вже Ми відправляли до кожного народу свого посланця, щоб він сказав їм: «Поклоняйтеся тільки одному Аллагу, і стороніться лжебога!»﴾ [Сура Ан-Нахль (Бджоли): 36].

І Всевишній сказав:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ٢٥﴾

﴿Ми не відсилали раньше за тебе жодного посланця, не відкривши йому: «Немає божества, гідного поклоніння, крім Мене, тож служіть і поклоняйтеся виключно Мені!»﴾ [Сура Ан-Анбія (Пророки): 25].

Всемогутній і Великий Аллаг також каже:

﴿الر كِتَابٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَاتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ ٢﴾

﴿Аліф. Лям. Ра. Це – Писання, аяти якого досконало встановлені, і потім чітко роз'яснені всі його положення Мудрим, Всезнаючим. (1)

Щоб ви нікого не вважали богом, окрім одного Аллага і не служили їм, і воістину, я – Мухаммад, для вас від Нього застерігач і добрий вісник!(2)﴾ [Сура Гуд: 1-2].

Суть цього поклоніння полягає в тому, щоб присвячувати всі форми поклоніння, якими поклоняються люди, виключно Аллагу, Пресвятому і Всевишньому! Це включає мольбу-благання, вияв страху, покладання надії, молитву, піст, жертвопринесення, давання обітниці та інші види поклоніння. Усі вони повинні виконуватися з повною покорою Йому, з надією на Його винагороду та страхом перед Його покаранням, у поєднанні з цілковитою любов'ю до Нього та благоговінням перед Його Могутністю.

Той, хто розмірковує над Священним Кораном, знайде, що більшість його змісту було зіслано, щоб розкрити суть цієї великої основу, як, наприклад, слова Всевишнього Аллага:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

﴾Воістину, Ми зіслали тобі Писання з істиною, тож поклоняйся тільки одному Аллагу, присвячуючи виключно Йому усю свою віру! (2)

Чи не Аллагу належить щира релігія? А ті, які беруть собі помічників замість Нього,[говорять]: «Ми поклоняємося їм лише для того, щоб вони наблизили нас до Аллага якнайближче». Воістину, Аллаг розсудить між віруючими єдинобожниками і невіруючими багатобожниками у День Суду щодо того, в чому вони розходяться! Воістину, Аллаг не веде істинним шляхом того, хто бреше, і є невірним!(3)﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 2-3].

І слова Його, Пречистого і Всевишнього:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ...﴾

﴿І встановив Господь твій, щоб ви – всі люди – не поклонялися нікому, окрім Нього одного...﴾ [Сура Аль-Ісра (Нічне перенесення): 23].

І слова Його, Піднесеного і Славного:

﴿فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ١٤﴾

﴿Тож звертайтеся ж з мольбами до Аллага, присвячуючи виключно Йому одному віру і поклоніння, навіть якщо це й ненависно невіруючим!﴾

[Сура Аль-Гафір (Прощаючий): 14].

Так само, хто замислиться над Сунною Пророка, мир йому і благословення Аллага, той знайде в ній велику увагу до цієї великої основи. Прикладом цього є те, що наводиться в

обох достовірних збірниках аль-Бухарі та Мусліма зі слів Му‘аза, нехай буде задоволений ним Аллаг, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَن يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Право Аллага на Його рабів полягає в тому, щоб вони поклонялися Йому одному, і не поклонялися нічому замість Нього»[1].

Віра в Аллага також передбачає і віру у все те, що Аллаг приписав Своїм рабам та наказав втілювати в житті, а саме п'ять стовпів Ісламу.

А саме: свідчення, що немає божества, гідного поклоніння, крім Аллага, і що Мухаммад — Посланець Аллага; звершення молитви; сплата закяту; піст у місяць Рамадан; паломництво до Заповідного Дому Аллага для того, хто має на це змогу, та інші обов’язкові приписи, встановлені пречистим Шаріатом.

Найважливішим і найвеличнішим серед цих стовпів є засвідчення того, що немає божества, гідного поклоніння, крім одного лише Аллага, і що Мухаммад – Посланець Аллага. Це свідчення вимагає щирого присвячення поклоніння тільки Аллагу та заперечення права на поклоніння будь-кому чи будь-чому, окрім

[1] Передали аль-Бухарі (2856) і Муслім (30).

Нього. Саме в цьому полягає сенс слів «немає божества, гідного поклоніння, крім Аллага (ля іляга ілля-Ллаг)». Його значення, як стверджували вчені, нехай змилується над ними Аллаг, таке: немає нікого, гідного поклоніння по праву, окрім Аллага. Відповідно, усі об'єкти, яким поклоняються, окрім Аллага — чи то люди, ангели, джини, чи щось інше — не мають ніякої справжньої божественності. А істинним Богом, гідним поклоніння по праву, є тільки один Аллаг, у Якого немає співучасників, як сказав Він, Пречистий і Всевишній:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ...﴾

﴿Це тому, що Аллаг – Істинний Бог, і тому, що те, до чого вони — багатобожники, звертаються замість Нього, це все – неправда...﴾

[Сура Аль-Хадж (Хадж): 62]

Раніше ми вже пояснювали, що Аллаг, Пречистий і Всевишній, створив людей і джинів саме задля цієї найважливішої основи, зобов'язав їх виконувати її, і з цією метою посилав Своїх Посланців та зіслав Свої Писання. Відтак, рабу необхідно ретельно розмірковувати над цим і багато обдумувати це, щоб усвідомити те велике невігластво більшості мусульман щодо цієї основи. Це невігластво призвело до того, що вони стали

поклонятися іншим замість Аллага, віддаючи Його виняткове право на поклоніння комусь або чомусь іншому. І лише Аллаг – Той, до Кого звертаються по допомогу.

Із віри в Аллага, Пречистий Він, є віра в те, що Він – Творець усього сущого, Той, Хто керує справами творінь й чинить над ними Своїм знанням і могутністю так, як забажає. Він – Володар цього світу й останнього, і Господь абсолютно всіх світів та творінь; немає ні іншого Творця, окрім Нього, і немає іншого Господа, крім Нього,

і що Він направив посланців і зіслав Писання з метою виправлення помилок Своїх рабів і заклику їх до того, що принесе їм порятунок і буде корисним для них як у цьому, так і у вічному житті.

І віра в Аллага передбачає віру в те, що Він — Пречистий від будь-яких недоліків, і у всьому цьому Він не має жодних посередників. Всевишній Аллаг сказав:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

﴿Аллаг — Творець кожної речі. Він — Покровитель і Хранитель кожної речі!﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 62].

Також Всевишній сказав:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٤﴾﴾

﴿Воістину, Господь ваш – Аллаг, Який створив небеса та землю із небуття, за Своєю мудрістю за шість днів, а потім піднісся над Троном так, як личить Його Величі. Він покриває ніччю день, який невпинно слідує за нею... І сонце, і місяць, і зірки, – всі вони Йому підвладні. О, так, Він створює та наказує! Благословенний Аллаг – Господь світів!﴾

[Сура Аль-А'раф (Огорожі): 62].

До віри в Аллага Всевишнього також належить віра в Його прекрасні Імена та досконалі Якості, які згадані в Його Великій Книзі та підтверджені Його вірним Посланцем, без спотворення, без заперечення, без з'ясування "як?" , і без уподібнення.

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ﴾

﴿Немає нікого і нічого подібного до Нього! І Він – Всечуючий, Всевидячий!﴾

[Сура Аш-Шура (Рада): 11].

Атрибути Аллага повинні сприйматися так, як вони прийшли, без запитань "як?", з вірою у великі значення, на які вони вказують, і які є якостями Аллага, Могутнього та Великого.

Обов'язково необхідно описувати Його, Всевишнього, цими якостями так, як личить Йому, не уподібнюючи Його до творінь у жодному з Його атрибутів,

як сказав Всевишній:

﴿فَلَا تَضۡرِبُواْ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡثَالَۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧٤﴾

﴿Тож не надавайте ж Аллагу рівних! Воістину, Аллаг знає що ви робите, а ви не знаєте, який гріх ви цим чините і яке покарання за це передбачається!﴾

[Сура Ан-Нахль (Бджоли): 74].

Саме такі переконання щодо імен та атрибутів Аллага сповідували послідовники Сунни та єдиної громади (Аглю с-Сунна ва-ль-Джамаа), починаючи зі сподвижників Посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, та їхніх щирих послідовників. Це віровчення, передав імам Абу-ль-Хасан аль-Аш'арі, нехай помилує його Аллаг, у своїй праці «Макалят», а також багато інших авторитетних вчених і віруючих.

Аль-Ауза‘і, нехай помилує його Аллаг, сказав: «Якось запитали аз-Зугрі та Макхуля про аяти, де згадані якості Всевишнього, на що вони відповіли: «Вони такі, як про них сказано»»[1].

[1] Навів аль-Лялякаї в «Шарх Усуль аль-І'тікад» (735), і Ібн Абд аль-Барр в «Джамі' аль-'Ільм ва Фадлігі» (1801), але зі словами «хадіси» замість

Аль-Ауза‘і, нехай помилує його Аллаг, також сказав: «Багато з нас і табіїнів (послідовників сподвижників) казали, що Пресвятий Аллаг на Троні (‘Арш), і ми вірили в ті якості (Всевишнього) про які згадано в Сунні»[1].

Валід ібн Муслім, нехай помилує його Аллаг, сказав: «Якось запитали Маліка, аль-Авза‘і, аль-Ляйса ібн Са‘да і Суфьяна ас-Саурі, нехай помилує їх Аллаг, про тексти, в яких згадані якості (Всевишнього), на що всі вони відповіли: «Вони такі, як про них сказано без "як?"»»[2].

А коли запитали Рабі‘а ібн Абу ‘Абд ар-Рахмана, який був шейхом імама Маліка, нехай Аллаг помилує їх обох, про "Піднесення на Троні (‘Арш)", він відповів: «Саме піднесення не є чимось невідомим. Те, як воно сталося неможливо зрозуміти. Послання зіслав Аллаг, Його посланець, мир йому і благословення Аллага, ясно доніс його, а нам залишається в це тільки увірувати»[3], І коли запитали імама аль-Маліка, нехай помилує його Аллаг, про це, то він

«аяти атрибутів», і його текст: «Передавайте ці хадіси так, як вони прийшли, і не сперечайтеся про них».

[1] Навів аль-Байгакі в «Аль-Асма уа ас-Сифат» (865), визнав його існад достовірним Ібн Таймія в «Аль-Хамавія» (с. 269), а аз-Загабі сказав у «Аль-Арш» (2/223): «Його передавачі — імами, гідні довіри».

[2] Передали аль-Ляллякаї в «Шарх Усуль І'тікад» (930), аль-Байгакі в «аль-Асма ва ас-Сифат» (955).

[3] Навели його ал-Ляллякаї в «Шарх усуль і'тікад» (665) та ал-Байгакі в «аль-Асма ва-с-сифат» (868).

відповів: «Піднесення на Троні відоме. Як саме це сталося невідомо. Віра в це є обовязком, а запитання "як?" про це — нововведенням». Після цього він сказав тому, хто запитував: «Я бачу в тобі лише лиху людину!» — і наказав вивести його[1]. Також зі схожим змістом передається повідомлення від матері правовірних Умм Салями, нехай буде задоволений нею Аллаг[2].

І сказав імам Абу Абдуррахман ібн аль-Мубарак, нехай змилується над ним Аллаг: «Ми знаємо нашого Господа, Пречистого, як Того, Хто знаходиться над Своїми небесами, на Своєму Троні, відділений від Своїх творінь»[3].

Оскільки висловлювань вчених імамів на цю тему дуже багато, ми не маємо змоги повністю навести їх у цій книзі, але тому, хто хоче глибше вивчити це питання, варто звернутися до трудів учених Сунни. До таких праць належать: книга «Ас-Сунна» ʻАбдуллага сина імама Ахмада, книга «Ат-Таухід» видатного імама Мухаммада ібн Хузайми, книга «Ас-Сунна» Абу

---

[1] Навів аль-Ляллякаї в «Шарх Усуль аль-І'тікад» (664), і Абу Ну'айм в «Хільят аль-Авлія» (325/6), і аль-Байгакі в «Аль-Асма ва ас-Сифат» (867).

[2] Навів аль-Музакі в «Аль-Музаккіят» (29), і Ібн Батта в «Аль-Ібана» (120), і аль-Ляллякаї в «Шарх усуль і'тікад» (663).

[3] Навів його ад-Дарімі в «ар-Радд ʻаля аль-Джагмія» (67), і аль-Байгакі в «аль-Асма' уа ас-Сифат» (903).

аль-Касіма аль-Лялікаї ат-Табарі, книга «Ас-Сунна» Абу Бакра ібн Абу ‘Асіма, а також відповідь шейха аль-Ісляма Ібн Таймії жителям Хамата, відома як «Аль-Хамавія» — це велична праця, що містить у собі величезну користь, у якій він, нехай помилує його Аллаг, роз’яснив віровчіння послідовників Сунни, наводячи їх висловлювання та підтверджуючи їх достовірність раціональними і шаріатськими доказами, а також спростовуючи бачення їх опонентів.

І так само, у іншій своїй праці, яку назвали як «ат-Тадмурія», автор детально розкрив зміст і пояснив віровчення послідовників Сунни, спираючись на шаріатські та раціональні докази, а також навів спростування опонентів, що виявляє істину та розбиває хибність, які зрозумілі для кожного, хто вивчає ці питання з щирим наміром і бажанням пізнати істину. Отже, віровчення послідовників Аглю-с-Сунна ва-ль-Джама’а у питанні імен та атрибутів полягає в тому, що вони стверджують щодо Всевишнього Аллага те, що Він Сам затвердив щодо Себе у Своїй Книзі, або що затвердив щодо Нього Його посланець Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, у своїй Сунні, — стверджують це без уподібнення Його творінням, і при цьому вони визнають Аллага,

Пречистого та Всевишнього, вільним від будь-якої схожості з Його творіннями — стверджують це без заперечення Його досконалих якостей. Завдяки такому підходу вони змогли уникнути будь-яких суперечностей.

І вони діяли згідно з усіма доказами завдяки успіху, дарованому Аллагом. Закономірність Аллага, Пречистого та Всевишнього, полягає в тому, що кожному, хто міцно тримається істини, з якою Він посилав Своїх посланців, докладає для цього максимум зусиль і виявляє щирість перед Аллагом у своїх пошуках, Він неодмінно дарує успіх у пізнанні істини та робить його докази очевидними, як і сказав Всевишній:

﴿بَلۡ نَقۡذِفُ بِٱلۡحَقِّ عَلَى ٱلۡبَٰطِلِ فَيَدۡمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٞ...﴾

﴿Однак, Ми вдаряємо істиною по брехні, і вона розбиває її, і ось — та зникає!﴾

[Сура Аль-Анбія (Пророки): 18].

Всевишній сказав:

﴿وَلَا يَأۡتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ وَأَحۡسَنَ تَفۡسِيرًا ٣٣﴾

﴿І щоразу, коли багатобожники наводять тобі якусь притчу в ролі сумнівного доказу на їх переконання, то їм у відповідь Ми наводимо істину, яка більш очевидна та красномовна за їх слова﴾

[Сура Аль-Фуркан (Розрізнення): 33].

І так само будь-хто, хто суперечить переконанням послідовників Сунни (Аглю-с-Сунна ва-ль-Джама'а) щодо імен та атрибутів Аллага, неминуче вступає в суперечність із текстами Корану, Сунни та логічними аргументами, а також стикається з очевидними протиріччями у всьому, що він підтверджує і заперечує.

Аль-Хафіз Ібн Касір, нехай помилує його Аллаг, у своєму відомому тлумаченні згадав гарні слова з цього приводу, коментуючи слова Всемогутнього і Великого Аллага:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ...﴾

﴿Воістину, Господь ваш – Аллаг, Який створив небеса та землю із небуття, за Своєю мудрістю за шість днів, а потім піднісся над Троном так, як личить Його Величі﴾ [Сура Аль-А'раф (Огорожі): 54].

Доречно навести його слова тут через їхню велику користь, і він, нехай помилує його Аллаг, сказав:

«Щодо цього питання існує дуже багато думок, які важко розглядати в повному обсязі в цьому місці. Однак ми дотримуємося методу праведних попередників (ас-саляф ас-саліх):

таких, як Малік, аль-Ауза‘і, ас-Саурі, аль-Ляйс ібн Са‘д, аш-Шафі‘і, Ахмад ібн Ханбаль, Ісхак ібн Рахавайх та інших імамів мусульман, як у минулому, так і в сучасності. Їхній підхід полягав у прийнятті текстів такими, як вони є, без “як?”, без уподібнення і без заперечення. При цьому будь-яке уявлення, яке виникає в умах тих, хто уподібнює Аллага до Його створінь, є хибним і неприйнятним щодо Нього. Адже Аллаг не подібний жодному зі Своїх створінь.

﴿...لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ﴾

﴿Немає нікого і нічого подібного до Нього! І Він – Всечуючий, Всевидячий!﴾ [Сура Аш-Шура (Рада):11]. Більш того, як кажуть всі імами, наприклад, На‘їм ібн Хаммад аль-Хуза‘і, учитель аль-Бухарі: «Той, хто уподібнив Аллага Його творінням, став невіруючим. І той, хто заперечив те, що Аллаг описав Самого Себе, — той також впав у невір'я»[1], І в жодному разі в описах, які Аллаг навів про Себе чи які були передані від Його Посланця, немає уподібнення. Отже, той, хто підтвердив стосовно Аллага те, що прямо зазначено в ясних аятах і достовірних

[1] Передав аз-Загабі в «аль-‘Улюв» (464), а аль-Альбані в «Мухтасар аль-‘Улю» (с. 184) сказав: «Це достовірний існад, його передавачі — надійні й відомі».

хадісах, відповідно до величі Аллага, та відкинув будь-які недоліки, які не можуть бути притаманні Йому, — дотримався правильного шляху»[1]. Кінець слів Ібн Касіра, нехай помилує його Аллаг.

До віри в Аллага також входить переконання в тому, що Віра (Іман) — це слово та діло, вона збільшується через покірність і зменшується через гріхи. А також те, що не дозволено звинувачувати у зневірі нікого з мусульман за будь-які гріхи, що є меншими за багатобожжя чи зневіру, як-от перелюб, крадіжка, споживання лихварських відсотків, вживання алкогольних напоїв, неповага до батьків та інші великі гріхи, допоки людина не почне вважати їх дозволеними. Адже Аллаг, Пречистий Він і Всевишній, сказав:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ...﴾

﴿Воістину, Аллаг не пробачає багатобожжя, коли Йому прирівнюють рівних, але пробачає те, що менше цього, кому забажає!﴾

[Сура Ан-Ніса (Жінки): 48].

І також у хадісах-мутаватір від Посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, серед яких його слова:

[1] «Тафсір Ібн Касір» (3/426, 427).

«إِنَّ اللهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

«Воістину, Аллаг виведе з Пекла того, в чиєму серці є хоча б зернинка віри, подібна до зерна гірчиці».[1]

Друга основа: Віра в ангелів

Вона охоплює два пункти: Перший: Загальна віра в ангелів. Вона полягає в тому, щоб вірити в те, що в Аллага є ангели, створені для того, щоб підкорятися Йому, і що Він описав їх як:

﴿وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۚ بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ٢٦ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ٢٧ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ ٢٨﴾

﴿І сказали багатобожники: «Милостивий узяв Собі дитину». Пречистий від цього! Навпаки, вони (ангели) — лише раби шановані.(26)

Вони не випереджають Його словом, і діють лише за Його наказом. (27)

Він знає те, що було до них, і те, що буде після них. Заступаються вони лише за тих, ким Він задоволений, а самі тріпочуть від страху перед Ним! (28)﴾ [Сура Аль-Анбія (Пророки): 26-28].

[1] [Хадіс навів аль-Бухарі (22) — від Абу Саїда аль-Худрі, нехай буде задоволений ним Аллаг].

Вони поділяються на різні категорії: серед них є ті, кому доручено носити Трон (аль-ʻарш), ті, хто оберігає Рай і Пекло, а також ті, хто записує діяння людей. Другий: детальна віра в ангелів, а саме — віра в тих, кого назвали Аллаг та Його Посланець, як-от: Джібріль, відповідальний за одкровення; Мікаіль, відповідальний за дощ; Малік, охоронець Пекла; та Ісрафіль, що сурмить у Ріг.

Також про них згадується в достовірних хадісах, один з яких передається в «Ас-Сахіх» від Айші, нехай буде задоволений нею Аллаг, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«خُلِقَتِ الـمَلَائِكَةُ مِن نُورٍ، وَخُلِقَ الجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُم».

«Ангели були створені зі світла, джини створені з полум'я вогняного, а Адам був створений з того, що було описано вам».[1] Навів його імам Муслім у своєму «Сахіху».

Третя основа: Віра у книги, яка також включає два пункти:

Перший: загальна віра у Писання. А саме в те, що Аллаг зіслав Писання Своїм пророкам і посланцям для пояснення істини та заклику до

[1] [Передав Муслім (2996) від Айші, нехай буде задоволена нею Аллаг].

неї, як каже про це Всевишній Аллаг:

﴿لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلۡقِسۡطِ...﴾

﴿Вже Ми посилали посланців Наших з ясними знаменнями і разом з ними зіслали Писання, в якому Закон і Мірило істини, щоб люди дотримувалися справедливості﴾ [Сура Аль-Хадід (Залізо): 25].

Також Всевишній сказав:

﴿كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ...﴾

﴿Спочатку люди були однією громадою і послав Аллаг пророків які були добрими вісниками, та застерігачами, і зіслав через пророків Писання з істиною, щоб розсудити між людьми в тому, в чому вони розійшлись із питань...﴾ [Сура Аль-Бакара (Корова): 213].

Другий: віра в конкретні Книги. А саме: віра в ті Писання, які назвав Аллаг, наприклад, Тору, Євангеліє, Псалтир і Коран. Ми переконані, що Коран є найвеличнішим і завершальним Писанням, яке підтверджує істинність попередніх одкровень і виступає свідком над ними. Саме Коран у поєднанні з достовірною

Сунною Посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, є тим керівництвом, якого мають дотримуватися всі люди і на якому повинно ґрунтуватися їхнє життя. Адже Пречистий Аллаг відправив Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, як пророка до всього людства та джинів, ніспославши їм Коран, щоб вони судили згідно з ним. Він зробив Коран зціленням для тих недугів, що є в серцях, роз'ясненням усього, путівником, що веде прямим шляхом, і милістю для віруючих, як каже про це Аллаг Всевишній:

﴿وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴿١٥٥﴾﴾

﴿І це — Писання, яке Ми зіслали благословенним, тож слідуйте за ним та стережіться покарання Аллага, щоб вас помилували!﴾ [Сура Аль-Ан'ам (Скот): 155].

І сказав Аллаг Пречистий:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ تِبْيَٰنًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

﴿Ми зіслали тобі Книгу для роз'яснення всіх положень Закону, і як вірне керівництво для виходу з омани, милість для тих, хто увірує в Нього, і радісну звістку для тих, хто покорився Аллагу.﴾ [Сура Ан-Нахль (Бджоли): 89].

Також Аллаг Всевишній сказав:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ

وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ١٥٨﴾

О Посланець, скажи:« О люди, воістину, я – посланець Аллага до вас усіх, посланець Того, Кому належить вся влада й управління над небесами й землею, немає нікого, гідного на поклоніння, крім Нього, і Який оживляє Свої творіння та умертвляє їх. Тож увіруйте в Аллага і Його посланця, – пророка, неписьменного, який вірить в Аллага і Його Слова, і йдіть за ним, адже тільки так ви підете прямим шляхом!» [Сура Аль-А'раф (Огорожі): 158]. І аятів із таким змістом у Корані багато.

Четверта основа: Віра в посланців

Вона також включає два пункти: Перший: загальна віра в посланців. Ми віримо, що Преславний і Всевишній Аллаг зіслав до Своїх рабів посланців, які були теж звичайними людьми з їх середовища, хто сповіщав їм радісні звістки, застерігав і закликав їх до істини. Ті, хто відповідав на їхній заклик, здобували щастя, а ті, хто противився їм, зазнавали розчарування та жалю. Останнім і найкращим посланцем серед них є наш пророк Мухаммад, син Абдуллага, мир йому і благословення Аллага, як каже про це Пречистий Аллаг:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

﴿І вже Ми відправляли до кожного народу свого посланця, щоб він сказав їм: «Поклоняйтеся тільки одному Аллагу, і стороніться лжебога!»﴾ [Сура Ан-Нахль (Бджоли): 36]. Також Всевишній сказав:

﴿رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِ...﴾

﴿Посланців, які радують звісткою про винагороду від Аллага, і які застерігають від покарання Аллага, щоб не було для людей проти Аллага виправдувального аргументу після посланців﴾

[Сура Ан-Ніса (Жінки): 165]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

﴿Мухаммад не є батьком жодного з ваших чоловіків, проте він — Посланець Аллага і останній з пророків﴾

[Сура Аль-Ахзаб (Союзники): 40].

Другий: детальна віра в посланців. Це означає вірити поіменно в тих, кого назвав Аллаг або чиї імена достеменно відомі від Посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, як-от Нух, Гуд, Саліх, Ібрагім та інші. Нехай буде мир і благословення Аллага їм, їхнім родинам та послідовникам!

П'ята основа: віра в Останній день

До нього входить:

віра в усе, про що повідомили Аллаг і Його Посланець, мир йому і благословення Аллага, стосовно подій після смерті, як-от випробування в могилі, муки чи насолода в ній. А також віра в події Дня воскресіння — великі потрясіння та труднощі, Міст (Сират), Терези (Мізан), розрахунок (Хісаб), винагорода та покарання, а також вручення сувоїв із записами діянь, коли одні отримають свою книгу в праву руку, а інші — у ліву або з-за спини.

Це також передбачає віру у Водойму (Хауд), яка була дарована нашому пророку Мухаммаду, мир йому і благословення Аллага, віру в Рай і Пекло, у те, що віруючі побачать свого Господа, Преславного і Всевишнього, та в те, що Він буде говорити з ними. А також віру в усе інше, що згадується у Благородному Корані та достовірній Сунні посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага. Необхідно вірити в усе це і приймати так, як пояснив це Аллаг і Його Посланець, мир йому і благословення Аллага.

Шоста основа: Віра в Передвизначення

Ця віра включає чотири пункти:

Перший: віра в те, що Пречистий і Всевишній Аллаг знає все, що було і що буде. Він знає стан

кожного зі Своїх рабів, їхній наділ, терміни життя, вчинки та інші їхні справи. Нічого з цього не приховано від Нього, Преславного і Всевишнього, як каже про це Він, Пречистий:

﴿...وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ﴾

﴿...і знайте, що Аллаг все знає про все!﴾
[Сура Аль-Бакара (Корова): 231].

Всемогутній і Великий Аллаг також сказав:

﴿...لِتَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا﴾

﴿...щоб ви знали, що Аллаг – Всемогутній, і що Аллаг охоплює кожну річ Своїм знанням﴾
[Сура Ат-Таляк (Розлучення): 12].

Другий: віра в те, що Аллаг записав усе, що Він передвизначив і постановив, як каже про це Всевишній:

﴿قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنقُصُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۡهُمۡۖ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظُۢ ۝٤﴾

﴿Адже Ми знаємо, що земля віднімає від них, і в Нас є захищена Книга﴾ [Сура Каф: 4].

Також Всевишній Аллах сказав:

﴿...وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ فِيٓ إِمَامٖ مُّبِينٖ﴾

﴿Кожну річ Ми порахували у Ясній Книзі!﴾
[Сура Йа Сін: 12].

Також Всевишній Аллах сказав:

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى

ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

﴿О Пророк, хіба ти не знаєш, що Аллагу відомо те, що на небі й на землі? Воістину, це все записано у Нього — у Писанні! Воістину, це для Аллага легко!﴾ [Сура Аль-Хадж (Хадж): 70].

Третій: віра в вирішальну волю Аллага Всевишнього. Таким чином, те, чого Він бажає — відбудеться, а того, чого Він не бажає — не відбудеться, як сказав про це Він, Пресвятий і Всевишній:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ﴾

﴿Воістину, Аллаг чинить так, як побажає!﴾ [Сура Аль-Хадж (Хадж): 18]. Також Всемогутній і Великий Аллаг сказав:

﴿إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾﴾

﴿Його повеління, коли Він бажає створити що-небудь — варто лише сказати йому: «Будь!» — і воно постає﴾

[Сура Йа Сін: 82]. І сказав Аллаг Пречистий:

﴿وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾﴾

﴿Але ви нічого з цього не побажаєте, якщо тільки не побажає цього для вас Аллаг, Господь світів!﴾ [Сура Ат-Таквір (Згортання): 29]

Четвертий: віра в те, що Аллаг є Творцем усіх творінь. Немає іншого Творця, крім Нього, і

немає іншого Господа, крім Нього, як каже про це Сам Всевишній:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

﴿Аллаг — Творець кожної речі, і Він над кожним сущим є Покровителем!﴾

[Сура Аз-Зумар (Натовпи): 62].

Також Всевишній сказав:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ هَلۡ مِنۡ خَٰلِقٍ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٣﴾

﴿О люди! Згадуйте про благодіяння Аллага вам! Чи є якийсь творець, окрім Аллага, який давав би вам прожиток із неба й землі? Немає божества гідного поклоніння, крім Нього. Але як же ви віддалені!﴾

[Сура Аль-Фатир (Творець): 3]

Таким чином, віра в Передвизначення охоплює віру в усі ці чотири аспекти, як це є переконанням Аглю-Сунна ва аль-Джама‘а. На відміну від тих, хто заперечує деякі з них серед людей нововведень.

До важливих питань правильного віровчення, якого дотримуються послідовники Сунни, належить любов заради Аллага і ненависть заради Аллага, дружба заради Аллага і ворожість заради Аллага. Це і є питання дружби та непричетності, і воно є частиною

віри в Аллага Всевишнього.

Віруючий любить віруючих і підтримує їх, водночас відчуваючи непричетність до невіруючих та відсторонюючись від них. А на чолі віруючих громади мусульман стоять сподвижники посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, як це закріплено в переконаннях Аглю-с-Сунна ва-ль-Джамаа, — вони люблять та підтримують їх, та вірять, що вони є кращими людьми після пророків на підставі слів пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага:

«خَيْرُ القُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُم».

«Найкраще з поколінь — моє покоління, потім ті, що йдуть за ними, а потім ті, що йдуть за ними».[1] [Аль-Бухарі (2697); Муслім (1718)].

Вони вважають, що найкращим серед них є Абу Бакр ас-Сіддік, потім ‘Умар аль-Фарук, потім ‘Усман Зу-н-Нурайн, а потім ‘Алі аль-Муртада, нехай Аллаг буде задоволений усіма ними. Після них ідуть інші десять сподвижників, які були обрадувані Раєм ще за життя, а потім і всі інші сподвижники, нехай Аллаг буде задоволений усіма ними. Послідовники Сунни утримуються від обговорення суперечок і

[1] Передали аль-Бухарі (3651) та Муслім (2533) — від Абдуллага ібн Мас'уда, нехай буде задоволений ним Аллаг.

розбіжностей, що виникли між сподвижниками, зберігаючи про них лише добру пам'ять. Вони переконані, що сподвижники в тих подіях керувалися щирим прагненням знайти істину через власне судження (іджтігад), і тому той із них, хто прийняв правильне рішення, отримає від Аллага подвійну винагороду, а той, хто припустився помилки — одну.

Вони люблять членів сім'ї Посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, які увірували в нього, і підтримують їх. Також вони шанують дружин посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, які є матерями правовірних, і закликають благословення та вдоволення Аллага для кожної з них.

Вони відсторонюються від шляху рафідитів, які ненавидять сподвижників Посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, ображають їх і надмірно звеличують членів сім'ї Пророка, підносячи їх вище того статусу, яким їх наділив Аллаг, Могутній та Величний. Так само вони відмежовуються від шляху насібітів, які шкодять членам сім'ї Пророка своїми словами або діями.

Усе, про що ми згадали, входить до складу положень вірного віровчення, з якою Аллаг направив Свого Посланця Мухаммада, мир йому і благословення Аллага. Таким є те віровчення,

яке слід сповідувати, за яке слід триматися, дотримуватися його та остерігатися всього, що йому суперечить. Це є віра спасенної групи — послідовників Громади та Сунни (Аглю-с-сунна ва-ль-Джама'а), про яку сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«لَا تَـزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

«Завжди буде група з моєї умми, яка буде перебувати на істині, і буде переможною. І не зашкодить їм той, хто залишить їх без підтримки, аж поки не прийде веління Аллага, а вони будуть у такому ж стані»[1]. В іншій версії хаідсу:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

«Завжди буде група з моєї умми, яка буде перебувати на істині, і буде переможною»[2]. І сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«افْتَرَقَتِ اليَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً

[1] Передав це Муслім (1920) з хадісу від Саубана, нехай буде задоволений ним Аллаг.

[2] Хадіс передав Ібн Маджа (3952) від Саубана, і Ібн Хіббан (6714) та аль-Хакім (8653) визнали його достовірним.

فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

«Юдеї розділилися на сімдесят одну групу, християни розділилися на сімдесят дві групи, а ця громада мусульман розділиться на сімдесят три групи. Усі вони будуть у вогні, крім однієї». Тоді сподвижники запитали: «Хто це, о посланець Аллага?» Він відповів: «Це ті, хто дотримується того, чого дотримуюся я і мої сподвижники»[1].

Віровчення, яке суперечать вірному віровченню

Однак, є велика кількість тих, хто відступив від цього віровчення і протистоїть йому, і вони належать до різних течій. Серед них є ті, хто присвячує своє поклоніння ідолам, статуям, ангелам, праведникам, джинам, деревам, каменям та іншим творінням.

Ці люди не відгукнулися на заклик пророків, а навпаки, суперечили їм і чинили опір, подібно до того, як це робили курайшити та інші арабські племена за часів нашого пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага.

[1] Передав ат-Тірмізі (2641), від Абдуллага ібн Амра, нехай буде задоволений ними Аллаг; аль-Манаві сказав у «Файд аль-Кадір» (5/347): «У ньому є Абдуррахман ібн Зіяд аль-Іфрікі, і аз-Загабі сказав: «Його визнали слабким», а аль-Альбані визнав його достовірним у «Сахіх аль-Джамі» (5343).

Вони зверталися до своїх об’єктів поклоніння з проханнями задовольнити їхні потреби, вилікувати хворих, дарувати перемогу над ворогами, тощо. Для цього вони приносили їм жертви та давали обітниці. Коли ж посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, засудив ці їхні дії та наказав їм присвячувати поклоніння виключно Аллагу, вони здивувалися цьому, відкинули його заклик і сказали:

﴿أَجَعَلَ ٱلْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَٰحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ۝٥﴾

«Невже він перетворив богів на одного Бога? Воістину, це — однозначно, дивовижна річ!»

[Сура Сад: 5].

Пророк, мир йому і благословення Аллага, безупинно закликав їх до Аллага, застерігав від багатобожжя і роз'яснював їм істинну сутність їхнього хибного шляху. Завдяки цьому Аллаг наставив на прямий шлях тих, кого бажав наставити, і згодом люди стали входити в релігію Аллага натовпами. Таким чином, релігія Аллага взяла гору над усіма іншими віруваннями завдяки постійному заклику і тривалій боротьбі, яку вів посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, разом зі своїми сподвижниками, нехай буде Аллаг задоволений ними, та їхніми послідовниками,

які послідовали за ними найкращим чином.

Але, з часом ситуація змінилася, і невігластво охопило більшість людей, а значна частина з них повернулася до звичаїв часів доісламського невігластва (джагілії), надмірно звеличуючи пророків і праведників, звертаючись до них із благаннями, просячи у них допомоги та вдаючись до інших видів багатобожжя. Більшість навіть перестала розуміти справжнє значення слів «Ля іляга ілля-Ллагу, тоді як арабські язичники часів джагілії прекрасно розуміли його зміст. І нехай Аллаг убереже нас від цього!

І це багатобожжя продовжувало поширюватися серед людей аж до нашого часу через домінування невігластва і віддаленість від епохи пророчої місії.

Хибний шлях і невірне розуміння цих пізніх поколінь такий самий, як і у попередніх. Вони кажуть:

﴿...هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

﴿і кажуть: «Це – наші заступники перед Аллагом».﴾ [Сура Юнус (Іона): 18].

А ще їх слова:

﴿...مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

﴿...Ми поклоняємося їм тільки для того, щоб

вони наблизили нас до Аллага якомога ближче!﴾

[Сура Аз-Зумар (Натовпи): 3]. Проте, Аллаг спростував ці сумнівні висновки, роз'яснивши, що кожен, хто поклоняється комусь іншому, ким би той не був, той вчинив прямий акт багатобожжя (ширк) та став невіруючим, як сказав Всевишній:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

﴿І поклоняються вони замість Аллага тим хибним божествам, які нічим не нашкодять їм, як і не принесуть їм ніякої користі, і кажуть: «Це – наші заступники перед Аллагом»﴾ [Сура Юнус (Іона): 18]. Також Всевишній Аллаг відповів їм на це ствердження ще так:

﴿قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٨﴾

﴿Скажи: «Невже ви хочете повідомити Аллагу про щось таке, на небесах і на землі, чого Він не знає? Пречистий Він, і Всевишній за все те, що вони додають Йому у співучасники, поклоняючись їм!»﴾ [Сура Юнус (Іона): 18].

У цьому аяті Аллаг Всевишній пояснює, що поклоніння комусь, окрім Нього, як-то пророкам, праведникам чи іншим, є великим

багатобожжям (ширком), навіть якщо ті, хто це робить, називають це іншим чином. Аллаг Всевишній каже:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

﴿А ті, які взяли собі покровителів (божеств), окрім Нього, кажуть: «Ми поклоняємося їм тільки для того, щоб вони наблизили нас до Аллага якомога ближче».﴾

[Сура Аз-Зумар (Натовпи): 3]. Потім Всевишній Аллаг відповів їм на це ще словами:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

﴿Воістину, Аллаг розсудить між віруючими та невіруючими у День Суду щодо того, про що вони сперечалися! Воістину, Аллаг не веде прямим шляхом тих, які брешуть, які не вірують!﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 3].

Таким чином, Аллаг роз'яснив, що спрямування будь-якого виду поклоніння до когось іншого, крім Нього — чи то через мольби, чи через почуття страху, чи через плекання надії на них, або інші подібні дії — є виявом зневіри в Нього. Він також повністю відкинув їхні зазіхання на те, що ці ідоли або вигадані божества мають силу наблизити їх до Аллага, адже шлях до Нього лежить через щире

єдинобожжя без жодних посередників.

Також, серед невірних переконань, які суперечать істинній вірі та тому, що принесли посланці, мир і благословіння Аллагу їм усім, є ті, які поширюють атеїсти сучасності. Йдеться про прихильників Маркса, Леніна та інших проповідників атеїзму і зневіри, незалежно від того, як вони це називають: соціалізм, комунізм, баасизм чи інші назви. Основою їхніх переконань є ствердження, що "немає Бога, а життя — це лише матерія".

Серед основ їхніх переконань також є заперечення воскресіння після смерті, існування Раю і Пекла, а також відмова від віри у всі небесні релігії. Той, хто ознайомиться з їхніми творами та дослідить їхні переконання, напевно, дійде до висновку у цьому. Але, без сумніву, ці переконання суперечать усім небесним релігіям і ведуть своїх послідовників до найгірших наслідків як у цьому світі, так і в житті після смерті.

Серед переконань, що суперечать істині, є ті, яких дотримуються деякі представники суфізму. Вони вірять, що деякі з тих, кого вони називають «святими» (аулія`), нібито беруть участь у керуванні справами світу і мають владу над його подіями. Вони називають їх «кутбами» (стовпами), «автадами» (опорами), «агвасами»

(помічниками) та іншими іменами, які вони самі вигадали для ролей цих уявних божеств. Це є багатобожжям у Господстві (рубубія) і одним із найогидніших видів багатобожжя щодо Всевишнього Аллага.

Той, хто замислиться над багатобожжям перших поколінь часів невігластва та порівняє його з багатобожжям, поширеним серед пізніших поколінь, виявить, що багатобожжя останніх є значно серйознішим. Пояснення цього полягає в наступному: Невіруючі араби за часів доісламського невігластва (джагілії) відрізнялися двома рисами: Перша: вони не долучали співтоваришів у Господстві, а їхнє багатобожжя було лише в поклонінні. Адже вони визнавали, що Аллаг є єдиним Господом, як сказав Всевишній:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

﴿А якщо ти запитаєш їх (багатобожників), хто створив їх, то вони неодмінно скажуть: «Аллаг».﴾ [Сура Аз-Зухруф (Прикраси): 87].

Також Аллаг Всевишній сказав:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

﴿Скажи цим багатобожникам: «Хто наділяє вас їжею, посилаючи дощ з неба, та виводячи рослини із землі? Або хто розпоряджається слухом і зором, якими ви наділені? А хто виводить живе з неживого і виводить неживе з живого? Хто керує справами усього буття?». І скажуть вони у відповідь: «Усе це робить тільки Аллаг!». Так скажи їм: «Хіба ви не будете остерігатися Його покарання за ваше багатобожжя?﴾ [Сура Юнус (Іона): 31]. І аятів із таким змістом є дуже багато.

Друга: їхнє багатобожжя в поклонінні не було постійним, а проявлялося лише у часи спокою та добробуту. Тоді як у моменти труднощів і небезпек вони щиро зверталися лише до Аллага. Про що Всевишній Аллаг каже так:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥﴾

﴿І коли вони пливуть на судні, то звертаються з благанням до Аллага від страху потонути штормі, щиро проявляючи перед Ним віру. А після того, як Аллаг рятує їх, даруючи благополучне повернення на сушу, вони знову починають додавати Йому співтоваришів.﴾

[Сура Аль-Анкабут (Павук): 65].

Що ж стосується багатобожників із пізніших поколінь, то вони додали два суттєві акти

багатобожжя до того ширку, який чинили перші покоління: Перший: долучення співтоваришів у тому, що стосується Господства Аллага. Другий: вчинення багатобожжя як у періоди добробуту, так і в часи труднощів. Це стає очевидним для тих, хто спілкувався з ними, вивчав їхні звичаї та бачив, що вони роблять біля могили Хусейна і Бадаві та інших в Єгипті, могили аль-Айдруса в Адені, аль-Гаді в Ємені, Ібн Арабі в Шамі та ‘Абд аль-Кадира аль-Джайляні в Іраку, а також інших відомих могил, які прості люди стали занадто звеличувати, спрямовуючи до них багато актів поклоніння, що є виключно правом Аллага Всемогутнього. До того ж мало хто з них засуджує ці дії та пояснює їм істинну суть єдинобожжя, з яким Аллаг зіслав Свого пророка Мухаммада, мир йому і благословення від Аллага, як і попередніх посланців, мир їм усім. Воістину, ми належимо Аллагу, і до Нього ми повернемося.

Серед переконань, що суперечать правильному вченню щодо імен і атрибутів Аллага, є переконання послідовників нововведень, таких як джагміти та му'тазіліти, а також тих, хто слідує їхнім шляхом у запереченні атрибутів Аллага, Славного І Величного.

Вони позбавляють Аллага, Пречистий Він,

згаданих Ним атрибутів досконалості та описують Його, Величний Він, якостями неіснуючих речей, неживих предметів або неможливих явищ — Аллаг вище над усим тим, що вони говорять, великим піднесенням.

Також, до цієї категорії людей відносяться і ті, хто заперечує одні атрибути, підтверджуючи інші, як, наприклад, аш'аріти. Стосовно цих людей можна сказати, що підтверджуючи одні якості Аллага та водночас відкидаючи інші через алегоричне тлумачення, вони стикаються з тими самими логічними запереченнями, яких намагалися уникнути. Адже ті аргументи, що вони використовують для заперечення одних атрибутів, можна повною мірою застосувати і до тих, які вони визнають, що свідчить про непослідовність їхнього підходу та суперечність їхніх висновків істинному змісту одкровення.

А що стосується послідовників Аглю-с-Сунна ва-ль-Джамаа, то вони підтверджують по відношенню до Аллага те, що Він підтверджує по відношенню до Себе або що підтверджує по відношенню до Нього Його посланець Мухаммад, мир йому і благословення від Аллага, з імен і атрибутів повною мірою.

Водночас вони визнають Його непричетним до схожості з твореннями — визнають так, як є,

уникаючи заперечення будь-яких Його якостей.

Вони діють таким чином згідно з усіма доводами, не спотворюючи і не заперечуючи їх. Таким чином, вони не допустили протиріч, у які потрапили інші, як це було зазначено раніше.

І це є шлях порятунку та щастя в цьому світі та у Вічному житті. Це і є прямий шлях, яким йшли попередники цієї Умми та її імами. Неможливо досягти успіху та благополуччя останнім поколінням мусульман інакше, як через те саме, що принесло успіх першим поколінням, а саме — через суворе слідування Корану та Сунні й повну відмову від усього, що суперечить їм. Просимо Всевишнього Аллага повернути Умму на правильний шлях, збільшити в ній кількість проповідників істини та дарувати успіх її правителям і вченим у боротьбі з багатобожжям, його викоріненні й застереженні від його засобів..! Воістину, Він — Всечуючий, Близький! А допомога — лише від Аллага, Його нам достатньо, і Він — найкращий Покровитель, і немає сили й волі, крім як від Нього! Нехай мир і благословення Аллага будуть з Його рабом і посланцем, нашим пророком Мухаммадом, його родиною та сподвижниками!

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Друге послання:

Релігійне положення звернення за допомогою до пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага

Хвала Аллагу, мир і благословення Його посланцю, його родині, сподвижникам і всім, хто йде його шляхом.

А тепер: кувейтська газета «Аль-Муджтама'» у своєму 15-му номері, виданому 19/4/1390 р.г., опублікувала вірші під назвою «У пам'ять про благородний Маулід (День народження) Пророка». У цих віршах містилися прямі звернення до Пророка, мир йому і благословення Аллага, з благаннями про допомогу та підтримку, щоб він власноруч посприяв мусульманській громаді, дарував їй перемогу та вивів її зі стану розколу й глибоких розбіжностей, у якому вона опинилася. Вірші були підписані особою, яка назвала себе «Аміна», і ось текст згаданих віршів:

«О Посланцю Аллага, порятуй світ – що сам розпалює війну й згорає в її полум'ї

О Посланцю Аллага, порятуй умму — що надто довго блукає в темряві сумніву

О посланець Аллага, порятуй умму, чиї

бачення загубилися в лабіринтах скорботи».

Далі вона сказала:

«Прискор перемогу, як ти прискорив її... у день Бадру, коли Ви закликали до Бога.

І приниження обернулося на славну перемогу... Воістину, в Аллага є війська, яких ви не бачите».

Таким чином ця письменниця звертає свій заклик та благання до посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, просячи його врятувати умму та прискорити перемогу, забуваючи — або не знаючи, — що перемога в руках одного лише Аллага, а не в руках пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, чи будь-кого іншого зі створінь, як сказав Аллаг у Своїй Ясній Книзі:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

﴿І знайте, що перемога – тільки від Аллага, Величного, Мудрого!﴾ [Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 126]. І сказав Аллаг Всевишній:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

﴿Якщо ж Аллаг дасть вам перемогу, то ніхто ніколи не здолає вас, а якщо Він залишить вас без допомоги, то хто ж допоможе вам замість

Нього?﴾

[Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 160].

І ця дія — благання та звернення з мольбою про допомогу — є спрямуванням одного з видів поклоніння до когось, окрім Всевишнього Аллага; з текстів Писання та за одностайною згодою вчених відомо, що це є неприпустимим, і що Преславний Аллаг створив творіння, щоб вони поклонялися тільки Йому, направив посланців і зіслав Писання, щоб роз'яснити це поклоніння та закликати до нього, як свідчить про це Всевишній:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

﴾Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені!﴿ [Сура Аз-Заріят (Розсіюючі): 56]. Всевишній сказав:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

﴾І вже Ми відправляли до кожного народу свого посланця, щоб він сказав їм: «Поклоняйтеся тільки одному Аллагу, і стороніться лжебога!»﴿ [Сура Ан-Нахль (Бджоли): 36]. І також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

﴾О Мухаммаде, кожному посланцеві, якого Ми відправляли до тебе, Ми давали одкровення

лише з єдиним наказом: «Немає божества, гідного поклоніння, крім Мене, тож служіть і поклоняйтеся виключно Мені!»﴾

[Сура Ан-Анбія (Пророки): 25]. І сказав Всевишній:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝٢﴾

﴿Аліф. Лям. Ра. Це – Писання, аяти якого досконало встановлені, і потім чітко роз'яснені всі його положення Мудрим, Всезнаючим. (1)

Щоб ви нікого не вважали богом, окрім одного Аллага і не служили їм, і воістину, я – Мухаммад, для вас від Нього застерігач про небезпеки і добрий вісник!(2)﴾ [Сура Гуд: 1-2].

Всевишній роз'яснив у цих чітких аятах, що Він створив людей і джинів лише для того, щоб вони поклонялися Йому одному, не додаючи Йому жодних співтоваришів. також Він пояснив, що відправляв посланців, мир їм і благословення Аллага, саме для того, щоб вони наказували чинити це поклоніння та забороняли те, що йому суперечить. І повідомив Він, Могутній і Величний, що зробив аяти Своєї Книги довершеними та детально їх роз'яснив, аби люди не поклонялися нікому, крім Нього, Пречистий Він.

Відомо, що поклоніння означає: визнання єдності Аллага та покору Йому, що полягає у виконанні Його повелінь і не порушенні Його заборон. І Аллаг повелів та повідомив про це в багатьох аятах, наприклад, такі слова Всевишнього:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

﴿Хоча їм було наказано лише поклонятися Аллагу, служачи йому щиро, як єдинобожники, вистоювати молитву...﴾ [Сура аль-Байїна (Ясний доказ): 5]. І Його слова, Величного і Славного:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

﴿І встановив Господь твій, щоб ви – всі люди – не поклонялися нікому, окрім Нього одного...﴾ [Сура Аль-Ісра (Нічне перенесення): 23]. В іншому аяті Всевишній говорить:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

﴿Воістину, Ми зіслали тобі Писання з істиною, тож поклоняйся тільки одному Аллагу, присвячуючи виключно Йому усю свою віру! (2)

А чи Аллагу може бути направлене щось, крім чистої релігії? А ті, які взяли собі божества окрім Нього, кажуть: «Ми поклоняємося їм

лише для того, щоб вони наблизили нас до Аллага якнайближче». Воістину, Аллаг розсудить між віруючими і невіруючими у День Суду щодо того, в чому вони розходяться! Воістину, Аллаг не веде істинним шляхом того, хто бреше, зводячи на Аллага наклеп, і є невірним. (3)﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 2-3].

Аятів із таким змістом дуже багато, і всі вони вказують на обов'язковість щирого поклоніння лише Аллагу одному та на необхідність залишення поклоніння будь-кому іншому, крім Нього, чи то пророкам, чи комусь іншому.

І немає сумніву в тому, що благання (дуа) є одним із найважливіших і найповніших видів поклоніння, тому обов'язково присвячувати його щиро лише Аллагу одному, як сказав про це Аллаг, Могутній і Величний:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴿١٤﴾﴾

﴿Тож звертайтеся ж з мольбами до Аллага, присвячуючи виключно Йому одному віру і поклоніння, навіть якщо це й ненависно невіруючим!﴾ [Сура Аль-Гафір (Прощаючий): 14]. Всемогутній і Великий Аллаг також сказав:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

﴿Місця поклоніння належать тільки Аллагу, тож не закликайте ні до кого окрім Аллага!﴾

[Сура Аль-Джин (Джинни): 18]. І ця настанова звертатися з благаннями лише до Аллага поширюється на всі творіння, включно з пророками та іншими. Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَلَا تَدۡعُ مِنۡ دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٦﴾

﴿І не звертайся з благаннями, і не поклоняйся крім Аллага тому, хто не принесе тобі ні користі ні шкоди! А якщо ти зробиш це, то станеш будеш одним із несправедливих﴾

[Сура Юнус (Іона): 106]. І це — звернення до пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, і хоча відомо, що Всевишній Аллаг захистив його від ширку, тож воно слугує також застереженням для інших. Потім сказав Він, Велична Його Слава:

﴿وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنۡ فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِنَ الظَّالِمِينَ ١٠٦﴾

﴿І не звертайся з благаннями, і не поклоняйся крім Аллага тому, хто не принесе тобі ні користі ні шкоди! А якщо ти зробиш це, то станеш будеш одним із несправедливих﴾
[Сура Юнус (Іона): 106]. І це — звернення до пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, і хоча відомо, що Всевишній Аллаг

захистив його від ширку. Потім Аллаг Всевишній посилив заборону та застереження, сказавши:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

﴿...то станеш будеш одним із несправедливих﴾ А несправедливість у її абсолютному значенні — це велике багатобожжя, як сказав Аллаг Всевишній:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

﴿...а невіруючі, вони — беззаконники, які порушують межі, встановлені Аллагом﴾ [Сура Аль-Бакара (Корова): 254]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

﴿...адже багатобожжя однозначно є найбільшою несправедливістю﴾ [Сура Лукман: 13]. Якщо навіть найкращий і найшановніший серед людей, мир йому і благословення Аллага, звернувся з благанням до когось, окрім Аллага, то неодмінно став би одним із несправедливих, то наскільки ж тоді гіршим і очевиднішим буде цей гріх для будь-якої іншої людини?!

Із цих та інших аятів стає зрозуміло, що звернення з благанням (дуа) до будь-кого, крім Аллага — чи то до померлих, чи до дерев, чи до

ідолів або когось іншого — є відкритим актом багатобожжя щодо Аллага Всемогутнього. Це суперечить єдинобожжю в поклонінні Аллагу, яке є метою створення Ним людей і джинів, послання посланців і зіслання Книг. Це суперечить змісту свідчення «Ля іляга ілля-Ллаг (Немає істинного бога, гідного поклоніння крім Аллага)», яке заперечує поклоніння будь-кому, крім Аллага, і робить його дійсним тільки по відношенні до Аллага, як Він Сам сказав:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢﴾

﴿Це тому, що Аллаг – Істинний Бог, і тому, що те, до чого вони — багатобожники, звертаються замість Нього, це все – неправда. Аллаг – Всевишний, Великий.﴾ [Сура Аль-Хадж: 62]

І це є основою релігії та фундаментом віри, і будь-яке поклоніння не буде дійсним, доки не буде виправлена ця основа, як сказав про це Всевишній:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥﴾

﴿Тобі та твоїм попередникам уже було відкрито в одкровенні: «Якщо ти будеш долучати співтоваришів Аллагу, то марними

стануть усі твої добрі вчинки, і ти неодмінно опинишся серед тих, хто зазнав непоправимих збитків!»﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 65].

Також Пречистий і Всевишній Аллаг сказав:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

﴿А якщо вони додають Йому рівних, то марним буде все те, що роблять вони!﴾

[Сура Аль-Ан'ам (Скот): 88].

З усього вищесказаного стає зрозуміло, що релігія Іслам та свідчення «Ля іляга ілля-Ллаг (Немає істинного бога, гідного поклоніння крім Аллага) ґрунтуються на двох великих основах:

Перше з них: щоб поклоніння було звершуване лише Аллагу Єдиному, без будь-якого співтовариша. Тож той, хто звертається з мольбою до померлих — чи то до пророків, чи до інших, — або звертається до ідолів, дерев, каміння чи інших творінь, або шукає в них допомоги, або наближається до них через жертвоприношення й обітниці, або молиться їм чи здійснює перед ними земний уклін, — той зробив їх богами замість Аллага, надав їм рівних Йому, Пречистому й Всевишньому, і тим самим суперечив та заперечив зміст слів: "Ля іляга ілля-Ллаг" (Немає істинного бога, гідного поклоніння крім Аллага).

Друге: щоб поклоніння Аллагу Всевишньому

здійснювалося лише згідно із шаріатом Його Пророка і Посланця, мир йому і благословення Аллага. Той, хто вводить у релігію те, на що Аллаг не дав дозволу, не втілив належним чином зміст свідчення "Мухаммад — Посланець Аллага", і його діяння не принесуть йому користі та не будуть від нього прийняті. Всевишній Аллаг, Могутній і Величний, сказав:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴿٢٣﴾﴾

﴿Ми займемося вчинками, які вони робили та перетворимо їх. на розвяний пил!﴾ [Сура Аль-Фуркан (Розрізнення): 23]. Під згаданими в аяті діяннями маються на увазі діяння тих, хто помер, залишившись багатобожним, який долучав співтоваришів до Аллага Всемогутнього і Великого.

Також сюди відносяться і нововведені діяння (біда'), на які Аллаг не давав Свого дозволу, адже в День воскресіння вони стануть розвіяним прахом через те, що не відповідали Його пречистому шаріату, як сказав про це Пророк, мир йому і благословення Аллага:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Якщо хтось додасть в цю нашу справу (тобто в релігію) те, що їй не належить, то це не буде прийнято (Аллагом)». Хадіс є достовірним

— передали аль-Бухарі та Муслім.

Отже, ця письменниця звернула свою мольбу про допомогу та благання до Посланця, мир йому і благословення Аллага, і відвернулася від Господа світів, тільки в руках Якого уся перемога, та люба шкода і користь, і ніхто, крім Нього, не володіє нічим із цього.

Без сумніву, це велика й тяжка несправедливість. Адже Аллаг Могутній Він і Величний, наказав звертатися з благанням лише до Нього Пречистого, пообіцявши відповідь тому, хто взиває до Нього, і застерігши тих, хто зверхньо відмовляється від цього, входом до Пекла, як сказав про це Могутній і Величний:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

﴿Ваш Господь сказав: «Звертайтеся до Мене з мольбами і Я відповім вам! Воістину, ті, хто через гордість відмовляються поклонятися Мені, увійдуть до Пекла приниженими!»﴾

[Сура Аль-Гафір (Прощаючий): 60],

тобто: приниженими та нікчемними. Цей благородний аят вказує на те, що благання є поклонінням, і що той, хто гордовито звеличується над ним, матиме своїм притулком Пекло. І якщо такий стан того, хто виявляє

гординю перед благанням до Аллага, то яким же буде стан того, хто взиває до когось іншого, крім Нього, і відвертається від Нього, тоді як Він, Пречистий Він, є Близьким, Володарем усього і Всемогутнім над кожною річчю, як сказав про це Пречистий:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾

﴿А коли раби Мої запитують тебе про Мене — то, воістину, Я Близький. Я відповідаю на благання того, хто звертається до Мене. Тож нехай вони відповідають Мені й увірують у Мене, — можливо, вони підуть прямим шляхом.﴾ [Сура Аль-Бакара (Корова): 186].

І пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, повідомив у достовірному хадісі, що звернення до Аллага з мольбами є актом поклонінням, і сказав своєму двоюрідному брату Абдуллагу ібн Аббасу, нехай Аллаг буде задоволений ними обома:

«احْفَظِ اللهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللهِ».

«Дотримуйся велінь Аллага — і Аллаг оберігатиме тебе. Дотримуйся велінь Аллага — і ти знайдеш Його перед собою. Коли просиш — проси Аллага, а коли шукаєш допомоги —

шукай допомоги в Аллага.» Хадіс навів ат-Тірмізі та інші.

Також сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Хто помре, взиваючи до когось, крім Аллага, і цим вважаючи його рівним Аллагу, той потрапить у Вогонь». Хадіс навів аль-Бухарі. У двох достовірних збірках, аль-Бухарі та Мусліма, передається, що Пророка, мир йому і благословення Аллага, запитали про те, який гріх є найтяжчим, і він відповів:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

«Надання співтоваришів Аллагу, Який створив тебе». Нідд (ар.) – це рівний та подібний. Кожен, хто звертається з благанням до когось, окрім Аллага, або шукає в нього порятунку, або дає йому обітницю, або приносить йому жертву, або присвячує йому будь-який інший вид поклоніння, той зробив його рівним Аллагу, незалежно від того, чи це пророк, чи праведник, чи ангел, чи джин, чи ідол, чи будь-хто інший із творінь.

І тут хтось може запитати: а як щодо того, хто звертається з проханням до живої та присутньої людини в тому, на що вона здатна, і

це звернення до неї по допомогу в матеріальних справах, на які вона здатна?

Відповідь: це не є багатобожжям, а звичайною дозволеною справою між мусульманами, як сказав Всевишній Аллаг в історії про Мусу, мир йому:

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

﴿Той, хто належав до його народу, звернувся до нього з проханням про допомогу проти свого ворога﴾ [Сура Аль-Касас (Розповідь): 15].

Як також сказав Всевишній в історії Муси, мир йому:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

﴿І залишив він місто, відчуваючи страх і озираючись﴾ [Сура Аль-Касас (Розповідь): 21]. Це подібно до того, як людина звертається по допомогу до своїх товаришів на війні, а також в інших справах, з якими стикаються люди і в яких вони потребують одне одного.

Аллаг наказав Своєму пророку, мир йому і благословення Аллага, повідомити своїй громаді, що він не володіє ні для кого ані користю, ані шкодою, і сказав Пречистий і Всевишній:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا

رَشَدًا﴿٢٢﴾

﴿О Посланець, скажи цим невіруючим багатобожникам: «Я звертаюся з мольбами лише до Господа свого і нікому, окрім Нього, не поклоняюся!» (20)

Скажи їм: «Не в моїй владі нашкодити вам чи наставити вас на прямий шлях».(21)﴾ [Сура Аль-Джин (Джини): 20-21]. Також Всевишній сказав:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴿١٨٨﴾﴾

﴿Скажи: “Я не володію для самого себе ні користю, ні шкодою, хіба що те, чого побажає Аллаг. Якби я знав потаємне, то примножив би для себе добро, і зло не торкнулося б мене. Я — лише застерігач і благовісник для людей, які вірують”﴾ [Сура Аль-А’раф (Загорожі): 188].

І аятів із таким змістом у Корані багато.

І відомо, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, звертався з мольбою лише до свого Господа. Достовірно передається, що в день битви при Бадрі він благав Аллага про допомогу та перемогу над своїм ворогом, і був наполегливим у цьому, кажучи: «О Господи! Виконай те, що Ти обіцяв мені!». Аж поки Абу Бакр ас-Сиддик, нехай буде задоволений ним Аллаг, не сказав: «Досить, о Посланцю Аллага!

Воістину, Аллаг виконає те, що Він тобі обіцяв!» І з цього приводу Всевишній Аллаг зіслав Свої слова:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ٩﴾

﴿І пам'ятайте милість Аллага, коли у день битви при Бадрі ви просили про допомогу у вашого Господа проти ваших ворогів, і Він відповів вам на ваше благання, сказавши: «Воістину, Я підтримаю вас тисячею ангелів, які сходять з неба один за одним!»﴾

[Сура Аль-Анфаль (Військова здобич): 9]. Тож у цих аятах Всевишній Аллаг нагадав їм, як вони молили Його про допомогу, і сповістив, що Він відповів їм, підтримавши їх ангелами — як добру звістку про перемогу та заспокоєння. І Всевишній роз'яснив, що перемога — не від ангелів, а лише від Нього, сказавши:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

﴿І знайте, що перемога – тільки від Аллага, Величного, Мудрого﴾ [Сура Алю-Імран (Семейство Імрана): 126]. І сказав Всевишній Аллаг:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢٣﴾

﴿Аллаг допоміг вам біля Бадру, коли були ви

слабкими. Бійтесь Аллага — можливо, ви будете вдячними!﴾ [Сура Алю-Імран (Семейство Імрана): 123]. І роз'яснив Всевишній у цьому аяті, що Він, Пречистий, є Тим, Хто дарував їм перемогу в день битви при Бадрі; із цього стає зрозуміло, що зброя та сила, які Він їм дав, а також ангели, якими Він їх підтримав — усе це лише причини для перемоги, благої звістки та спокою, але сама перемога не походить від них, а лише від Аллага Єдиного.

Тож як сміє ця письменниця чи хтось інший звертати свої благання про допомогу та прохання про перемогу до пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, і відвертатися від Господа світів — Володаря всього сущого та Всемогутнього?

Немає сумніву, що це є одним із найогидніших проявів невігластва і навіть одним із найбільших видів багатобожжя, тому письменниця зобов'язана покаятися перед Аллагом — Пречистим Він — щирим каяттям. А щире каяття — це те, що включає в себе кілька складових, а саме: Перша — це щире розкаяння та глибокий жаль у серці перед Аллагом за вчинений гріх.

Друга — негайне припинення скоєння гріха. І третя — твердий намір не повертатися до цього знову, звеличуючи Аллага та виявляючи

щирість перед Ним, дотримуючись Його наказу й уникаючи Його заборон. Таким є щире покаяння.

І існує ще одне положення, яке стосується випадків, коли гріх був направлений в сторону інших людей. Тож, четверта умова полягає у відновленні справедливості щодо того, чиї права були порушені, шляхом повернення йому належного або отримання від нього добровільного вибачення, щоб звільнитися від цього тягаря перед Аллагом.

І Аллаг наказав Своїм рабам каятись і пообіцяв їм прийняття цього каяття, як сказав Всевишній Аллаг:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴿٣١﴾﴾

﴿І зверніться з покаянням до Аллага всі разом, о віруючі, — щоб ви досягли успіху!﴾

[Сура Ан-Нур (Світло): 31], І Він сказав щодо християн:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴿٧٤﴾﴾

﴿Та невже вони не звернуться з покаянням до Аллага і не попросять у Нього прощення? Адже Аллаг – Прощаючий, Милуючий!﴾

[Сура Аль-Ма'іда (Трапеза): 74], І сказав Всевишній Аллаг:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴿٧٠﴾

﴿І вони – ті, які не звертаються з благанням до іншого божества окрім Аллага, і не вбивають живої душі, яку Аллаг заборонив, окрім як тільки по праву, і не чинять перелюбу. А хто робить так – той зустріне за це кару у відплату.(68)

Помножено буде йому покарання в День Воскресіння, і буде він у ньому вічно приниженим, (69)

окрім тих, хто звернувся до Аллага зі щирим покаянням, і увірував, а потім чинив праведні справи, – то таким Аллаг замінить їхні погані діяння на добрі, адже Аллаг – Прощаючий тим, хто кається і Милуючий до них! (70)﴾ [Сура Аль-Фуркан (Розрізнення): 68-70]. Також Всевишній сказав:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴿٢٥﴾﴾

﴿І Він — Той, Хто приймає каяття Своїх рабів, прощає погані вчинки та знає те, що ви робите!﴾

[Сура Аш-Шура (Рада): 25].

Також достовірно передано, що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«Прийняття Ісламу стирає все, що було до нього, так само як і покаяння стирає те, що було перед ним.»

Ці стислі слова були написані через велику небезпеку багатобожжя (ширку) адже воно є найбільшим із гріхів, та через побоювання, що хтось може бути введений в оману словами цієї письменниці. А також через обов'язок давати щиру пораду заради Аллага та Його рабам.

Прошу Аллага — Великого й Всевишнього — щоб ця праця принесла користь, щоб Він виправив наше положення та положення всіх мусульман, дарував нам усім глибоке розуміння Його релігії та твердість у ній, а також захистив нас і мусульман від зла наших душ і наших поганих вчинків. Воістину, Він Той, Хто здатний на це!

Нехай Аллаг дарує мир, благословення і благодать Своєму рабові й Посланцю, нашому пророкові Мухаммаду, його родині та сподвижникам.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Третє послання:

Релігійне положення щодо звернення по допомогу до джинів і шайтанів та принесення їм обітниць

Від Абдуль-Азіза ібн Абдуллага ібн База до тих мусульман, хто це побачить, — нехай Аллаг допоможе мені та їм триматися Його релігії та бути стійкими в ній, Амінь!

Мир вам, милість Аллага та Його благословення!

А тепер: деякі брати запитали мене про те, що роблять деякі невігласи — про звернення з молитвами до когось, крім Аллага, та благання про допомогу у важливих справах, як-от звернення до джинів, прохання їх про порятунок, складання їм обітниць та принесення їм жертв.

І до цього також належать слова деяких із них: «О семеро!», маючи на увазі сімох ватажків джинів, «візьміть його, зламайте його кістки, випийте його кров, знівечьте його, о семеро, зробіть із ним те й те»,

Або коли дехто каже: «Візьміть його, о джини полудня, о джини передвечірнього часу». І це поширено в деяких південних

регіонах. До цього ж виду належить: звернення з мольбами до померлих людей — пророків, праведників та інших, а також звернення з мольбами до ангелів і прохання в них про порятунок.

Усе це та подібне до цього трапляється серед багатьох із тих, хто відносить себе до Ісламу, через їхнє незнання та сліпе наслідування минулих поколінь, а дехто з них навіть ставиться до цього легковажно, виправдовуючись словами: «Це просто слова, що злітають з язика, ми не маємо цього на увазі й не дотримуємося таких переконань».

Також мене запитали про релігійну постанову щодо укладання шлюбів із тими, хто відомий подібними діями, про вживання м'яса тварин, заколотих ними, про звершення заупокійної молитви над ними та молитви позаду них. Окрім того, він запитав, чи можна вірити чаклунам і віщунам — таким, хто стверджує, що знає хворобу та її причини, оглянувши річ, що торкалася тіла хворого, — наприклад, чалму, штани, хустку чи щось подібне.

Відповідь: Хвала Аллагу Єдиному, мир і благословення тому, після кого немає пророка, а також його родині, сподвижникам й усім, хто йде їхнім шляхом аж до Судного дня.

А тепер: воістину Пресвятий і Всевишній Аллаг створив людей і джинів, щоб вони поклонялися лише Йому Одному, і нікому іншому крім Нього. І щоб вони зверталися виключно до Нього з мольбами, закликами про допомогу, жертвопринесенням, обітницями та усіма іншими видами поклоніння. Саме з цим Він відправив посланців, та зіслав Писання, найвеличнішим з яких є Священний Коран, — все це для роз'яснення цього заклику до єдинобожжя та застереження людей від багатобожжя і від поклоніння і служіння комусь іншому, крім Нього.

І це є основою всіх основ та фундаментом релігії й віровчення, і в цьому міститься сенс свідчення «Ля іляга ілля-Ллаг (немає божества, гідного поклоніння, окрім Аллага)», істинний сенс якого: ніхто не заслуговує на поклоніння по праву, окрім Аллага. Адже воно заперечує право на божественність та право на поклоніння для будь-кого, окрім Аллага одного, і закріпляє право на поклоніння виключно за Аллагом одним, і не за кимось іншим із творінь.

Доказів на це з Книги Аллага та Сунни Його посланця, мир йому і благословення Аллага, є дуже багато. Серед них — слова Всевишнього:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

﴿Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені.﴾ [Сура Аз-Заріят (Розсіюючі): 56]. В іншому аяті Всевишній говорить:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

﴿І встановив Господь твій, щоб ви – всі люди – не поклонялися нікому, окрім Нього одного...﴾ [Сура Аль-Ісра (Нічне перенесення): 23].

В іншому аяті Всевишній говорить:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

﴿Хоча їм було наказано лише поклонятися Аллагу, служачи йому щиро, як єдинобожники...﴾

[Сура аль-Байїна (Ясний доказ): 5].

В іншому аяті Всевишній говорить:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴿٦٠﴾﴾

﴿Ваш Господь сказав: «Звертайтеся до Мене з мольбами і Я відповім вам! Воістину, ті, хто через гордість відмовляються поклонятися Мені, увійдуть до Пекла приниженими!»﴾

[Сура Аль-Гафір (Прощаючий): 60].

Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

﴿І коли раби Мої запитують тебе про Мене, то нехай знають, що воістину Я – Близький , і Я відповідаю на мольбу тому, хто щиро звертається до Мене...﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 186].

Отже, роз'яснив Пречистий Аллаг у цих аятах, що Він створив людей і джинів для поклоніння тільки Йому Одному, і що Він постановив — тобто наказав і заповів — Своїм рабам у ясно викладеному Корані та вустами Свого посланця, мир йому і благословення Аллага, щоб ніхто не поклонялися і не служив і не підкорявся нікому, крім своєму істинному Господу, тобто Аллагу.

І роз'яснив Він — Величний і Всевишній — що мольба (дуа) є великим актом поклонінням, а той, хто зверхньо ставиться до неї, увійде у Вогонь. Він наказав Своїм рабам звертатися з благаннями і мольбами лише до Нього Одного і сповістив, що Він близький і відповідає на їхні просьби і мольби. Тому всі раби повинні звертатися з благаннями виключно до свого Господа, оскільки це — вид поклоніння, для якого вони були створені і який їм був наказаний, і сказав Він, Велична Слава Його:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

﴿Скажи їм: «Воістину, молитва моя і жертвоприношення моє, життя моє і смерть моя – все присвячується одному лише Аллагу, Господу світів, (162)

у Якого немає співтовариша. І це — мені наказано, і я – перший з тих, хто повністю віддався Аллагу з моєї громади!» (163)﴾

[Сура Аль-Ан'ам (Худоба): 162-163].

Тож Аллаг наказав Своєму Пророку, мир йому і благословення Аллага, сповістити людей, що його молитва і його жертвопринесення, а також його життя і його смерть належать всеціло тільки Аллагу, Господу світів, у Якого немає співтоваришів. І виходячи з цього, той, хто приніс жертву комусь, окрім Аллага, той долучив до Аллага співтоваришів, так само, якби він молився комусь, окрім Аллага. Оскільки Аллаг, Преславний Він, поставив молитву та жертвопринесення в один ряд і сповістив, що вони належать лише Аллагу Єдиному, у Якого немає співтоваришів.

Тож той, хто приніс жертву комусь іншому, крім Аллага — джинам, ангелам, померлим чи іншим, намагаючись цим наблизитися до них, подібний до того, хто здійснив молитву комусь іншому, крім Аллага. І в достовірному хадісі передається, що Пророк, мир йому і

благословення Аллага, сказав:

«لَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ».

«Аллаг прокляв того, хто приніс жертву не Аллагу». Також передав Імам Ахмад з хорошим існадом від Таріка ібн Шігаба, нехай буде задоволений ним Аллаг, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَومٍ لَهُم صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقرِّبَ لَهُ شَيئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيسَ عِندِي شَيءٌ أُقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأُقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَه، فَدَخَلَ الجَنَّةَ».

«Двоє чоловіків проходили повз народ, у якого був ідол. Ніхто не міг пройти повз, не принісши йому щось у жертву. Вони сказали одному з них: «Принеси жертву». Він відповів: «У мене немає нічого, що я міг би принести в жертву». Вони сказали: «Принеси в жертву хоча б муху». Той приніс у жертву муху, і вони відпустили його, але за це він потрапив у Пекло. Потім вони сказали іншому: «Принеси жертву». Він відповів: «Я ніколи не принесу нікому нічого в жертву, окрім Аллага, Велична Слава Його!» Тоді вони відрубали йому голову, але за це він потрапив до Раю».

Якщо той, хто наблизився до ідола,

пожертвувавши мухою, вважається багатобожником, який заслуговує на Пекло, то що ж казати про того, хто звертається з благаннями до джинів, ангелів і святих, шукає в них порятунку, дає їм обітниці та наближається до них шляхом жертвоприношень, сподіваючись таким чином зберегти своє майно, зцілити хворого або вберегти свою худобу та посіви? І що казати про того, хто робить це зі страху перед злом джинів чи чогось подібного?! Безсумнівно, той, хто чинить таке й подібне, є ще більшим багатобожником і більше заслуговує на Пекло, ніж той чоловік, який пожертвував ідолу муху.

Також про це свідчать слова Аллага Всевишнього:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

﴿Воістину, Ми зіслали тобі Писання з істиною, тож поклоняйся тільки одному Аллагу, присвячуючи виключно Йому усю свою віру! (2)

Чи не Аллагу належить щира релігія? А ті, які беруть собі помічників замість Нього, [кажуть]: «Ми поклоняємося їм лише для того, щоб вони наблизили нас до Аллага!» Воістину, Аллаг

розсудить між ними в тому, про що вони сперечалися! Воістину, Аллаг не веде прямим шляхом тих, які брешуть, які не вірують! (3)﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 2-3]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴿١٨﴾﴾

﴿Вони поклоняються замість Аллага тому, що не завдає їм ані шкоди, ані користі, і кажуть: «Це — наші заступники перед Аллагом». Скажи: «Невже ви повідомляєте Аллага про те, чого Він не знає ні на небесах, ні на землі?» Пречистий Він і Всевишній від того, що Йому приписують!﴾ [Сура Юнус (Іона): 18].

Тож Аллаг, Пречистий Він, сповістив у цих двох аятах, що багатобожники обрали собі замість Нього покровителів серед творінь, поклоняючись їм поряд із Ним, перед ними через страх надію, жертвоприношення, обітниці, благання та інші акти поклоніння, стверджуючи, ніби ці покровителі наближають тих, хто їм поклоняється, до Аллага і заступаються за них перед Ним. Проте Аллаг спростував їхні твердження, роз'яснив їхню хибність, назвав їх брехунами, невіруючими та

багатобожниками, проголосив Себе пречистим від їхнього багатобожжя і сказав:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

﴿Пречистий Він і Возвеличений понад те, що вони приписують Йому у співтовариші!﴾ [Сура Ан-Нахль (Бджоли): 1]. З цього стає зрозуміло, що той, хто обрав собі ангела, пророка, джина, дерево чи камінь, звертається до них із благаннями поряд з Аллагом, благає їх про допомогу та наближається до них через обітниці й жертвоприношення, сподіваючись на їхнє заступництво перед Аллагом і наближення до Нього, або сподіваючись на зцілення хворого, збереження майна, забезпечення безпеки чи щось подібне, — той впав у це велике багатобожжя і тяжке лихо, про яке Аллаг сказав:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾﴾

﴿Воістину, Аллаг не пробачає багатобожжя, коли Йому прирівнюють рівних, але пробачає те, що менше цього, кому забажає!﴾ [Сура Ан-Ніса (Жінки): 48], Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

أَنْصَارٍ﴾

﴿Воістину, хто надає Аллагу співтоваришів, тому Аллаг заборонив Рай, а його притулком буде Пекло. І немає для несправедливих жодних помічників.﴾ [Сура Аль-Ма’іда (Трапеза): 72].

А заступництво в Судний день буде надано лише тим, хто щиро дотримувався єдинобожжя, а не багатобожникам, як сказав Пророк, мир йому і благословення Аллага, коли його запитали: «О Посланцю Аллага! Хто з людей буде найщасливішим, отримавши твоє заступництво?» Він відповів:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«Той, хто то скаже: “Немає божества, гідного поклоніння, окрім Аллага” — щиро, від серця». Пророк, мир йому та благословення Аллага, сказав:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَومَ القِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللهِ مَن مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا».

«У кожного пророка є благання, на яке буде дана відповідь, і кожен пророк поспішив звернутися зі своїм благанням. Я ж приберіг своє благання про заступництво за свою громаду в День Воскресіння, і, з волі Аллага, його отримає кожен із моєї громади, хто помре,

не долучаючи до Аллага нікого у співтоваришіі».

І минулі багатобожники вірували в те, що Аллаг — їхній Господь, Творець і Той, Хто дарує прожиток, проте вони покладалися на пророків, праведників, ангелів, дерев, кам'яних істуканів та подібного до цього, сподіваючись на їхнє заступництво перед Аллагом і наближення до Нього, як уже згадувалося в аятах.

Проте, Аллаг не виправдав їх за їх наміри, навпаки, Він засудив їх у Своїй величній Книзі і назвав їх невіруючими та багатобожниками. Він спростував їхні твердження про те, що ці божества заступаються за них і наближають їх до Аллага. Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, також не виправдав їх, і навіть боровся з ними через це багатобожжя, допоки вони не присвятили своє поклоніння лише одному Аллагу, діючи згідно з Його словами:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

﴿І боріться з ними доти, доки не зникне фітна, і доки релігія не стане цілковито належати Аллагу...﴾ [Сура Аль-Бакара (Корова): 193]. І сказав посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага:

«أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ،

وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُم وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُم عَلَى اللهِ».

«Мені було наказано боротися з людьми, доки вони не засвідчать, що немає істинного бога, крім Аллага, і що Мухаммад — Посланець Аллага, і доки вони не виконуватимуть молитву та не виплачуватимуть закят. Якщо ж вони зроблять це, то їхня кров і їхнє майно стануть недоторканними для мене, окрім як за правом Ісламу, а їхній розрахунок — у Аллага Всевишнього». І значення слів його, мир йому і благословення Аллага:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ»

«доки вони не засвідчать, що немає істинного бога, крім Аллага» — поки вони не стануть присвячувати поклоніння виключно Аллагу, і нікому іншому, окрім Нього.

Також багатобожники боялися джинів і шукали у них захисту, тож Аллаг Всевишній зіслав щодо цього Своє слово:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦﴾

﴿Чоловіки з-поміж людей зверталися за захистом до чоловіків з-поміж джинів, але вони тільки збільшували страху людям у відповідь﴾ [Сура Аль-Джінн (Джини): 6]. Сказали тлумачі

Корану щодо значення цього благородного аята: «Значення Його слів:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

﴿...але вони тільки збільшували страху людям у відповідь﴾, — тобто: збільшували жахів та страху. Адже джини звеличуються у власних очах і стають гордовитими, коли бачать, що люди шукають у них захисту, і тоді вони ще більше починають залякувати їх та наводити на них жах, щоб ті ще сильніше поклонялися їм і шукали в них захисту замість Аллага.

А натомість Всевишній Аллаг дарував мусульманам можливість звертатися за захистом до Нього та до Його довершених слів, і зіслав щодо цього слова Свої, Велична Слава Його:

﴿وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾﴾

﴿А якщо торкнуться тебе якісь злі підбурювання від шайтана, то звернися за захистом до Аллага, – адже, воістину, Він – Всечуючий, Всезнаючий!﴾ [Сура Аль-А'раф (Огорожі): 200]. А в іншому місці Всевишній говорить:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾﴾

﴿Скажи: «Звертаюся за захистом до Господа

світанку...﴾ І достовірно передано, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَم يَضُرَّهُ شَيءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Хто зупиниться десь і скаже: “Вдаюсь до захисту в досконалих словах Аллага від зла того, що Він створив (А‘узу бі-каліматі-Ллягі-т-тамматі мін шаррі ма халяк)”, того не спіткає ніяка шкода, поки він не покине це місце».

І стає зрозуміло із наведених вище аятів та хадісів тому, хто прагне спасіння, бажає зберегти свою релігію та вберегтися від багатобожжя, як малого, так і великого, що покладання надій на померлих, ангелів, джинів та інших створінь, а також звернення до них із мольбами, та звернення за захистом тощо — це діяння багатобожників часів доісламського невігластва (джагілії) та один із найогидніших видів багатобожжя перед Аллагом, Пречистий Він. Тому обов’язком є полишити це, остерігатися цього, закликати інших залишати це та засуджувати кожного, хто це робить.

Що ж до тих, хто відомий цим ідолопоклонством, то не дозволяється укладати з ними шлюб, вживати в їжу зарізане ними м’ясо, здійснювати над ними поховальну

молитву або здійснювати молитву позаду них як за імамом, доки вони відкрито не оголосять про своє каяття перед Аллагом, Пречистий Він, за скоєне і не присвятять мольбу та поклоніння виключно Аллагу Єдиному. Адже мольба (дуа) — це і є поклоніння, та його суть, як сказав Пророк, мир йому і благословення Аллага:

«الدُّعَاءُ هُوَ العِبَادَةُ».

«Мольба (дуа) — це поклоніння» Також передається від нього, мир йому і благословення Аллага, в іншій формі, що він сказав:

«الدُّعَاءُ مُخُّ العِبَادَةِ».

«Мольба — це суть поклоніння». А щодо одруження з багатобожниками, то Аллаг сказав:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾﴾

﴿І не одружуйтеся з багатобожницями, доки вони не увірують. І віруюча невільниця краща за багатобожницю, навіть якщо та подобається вам. І не видавайте [жінок] заміж за

багатобожників, доки вони не увірують. І віруючий невільник кращий за багатобожника, навіть якщо той подобається вам. Вони кличуть до Пекла, а Аллаг кличе до Раю та прощення — зі Свого дозволу. І Він роз'яснює Свої знамення людям, щоб вони згадували.﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 221].

Тож Аллаг заборонив мусульманам одружуватися на багатобожницях, які поклоняються ідолам, джинам, ангелам тощо — доки вони не увірують, не почнуть щиро поклонятися лише одному Аллагу, і поки не визнають істинним Посланця, мир йому і благословення Аллага, і те, з чим він прийшов, та не підуть його шляхом. І також Він заборонив видавати мусульманок заміж за багатобожників, доки вони не увірують, та не почнуть щиро поклонятися лише одному Аллагу, і поки не визнають істинним Посланця, мир йому і благословення Аллага, та не підуть за ним.

І повідомив Всевишній, що віруюча рабиня краща за вільну багатобожницю, навіть якщо вона вражає своєю красою та красномовністю того, хто на неї дивиться і слухає її. Так само і віруючий раб кращий за вільного багатобожника, навіть якщо він вражає того, хто його слухає і дивиться на нього, своєю

красою, красномовністю, сміливістю та іншим. Потім Всевишній роз'яснив причини такої переваги у Своїх словах:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

﴿Вони кличуть до Пекла...﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 221]. Мається на увазі багатобожників і багатобожниць. Адже вони своїми словами, вчинками, способом життя та мораллю закликають до Пекла. А віруючі чоловіки та жінки своєю мораллю, вчинками та способом життя закликають до Раю. Тож хіба можуть бути рівними одні та інші?!

А щодо молитви за багатобожників, то Аллаг Всевишній сказав про лицемірів:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾﴾

﴿І ніколи не молись за жодного з них, коли він помре, і не стій над його могилою, щоб ховати його! Адже вони стали невіруючими в Аллага і Його посланця і померли, будучи непокірними!﴾

[Сура Ат-Тауба (Каяття): 84]. Отже, Всевишній і Всеславний роз'яснив у цьому священному аяті, що за лицеміра й невіруючого не здійснюється поховальна молитва через

їхню зневіру в Аллага та Його Посланця. Так само не моляться позаду них і не призначають їх імамами для мусульман через їхню зневіру й ненадійність, через велику ворожнечу між ними та мусульманами, а також тому, що вони не належать до людей молитви й поклоніння. Адже зневіра та багатобожжя зводять нанівець винагороду за усі добрі справи. Просимо в Аллага захисту від цього.

А щодо вживання в їжу м'яса тварин, зарізаних багатобожниками, то Аллаг, Преславний і Всевишній, сказав, роз'яснюючи заборону на мертвечину та на тварин, забитих багатобожниками:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴿١٢١﴾﴾

﴿І не їжте з того, над чим, під час заклання, не було згадано ім'я Аллага, —воістину, це очевидна непокора Аллагу! І воістину, шайтани нашіптують своїм прибічникам, щоб вони сперечалися з вами відносно цього м'яса, а якщо ви підкоритеся їм у дозволі мертвечини, то воістину, тоді ви однозначно станете багатобожниками!﴾

[Сура Аль-Ан'ам (Худоба): 121]. Тож Аллаг Всевишній заборонив мусульманам вживати мертвечину та тварину, зарізану

багатобожником, бо вона нечиста, і тому зарізана ним тварина прирівнюється до мертвечини, навіть якщо він і згадав над нею ім'я Аллага. Оскільки будь-яке поклоніння, в тому числі промовляння імені Аллага від багатобожника є марними та не має сили, допоки він щиро не покається перед Аллагом і не повернеться до єдинобожжя.

І Всевишній Аллаг дозволив їжу людей Писання, сказавши:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...﴾

﴿І їжа тих, кому даровано Писання, дозволяється вам, і ваша їжа — дозволяється їм.﴾ [Сура Аль-Ма'іда (Трапеза): 5]. Оскільки вони відносять себе до релігії, яка зійшла до них з небес, та стверджують, що є послідовниками Муси та Іси, хоч це й не так. Адже Аллаг скасував їхню релігію та зробив її недійсною, відправивши Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, до всіх людей загалом. Але Всевишній Аллаг, дозволив нам їжу людей Писання та їхніх жінок через глибоку мудрість та особливі причини, які роз'яснили вчені. І не дозволив цього від багатобожників, які поклоняються ідолам, померлим пророкам, праведникам та іншим, — адже їхня релігія не має під собою жодної основи чи навіть подоби

істини, навпаки, в самій своїй основі, тому зарізане ними тварина прирівнюється до мертвої мертвечини, і вживати це в їжу заборонено.

Що ж до слів людини, звернених до співрозмовника: «нехай вразить тебе джин», «нехай тебе забере джин», «нехай унесе тебе шайтан» і тому подібного, то це належить до категорії лайки та образ, і це не дозволено між мусульманами, як і всі інші види лайки та лихослів'я, проте це не вважається багатобожжям, за винятком того випадку, коли мовець переконаний, що джини розпоряджаються людьми без дозволу та волі Аллага.

Тож кожен, хто має таке переконання щодо джинів чи інших створінь, стає невіруючим у Аллага через це хибне переконання. Адже Аллаг, Пречистий Він, є Володарем і Владикою абсолютно усього, Він — Всемогутній, і лише Він є Тим, Хто дозволяє статися добру чи злу, і ніщо не відбувається інакше як з Його дозволу, волі та згідно з Його передвизначенням, як сказав Величний і Славний, наказуючи Своєму пророку, мир йому і благословення Аллага, повідомити людям про цей великий принцип:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ

لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

﴿Скажи: «Я не можу, навіть самому собі принести користь, як і не можу відхилити від себе зло, тільки якщо це забажає для мене Аллаг. І якби я знав потаємне, то я неодмінно примножив би собі добра, а зло не торкнулося б мене. Але я – лише застерігач, який попереджає про покарання Аллага за зневіру та непокору, і добрий вісник, який радує Раєм віруючих людей!»﴾

[Сура Аль-А'раф (Загорожі): 188].

Якщо вже найкращий та найдостойніший із творінь, мир йому і благословення Аллага, не володіє для себе ані користю, ані шкодою, окрім того, що побажає Аллаг, то що ж казати про інших?! І є досить багато аятів, які розкривають цю суть.

Що ж до звернення до провісників, віщунів, чаклунів, астрологів та їхніх подібних, та їм подібних, хто зазіхає на володінням потаємними знаннями про долі людей, то це засуджуваний і заборонений вчинок. А вірити їм — це ще гірший і більш засуджуваний вчинок, і це — один із проявів зневіри (куфр), адже посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَومًا».

«Хто звернеться до віщуна і запитає його про щось, у того не буде прийнята молитва протягом сорока ночей». Хадіс навів Муслім у своєму «Сахіху». Також у цьому збірнику «Сахіх» наводиться хадіс від Му'авії ібн аль-Хакама ас-Сулямі, нехай буде задоволений ним Аллаг:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِتْيَانِ الكُهَّانِ وَسُؤَالِهِم».

«Пророк, мир йому і благословення Аллага, заборонив звертатися до провісників і ставити їм запитання».

Також у збірках «Сунан» наводиться, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Хто звернеться до віщуна і повірить тому, що він говорить, той не увірував у те, що було зіслано Мухаммаду, мир йому і благословення Аллага». І таких хадісів багато. Тож мусульмани зобов'язані остерігатися звернень до віщунів, провісників та інших шарлатанів, які намагаються розповідати про потаємне й вводять мусульман в оману, незалежно від того, чи робиться це під виглядом медицини, чи під будь-яким іншим приводом, з огляду на вже згадану раніше заборону Пророка, мир йому і

благословення Аллага, щодо цього та інші його застереження від подібного. До цього також належить те, що деякі люди, прикриваючись медициною, заявляють про знання потаємного. Коли такий «цілитель» понюхає чалму хворого чи хустку хворої, він каже: «Цей хворий (або ця хвора) зробив те і те» — тобто повідомляє про приховані речі, про які неможливо дізнатися з чалми хворого чи подібних предметів. Метою цього є лише введення простих людей в оману, щоб вони сказали, ніби він знається на медицині, видах хвороб та їхніх причинах. Іноді він може дати їм якісь ліки, і може статися, що зцілення настане за волею Аллага, і тоді вони помилково вважатимуть, що це сталося завдяки його лікам.

Іноді хвороба може бути спричинена деякими джинами та шайтанами, які служать тому, хто видає себе за лікаря, і повідомляють йому про деякі приховані речі (ґайб), що їм відкриваються. Той, покладаючись на це, догоджає джинам і шайтанам тими видами поклоніння, які їм до вподоби, внаслідок чого ті залишають хворого й припиняють завдавати йому шкоди. Усе це відомо про джинів і шайтанів, а також про тих, хто вдається до них.

Тож обов'язком мусульман є остерігатися цього всього, закликати один одного залишати

подібне, покладатися на Аллага, Пречистий Він, та довіряти Йому в усіх справах. І немає гріха у використанні шаріатських заклинань (рук'я), дозволених ліків та лікуванні у лікарів, які проводять огляд хворого та встановлюють його хворобу за допомогою матеріальних і розумних причин, адже достовірно передано від Пророка, мир йому і благословення Аллага, що він сказав:

«مَا أَنْزَلَ اللهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ علِمه، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ».

«Аллаг не зіслав жодної хвороби, крім як зіслав і ліки для неї. Знає їх той, кому це відомо, і не знає той, кому це невідомо». Також сказав Пророк, мир йому і благословення Аллага:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءَ بَرَأَ بِإِذْنِ اللهِ».

«Для кожної хвороби є ліки, і коли ліки відповідають хворобі, настає одужання з дозволу Аллага». Також сказав Пророк, мир йому і благословення Аллага:

«عِبَادَ اللهِ، تَدَاوَوا وَلَا تَدَاوَوا بِحَرَامٍ».

«О раби Аллага, лікуйтеся, але не лікуйтеся забороненим». І таких хадісів багато.

Тож просимо Аллага, Преславного і Всевишнього, щоб Він виправив стан усіх мусульман, зцілив їхні серця й тіла від усякого зла, об'єднав їх на правильному шляху та захистив нас і їх від згубних спокус і від покори

шайтану та його поплічникам. Воістину, Він спроможний на все, і немає сили й могутності, окрім як у Аллага, Всевишнього, Великого.

Мир, благословення і благодать Аллага на Його раба і Посланця, нашого пророка Мухаммада, його родину та сподвижників.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Четверте послання:

Релігійне положення щодо поклоніння за допомогою нововведених або багатобожних практик

Від Абдуль-Азіза ібн Абдуллага ібн База до шановного брата (.....), нехай Аллаг дарує йому всяке благо, Амінь.

Мир вам, милість Аллага та Його благословення

А тепер: я отримав вашого шановного листа — нехай Аллаг скеровує вас Своїм шляхом — у якому ви повідомляєте, що у вашому краї є люди, які дотримуються молитовних практик (вірдів), що не мають під собою жодного доказу від Аллага. Деякі з них є нововведеннями, а інші — проявами багатобожжя (ширку), і вони приписують це халіфу правовірних Алі ібн Абі Талібу, нехай буде задоволений ним Аллаг, та іншим.

Вони практикують ці свої дії на зібраннях або в мечетях після вечірньої молитви, стверджуючи, що це наближає їх до Аллага, і використовують такі вислови, як: «заради права Аллага», «о люди Аллага, допоможіть нам підтримкою Аллага» та «будьте нам

помічниками заради Аллага».

Також ще вони кажуть: «О, світочі, о, панове, відгукніться, о, ті, хто дарує нам допомогу! Заступіться перед Аллагом! Ось ваш раб стоїть, біля ваших дверей перебуває, боїться він своїх упущень. Врятуй нас, о, Посланцю Аллага! Бо нема мені до кого йти, крім вас, і від вас здобувається бажане. Ви — наближені до Аллага. Заради Хамзи, володаря мучеників, і заради того з вас, хто є для нас підмогою. Врятуй нас, о, Посланцю Аллага!» І подібно до їхніх слів: «О Аллаг, прослав хвалою того, кого Ти зробив причиною розкриття Твоїх величних таємниць та сяйвом Твого милосердного світла, і хто став представником Божественної Присутності та намісником таємниць Твоєї Сутності».

І також ваше бажання розібратися, що саме з цього є нововведенням (біда), а що є багатобожжям (ширк), а також ваше питання про те, чи є дійсною молитва позаду імама, якщо відомо, що він звертається з такими благаннями.

Відповідь: Уся хвала належить тільки одному Аллагу, мир і благословення останньому Пророку, його родині, сподвижникам і тим, хто слідував його шляхом до Судного дня.

А тепер: знай, нехай допоможе тобі Аллаг, що

Преславний Аллаг створив творіння і послав посланців, мир їм, щоб поклонялися лише Йому Одному, без жодних співтоваришів, і щоб вони зреклися поклоніння будь-чому іншому, окрім Нього Єдиного Як свідчить про це Сам Всевишній:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

﴿Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені!﴾

[Сура Аз-Зарійят (Розсіюючі): 56].

А поклоніння — як було зазначено раніше — це покора Всевишньому та Його посланцю Мухаммаду, мир йому і благословення Аллага, яка полягає у виконанні того, що вони наказали, та залишенні того, що вони заборонили. Ця покора ґрунтується на вірі в Аллага та в Його посланця, щирості перед Аллагом у вчинках, і супроводжується цілковитою любов'ю до Аллага та досконалим благоговінням перед Ним Одним, Всевишнім. Як сказано у словах Всевишнього:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

﴿І встановив Господь твій, щоб ви – всі люди – не поклонялися нікому, окрім Нього одного...﴾ [Сура Аль-Ісра (Нічне перенесення): 23]. Тобто: Він наказав і заповів, щоб поклонялися лише

Йому Єдиному. Також Всевишній сказав:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٢ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝٣ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٥﴾

﴿Вся хвала належить лише одному Аллагу – Господу світів (2)

Милостивому, Милуючому! (3)

Царю Судного Дня! (4)

Лише Тобі одному ми присвячуємо наше поклоніння, і лише на Твою допомогу ми покладаємось (5) [Сура аль-Фатіха (Відкриваюча Книгу): 2-5], Тож цими аятами Всевишній Аллаг роз'яснив, що Він — Той, Хто заслуговує на те, щоб лише Йому одному поклонялися, і щоб до Нього єдиного зверталися по допомогу. Всевишній Аллаг сказав:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُ...﴾

﴿Воістину, Ми зіслали тобі Писання з істиною, тож поклоняйся тільки одному Аллагу, присвячуючи виключно Йому усю свою віру! (2)

А чи Аллагу може бути направлене щось, крім чистої релігії? (3)﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 2-3]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝١٤﴾

﴿Тож звертайтеся ж з мольбами до Аллага, присвячуючи виключно Йому одному віру і поклоніння, навіть якщо це й ненависно невіруючим!﴾ [Сура Аль-Гафір (Прощаючий): 14]. Також Всевишній сказав:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

﴿Місця поклоніння належать тільки Аллагу, Тож не закликайте ні до кого окрім Аллага!﴾ [Сура Аль-Джинн (Джини): 18]. І аятів із таким змістом дуже багато, і всі вони вказують на обов'язковість поклоніння лише одному Аллагу.

Відомо, що мольба (дуа) в усіх його видах є поклонінням, тому жодній людині не дозволено звертатися з мольбами ні до кого, окрім свого Господа, і не слід шукати допомоги чи порятунку ні в кого, окрім як у Нього, діючи згідно з цими благородними аятами та тим, що відповідає їхньому змісту перед Аллагом. Але це правило не поширюється на повсякденні потреби та взаємодопомогу між живими людьми, коли один просить іншого про те, що той реально здатний виконати, адже така взаємодія не є поклонінням і не порушує принципів віри в Аллага. Навпаки, згідно з прямими текстами та одностайною думкою вчених, дозволено звертатися за допомогою до

живої та спроможної людини у звичайних справах, які тій під силу — наприклад просити її про допомогу, щоб відвернути шкоду від своєї дитини, слуги, собаки або чогось подібного. Так само, як людина може звертатися по допомогу до іншої людини — живої, присутньої та спроможної людини. І навіть коли та знаходиться далеко, але звернення відбувається за допомогою засобів зв'язку, таких як листування тощо, коли йдеться про звернення за порадою в будівництві дому, ремонті машини чи інших побутових питаннях. Сюди також належать випадки, коли людина у скрутну хвилину звертається по допомогу до своїх побратимів під час джигаду чи бойових дій, а також інші подібні ситуації. До цього ж належать і слова Аллага Всевишнього з розповіді про Мусу, мир йому:

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

﴿...той, хто був із числа його оборонників, попросив його допомогти йому проти того, хто був із числа його ворогів...﴾

[Сура Аль-Касас (Розповідь): 15].

А що стосується звернення за порятунком (істігаса) до померлих, джинів, ангелів, дерев чи каміння — то це є великим багатобожжям (ширк акбар), і це подібне до діянь перших

багатобожників з їхніми божествами, такими як аль-Узза, аль-Лят та іншими. Так само і звернення за порятунком чи допомогою до живих, в чию "святість" щиро вірять, у тих справах, на які здатний лише Аллаг — як-от зцілення хворих, наставляння сердець на істинний шлях, дарування Раю, порятунок від Пекла та подібне до цього.

Попередні аяти та подібні до них за змістом аяти й хадіси — усі вони вказують на обов'язковість спрямування сердець до Аллага в усіх справах та щирого поклоніння Йому Одному. Адже люди були створені саме для цього, і це було їм наказано, як уже зазначалося в попередніх аятах, і як сказав про це Пречистий Аллаг:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

﴿Поклоняйтеся тільки Аллагу і не долучайте нічого Йому в співтоваришi...﴾ [Сура Ан-Ніса (Жінки): 36]. В іншому аяті Всевишній Аллаг говорить:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

﴿Хоча їм було наказано лише поклонятися Аллагу, служачи йому щиро, як єдинобожники...﴾ [Сура аль-Байїна (Ясний доказ): 5]. А в хадісі Му‘аза, нехай буде

задоволений ним Аллаг, пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Право Аллага на Його рабів полягає в тому, щоб вони поклонялися Йому одному, і не поклонялися нічому замість Нього». [Навів Аль-Бухарі (2697); Муслім (1718)] І його слова, мир йому і благословення Аллага, в хадісі, переданому Ібн Мас'удом, нехай буде задоволений ним Аллаг:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Хто помре, взиваючи до когось, крім Аллага, і цим вважаючи його рівним Аллагу, той потрапить у Пекло». [Навів Аль-Бухарі]. У двох достовірних збірках, аль-Бухарі та Мусліма, передається від Ібн Аббаса, нехай буде задоволений ним Аллаг, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, коли відправляв Муаза до Ємену, сказав йому:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَومًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَيهِ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ».

«Ти прийдеш до людей Писання, тож нехай першим, до чого ти їх закличеш, буде свідчення про те, що немає божества гідного поклоніння, окрім Аллага». А в іншій версії:

«اُدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللهِ».

«Закликай їх до свідчення про те, що немає божества, гідного поклоніння, окрім Аллага, і про те, що я — Посланець Аллага». В іншій версії хадісу у аль-Бухарі сказано:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَى أَنْ يُوَحِّدُوا اللهَ».

«Нехай же першим, до чого ви їх закликатимете, буде єдинобожжя». У «Сахіх» Мусліма від Таріка ібн Аш‘яма аль-Ашджяї, нехай буде задоволений ним Аллаг, передається, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллаг, сказав:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِن دُونِ اللهِ؛ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

«Майно і життя того, хто скаже: “Немає ніякого істинного бога, крім Аллага”, і відречеться від усього, чому поклоняються замість Аллага, — стають недоторканими, а його розрахунок буде у Аллага». І таких хадісів багато.

Це єдинобожжя є основою Ісламу, фундаментом віровчення, найголовнішою справою та найважливішим обов’язком. У ньому полягає мудрість створення людей і джинів, а також мудрість послання всіх

посланців, мир їм і благословення, про що свідчать згадані раніше аяти. Серед них — слова Всевишнього:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

﴿Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені!﴾ [Сура Аз-Зарійят (Розсіюючі): 56]. Ще одним із доказів цього також є слова Всевишнього Аллага:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

﴿І вже Ми відправляли до кожного народу посланця, щоб він сказав їм: «Поклоняйтеся тільки одному Аллагу, і стороніться лжебога!»﴾ [Сура Ан-Нахль (Бджоли): 36]. І також слова Його, Пречистого і Всевишнього:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴿٢٥﴾﴾

﴿О Мухаммаде, кожному посланцеві, якого Ми відправляли до тебе, Ми давали одкровення лише з єдиним наказом: «Немає божества, гідного поклоніння, крім Мене, тож служіть і поклоняйтеся виключно Мені!»﴾ [Сура Ан-Анбія (Пророки): 25]. І сказав Аллаг, слава Йому, про пророків Нуха, Гуда, Саліха та Шуейба, мир їм, що вони сказали своїм народам:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

﴿«Поклоняйтеся тільки одному Аллагу, адже

немає для вас іншого бога, крім Нього!»﴾ [Сура Аль-А'раф (Загорожі): 59]. Таким є заклик усіх посланців, як на це вказують два попередні аяти. Навіть вороги посланців визнавали, що ті наказували їм поклонятися лише Аллагу та відкинути божества, яким поклонялися замість Нього. Про це сказав Всевишній в історії про народ адитів, що вони відповіли пророку Гуду, мир йому:

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

﴾«А не для того ти прийшов, щоб ми поклонялися тільки одному Аллагу і зріклися тих ідолів, яким поклонялися наші батьки...?»﴿ [Сура Аль-А'раф (Загорожі): 70]. Сказав Аллаг, Преславний і Всевишній, про курайшитів, коли наш пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, закликав їх присвячувати поклоніння виключно Аллагу і залишити те, чому вони поклонялися замість Нього — ангелів, праведників, ідолів, дерева та інше:

﴿أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝﴾

﴾«Невже він перетворив богів на одного Бога? Воістину, це — однозначно, дивовижна річ!»﴿ [Сура Сад: 5]. І сказав Аллаг Пречистий і Всевишній про них:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ۝٣٦﴾

﴿Воістину, коли їм говорили: «Немає божества, гідного поклоніння, крім Аллага!», вони горделиво звеличувалися, (35)

й казали вони: «Невже ми й справді покинемо наших богів заради якогось одержимого поета?»﴾ (36) [Сура Ас-Саффат (Вишукувані в ряди): 35-36].

І аятів із таким змістом є дуже багато.

І з тих аятів та хадісів, які ми згадали, тобі має стати зрозуміло, нехай Аллаг дарує мені й тобі розуміння релігії та усвідомити право Господа світів, що ці благання та види звернень по допомогу, які ти описав у своєму запитанні, є видами великого багатобожжя, адже вони є поклонінням комусь, окрім Аллага та проханням у померлих та відсутніх про речі, на які не здатний ніхто, крім Нього одного. І це є огиднішим за багатобожжя минулих поколінь багатобожників, які вдавалися до ширку лише в періоди благополуччя.

А у часи скрути вони щиро поклоняються Аллагу, бо знали, що тільки Він, Всевишній, здатний врятувати їх від біди. Як сказав Всевишній Аллаг у Своїй ясній Книзі про тих багатобожників:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥﴾

﴿І коли вони пливуть на судні, то звертаються з благанням до Аллага від страху потонути штормі, щиро проявляючи перед Ним віру. А після того, як Аллаг рятує їх, даруючи благополучне повернення на сушу, вони знову починають додавати Йому співтоваришів.﴾ [Сура Аль-Анкабут (Павук): 65]. І сказав Аллаг Пречистий і Всевишній, звертаючись до них в іншому аяті:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧﴾

﴿А якщо в морі вас спіткає лихо, то зникають з ваших думок всі ті, до кого ви закликали окрім Нього. А після того, як Він врятує вас і виводить на сушу – ви відвертаєтеся. Воістину, людина невдячна!﴾ [Сура Аль-Ісра (Нічна подорож): 67].

Якщо хтось із цих пізніших багатобожників скаже: «Ми не маємо на увазі, що ті, до кого ми звертаємося самі по собі приносять користь, чи самі по собі зцілюють наших хворих, або самі по собі приносять нам користь, або самі по собі завдають нам шкоди, але ми прагнемо лише їхнього заступництва перед Всевишнім Аллагом у цьому»?

Але відповідь на це буде такою ж: саме в цьому полягала мета і прагнення колишніх невіруючих. Вони не вважали, що їхні божества щось створюють, наділяють уділом, приносять користь чи завдають шкоди самі по собі — адже це спростовується тим, що Аллаг згадав про них у Корані. Натомість вони прагнули їхнього заступництва та високого положення, щоб ті наблизили їх до Аллага, як сказав Всевишній Аллаг:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

﴿І поклоняються вони замість Аллага тим хибним божествам, які нічим не нашкодять їм, як і не принесуть їм ніякої користі, і кажуть: «Це – наші заступники перед Аллагом»﴾ [Сура Юнус (Іона): 18]. І Всевишній Аллаг відповів їм на це так:

﴿...قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ﴾

Вони поклоняються замість Аллага тому, що не приносить їм ні шкоди, ні користі. І говорять: «Це — заступники наші перед Аллагом!» Скажи: «Невже ви можете розповісти Аллагу про щось таке на небесах і на землі, чого Він не знає?»

Пречистий від того Він, що Йому додають! [Сура Юнус (Іона): 18]. Преславний Аллаг дав зрозуміти, що Він не знає ні на небесах, ні на землі жодного заступника перед Ним, якого прагнуть багатобожники. А те, про існування чого не знає Аллаг, не існує взагалі, адже від Нього, Пречистого, нічого не приховано.

І Всевишній Аллаг сказав також:

﴿تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ۝١ إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ ۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ كَٰذِبٌ كَفَّارٌ ۝٣﴾

﴿Писання, зіслане від Аллага, Всемогутнього, Мудрого! (1)

Воістину, Ми зіслали тобі Писання з істиною, тож поклоняйся тільки одному Аллагу, присвячуючи виключно Йому усю свою віру! (2)

А чи Аллагу може бути направлене щось, крім чистої релігії? А ті, які взяли собі божества окрім Нього, кажуть: «Ми поклоняємося їм лише для того, щоб вони наблизили нас до Аллага якнайближче». Воістину, Аллаг розсудить між віруючими і невіруючими у День Суду щодо того, в чому вони розходяться! Воістину, Аллаг не веде істинним шляхом того, хто бреше, зводячи на Аллага наклеп, і є

невірним. (3)﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 1-3].

І значення слова «релігія» (дін) тут — це поклоніння, а саме: покора Аллагу та покора Його посланцю, мир йому і благословення Аллага, як уже згадувалося раніше. І сюди також входить: благання (ду'а) та звернення по допомогу (істігаса), страх (хауф) та надія (раджа`), жертвоприношення (забх) та обітниця (назр), і так само сюди входить: молитва (салят) та піст (саум), а також усе інше, що наказали Аллаг та Його Посланець.

Преславний Аллаг роз'яснив, що поклоніння належить лише Йому одному, і що люди зобов'язані щиро поклонятися лише Йому одному, Преславному і Всевишньому, адже Його наказ Пророку, мир йому і благословення Аллага, про щире поклоніння Йому, є наказом для всієї цієї громади.

А потім Аллаг Всемогутній і Великий роз'яснив про невіруючих і сказав:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

﴿А ті, які взяли собі божества окрім Нього, кажуть: «Ми поклоняємося їм лише для того, щоб вони наблизили нас до Аллага якнайближче»﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 3]. Всевишній Аллаг відповів їм на це твердження так:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

﴿Воістину, Аллаг розсудить між віруючими єдинобожниками і невіруючими багатобожниками у День Суду щодо того, в чому вони розходяться! Воістину, Аллаг не веде істинним шляхом того, хто бреше, зводячи на Аллага наклеп, і є невірним, відкидаючи Його знамення та докази!﴾

[Сура Аз-Зумар (Натовпи): 3].

Преславний Аллаг повідомив у цьому благородному аяті, що невіруючі поклонялися наближеним до Аллага (аулія) замість Нього лише для того, щоб ті якомога ближче наблизили їх до Аллага. І в цьому полягає мета невіруючих — як у давнину, так і сьогодні. Аллаг спростував це Своїми словами:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

﴿Воістину, Аллаг розсудить між віруючими і багатобожниками у День Суду щодо того, в чому вони розходяться! Воістину, Аллаг не веде істинним шляхом того, хто бреше, зводячи на Аллага наклеп, і є невірним, відкидаючи Його знамення та докази!﴾

[Сура Аз-Зумар (Натовпи): 3].

Тож Преславний Аллаг роз’яснив брехливість їхніх тверджень про те, що їхні божества наближають їх до Аллага, а також суть їх зневіри, яка виявилася у спрямуванні актів поклоніння цим божествам. Завдяки цьому кожен, хто має бодай найменшу здатність розрізняти, розуміє, що зневіра давніх багатобожників полягало саме в тому, що вони робили пророків, праведників, дерева, каміння та інші творіння посередниками між собою та Аллагом.

Та в їхньому переконанні, що ці заступники задовольняють їхні потреби без дозволу та вдоволення Аллага, Преславного і Всевишнього, подібно до того, як міністри заступаються перед королями. Таким чином вони порівняли Його — Велична Слава Його —, з королями та правителями.

Вони намагалися виправдатися, порівнюючи Аллага з земними правителями: мовляв, як для доступу до царя потрібні посередники у вигляді міністрів, так і для звернення до Аллага необхідна допомога пророків чи праведників. Проте таке порівняння є докорінно хибним, оскільки Аллаг не має рівних Собі і Його неможливо уподібнювати до сотворінь. Заступництво перед Ним не відбувається через зв'язки, а лише

за Його власною волею та для тих, хто сповідує єдинобожжя (таухід). Аллаг володіє абсолютним знанням і могутністю, Він є Наймилостивішим і ні від кого не залежить, на відміну від людських правителів, адже Він має повну владу над Своїми рабами і чинить так, як забажає.

На противагу земним царям та правителям, які обмежені у своїх можливостях і не можуть знати чи встигати за всім, вони вимушені покладатися на допомогу міністрів, оточення та війська у тих справах, що їм не під силу. Такі правителі також залежать від того, щоб наближені особи повідомляли їм про потреби підданих, про які ті самі не здогадуються, і потребують посередників, які б спонукали їх до прояву милості чи схиляли до прихильності, тоді як Аллаг є Всезнаючим і Самодостатнім.

Що ж до Господа, Могутнього та Величного, то Він, Пречистий, не має потреби ні в кому та ні в чому зі Своїх творінь, і Він більш Милостивий до них, ніж їхні власні матері. Разом з цим, Він — Справедливий Суддя, який розставляє все по своїх місцях згідно зі Своєю мудрістю, знанням та могутністю, тому не дозволено жодним чином порівнювати Його з будь-якими твореннями.

І тому Пречистий Аллаг роз’яснив у Своїй

Книзі той факт, що багатобожники визнавали Його Творцем, і Тим, Хто дарує прожиток, Розпорядником усього, і що саме Він відповідає тому, хто потрапив у скруту, усуває зло, дарує життя та посилає смерть, а також визнавали інші дії Пречистого Аллага.

І справді, суперечка між багатобожниками та посланцями полягала саме в питанні щирого поклоніння, яке має бути направлене лише Аллагу Одному, як сказав про це Той, Чия Величність понад усе:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

﴿А якщо ти запитаєш їх (багатобожників), хто створив їх, то вони неодмінно скажуть: «Аллаг».﴾ [Сура Аз-Зухруф (Прикраси): 87].

І також Всевишній сказав:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

﴿Скажи: «Хто наділяє вас їжею, посилаючи дощ з неба, та виводячи рослини із землі? Або хто розпоряджається слухом і зором, якими ви наділені? А хто виводить живе з неживого і виводить неживе з живого? Хто керує справами усього буття?». І скажуть вони у відповідь:

«Аллаг!». Так скажи їм: «Хіба ви не будете остерігатися Його покарання?» [Сура Юнус (Іона): 31]. І аятів із таким змістом у Корані багато.

Раніше вже згадувалися аяти, що вказують на те, що суперечка між посланцями та їх народами полягала саме в направлені поклоніння лише одному Аллагу, як про це сказав Всевишній:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

«І вже Ми відправляли до кожного народу посланця, щоб він сказав їм: «Поклоняйтеся тільки одному Аллагу, і стороніться лжебога!»» [Сура Ан-Нахль (Бджоли): 36]. А також інші аяти, що мають подібний зміст. І роз'яснив Аллаг у багатьох місцях Своєї Величної Книги суть заступництва, і сказав Всевишній:

﴿...مَن ذَا ٱلَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ...﴾

«Хто ж може заступиться за іншого перед Ним, без Його дозволу?» [Сура Аль-Бакара (Корова): 255].

Всемогутній і Великий Аллаг також каже:

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغْنِي شَفَٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ أَن يَأْذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرْضَىٰٓ ﴿٢٦﴾﴾

«А скільки ангелів на небесах, заступництво

яких ні від чого вас не позбавить, окрім, як після дозволу Аллах для тих, кому Він забажає його і ким Він задоволений!﴾

[Сура Ан-Наджм (Зоря): 26].

І, описуючи ангелів, Він сказав:

﴿...وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ﴾

﴿...і вони заступаються лише за того, ким Він задоволений; і вони трепечуть від страху перед Ним﴾ [Сура Аль-Анбія (Пророки): 28].

І повідомив Він, Велич Його понад усе, що Він не задоволений невірою (куфром) Своїх рабів, а задоволений лише їхньою вдячністю. А їхня вдячність полягає в дотриманні єдинобожжя (таухіду) та покорі Йому, про що Всевишній Аллаг сказав:

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡ...﴾

﴿Якщо ви не увіруєте, то Аллаг не має в вас жодної потреби, але Він не схвалює невіру для Своїх рабів. А якщо ви будете вдячними, то Він буде задоволений цим для вас...﴾

[Сура Аз-Зумар (Натовпи): 7].

Передає аль-Бухарі у своєму «Сахіху» від Абу Гурайри, нехай буде задоволений ним Аллаг, що він сказав: «О посланцю Аллага! Хто з людей буде найщасливішим, отримавши твоє

заступництво?» На що Пророк, мир йому і благословення Аллага, відповів:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«Той, хто скаже: “Немає божества, гідного поклоніння, окрім Аллага” — щиро, від серця». Або він сказав:

«مِنْ نَفْسِهِ».

«...чи від душі».

Також у «Сахіху» передається від Анаса, нехай буде задоволений ним Аллаг, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

«У кожного пророка є благання, на яке буде дана відповідь, і кожен пророк поспішив звернутися зі своїм благанням. Я ж приберіг своє благання про заступництво за свою громаду в День Воскресіння, і, з волі Аллага, його отримає кожен із моєї громади, хто помре, не долучаючи до Аллага нікого у співтоваришіі». І подібних хадісів багато.

Усі згадані нами аяти та хадіси вказують, що поклоніння є правом одного лише Аллага, і що не дозволено спрямовувати нічого з нього нікому, окрім Нього — ні пророкам, ні комусь

іншому, а також, що заступництво належить лише Аллагу, Велична Його Слава, як сказав Всевишній:

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا...﴾

﴿Скажи: «Заступництво цілком належить Аллагу...﴾ [Сура Аз-Зумар (Натовпи): 44] І ніхто не заслуговує на заступництво, і не отримує його, окрім як після дозволу Аллага тому, хто заступається, та Його вдоволення тим, за кого заступаються. А Він, Преславний, не вдоволений ніким, крім єдинобожників — як про це вже згадувалося раніше.

Тому багатобожники не мають шансу отримати заступництво, як це роз'яснив Всевишній Аллаг у Своїх Словах:

﴿فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾﴾

﴿Тож не допоможе їм у День Суду заступництво навіть всіх заступників﴾ [Сура Аль-Мудассір (Закутаний): 48]. Також Всевишній сказав:

﴿...مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

﴿...не буде для несправедливих ні близького друга, ні заступника, якому підкоряються﴾

[Сура Гафір (Прощаючий): 18].

І відомо, що слово «несправедливість»

(зульм), коли воно вживається в абсолютному значенні без уточнень, означає багатобожжя (ширк) щодо Аллага, як сказав про це Всевишній:

﴿...وَٱلۡكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

﴿А невіруючі, вони – несправедливі беззаконники, які порушують межі, встановлені Аллагом﴾ [Сура аль-Бакара (Корова): 254] І також Всевишній Аллаг сказав:

﴿...إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ﴾

﴿...адже багатобожжя однозначно є найбільшою несправедливістю!﴾

[Сура Лукман: 13].

Що стосується згаданого вами в запитанні, а саме слів деяких суфіїв, які вони промовляють у мечетях та інших місцях: «О Аллаг, прослав хвалою того, кого Ти зробив причиною розкриття Твоїх величних таємниць та сяйвом Твого милосердного світла, і хто став представником Божественної Присутності та намісником таємниць Твоєї Сутності...» і так далі.

То відповідь на це така: ці слова та їм подібні є частиною надмірності та крайності, від яких застерігав наш пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага. Адже Муслім передав у

своєму «Сахіху» від Абдуллага ібн Мас'уда, нехай буде задоволений ним Аллаг, що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

«Загинули ті, хто впадає в крайнощі!» — і повторив це тричі.

Імам Аль-Хаттабі, нехай помилує його Аллаг, сказав: Мутанатти': той, хто надмірно заглиблюється в щось, і обтяжує себе дослідженням того, що його не стосується, подібно до прибічників каляму (філософського богослов'я), які втручаються в те, що їх не стосується, і занурюються в питання, недосяжні для людського розуму.

Абу ас-Саʿадат Ібн аль-Асір сказав: «Це ті, хто вдається до надмірностей та впадає в крайнощі у своїх промовах, говорячи з глибини горла. Це слово походить від поняття «нат'у» — верхнього піднебіння рота, а згодом почало вживатися щодо кожного, хто вдається до надмірностей у словах і вчинках.»

Висновки цих двох авторитетних імамів знавців мови чітко доводять кожному розсудливому вірянину, що такий спосіб молитовного вшанування нашого Пророка, посланця Аллага, мир йому і благословення

Аллага, є нічим іншим як забороненим нововведенням та небезпечним перебільшенням. І встановленим шаріатським законом для мусульманина в цьому питанні є дотримання того способу, який був достовірно переданий від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, щодо опису благословення та вітання його, і в цьому цілком достатньо того, що замінює будь-що інше перед Аллагом.

До цього належить і те, що передали аль-Бухарі та Муслім у своїх «Сахіхах» від Ка'ба ібн 'Уджра, нехай буде задоволений ним Аллаг, що сподвижники, нехай буде задоволений ними Аллаг, сказали: «О Посланець Аллага! Аллаг наказав нам просити для тебе благословення, то як нам просити для тебе благословення?» І він сказав:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Кажіть: „Аллагумма саллі 'аля Мухаммадін ва 'аля аалі Мухаммадін кама саллєйта 'аля Ібрагіма ва 'аля аалі Ібрагіма, іннака Хамідун, Маджід. Ва барік 'аля Мухаммадін ва 'аля аалі Мухаммадін кама бараkта 'аля Ібрагіма ва 'аля

аалі Ібрагіма, іннака Хамідун, Маджід. (О Аллаг, прослав хвалою Мухаммада та рід Мухаммада, як Ти прославив хвалою Ібрагіма та рід Ібрагіма. Воістину, Ти — Славний, Достохвальний. І благослови Мухаммада та рід Мухаммада, як Ти благословив Ібрагіма та рід Ібрагіма. Воістину, Ти — Славний, Достохвальний)“».

У двох достовірних збірках, аль-Бухарі та Мусліма, передається від Абу Хумайда ас-Са'іді, нехай буде задоволений ним Аллаг, що вони сказали: «О Посланець Аллага! Як нам просити для тебе благословення?» Він сказав:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Кажіть: „Аллагумма соллі 'аля Мухаммадін ва 'аля азваджігі ва зуррійятігі кама соллєйта 'аля аалі Ібрагіма, ва барік 'аля Мухаммадін ва 'аля азваджігі ва зуррійятігі кама бараkта 'аля аалі Ібрагіма, іннакя Хамідун, Маджід. (О Аллаг, прослав хвалою Мухаммада, його дружин та його нащадків, як Ти прославив хвалоюрід Ібрагіма, і благослови Мухаммада, його дружин та його нащадків, як Ти благословив рід Ібрагіма, воістину, Ти — Славний, Достохвальний“».

А у «Сахіх» Мусліма передано від Абу Мас‘уда аль-Ансарі, нехай буде задоволений ним Аллаг,

що Башир ібн Са'д сказав: «О Посланець Аллага! Аллаг наказав нам просити для тебе благословення, то як нам просити для тебе благословення?» Посланець Аллага замовк, а потім сказав:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ فِي العَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمتُم».

«Кажіть: „Аллагумма саллі 'аля Мухаммадін ва 'аля алі Мухаммадін кама саллєйта 'аля аалі Ібрагіма, ва барік 'аля Мухаммадін ва 'аля аалі Мухаммадін кама бараkта 'аля аалі Ібрагіма філь-'алямін, іннакя Хамідун Маджід. (О Аллаг, прослав хвалою Мухаммада та рід Мухаммада, як Ти прославим хвалою рід Ібрагіма. І благослови Мухаммада та рід Мухаммада, як Ти благословив рід Ібрагіма у світах. Воістину, Ти — Славний, Достохвальний). А вітання миром — як ви вже знаєте“».

Саме ці та подібні до них слова, а також інші, що достовірно передані від Пророка, мир йому і благословення Аллага, і слід вживати мусульманину у своїх молитвах і вітаннях миру посланцю Аллага, мир йому і благословення Аллага. Адже посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, найкраще знає, які слова

доречно вживати щодо нього, так само як він найкраще знає, які слова слід вживати стосовно його Господа.

Що ж до надмірних та нововведених формулювань та висловів, які можуть мати хибне значення, як-от ті, що згадані в запитанні, то їх не слід вживати. Адже в них є недопустимі крайнощі, вони можуть бути витлумачені з хибним змістом і, крім того, суперечать тим словам, які обрав посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, і на які він вказав своїй громаді. Він — найбільш обізнаний серед творінь, найщиріший порадник і найбільш далекий від надмірності, і нехай будуть над ним найкращі благословення та мир від його Господа.

Маю надію, що наведені нами докази, які роз'яснюють сутність єдинобожжя та сутність багатобожжя, різницю між тим, на чому були перші та пізні багатобожники у цьому питанні, а також спосіб узаконеного благословення на посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, будуть достатніми та переконливими для того, хто шукає істину. А хто не бажає пізнати істину, той іде за своїми пристрастями, як сказав Великий і Славний Аллаг:

﴿فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ

بِغَيۡرِ هُدٗى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٠﴾

﴿А якщо вони не дадуть тобі відповіді, то знай, що вони лише слідують за своїми пристрастями. А хто більш заблукалий, ніж той, хто слідує за своєю пристрастю без керівництва від Аллага? Воістину, Аллаг не веде прямим шляхом несправедливих людей!﴾

[Сура Аль-Касас (Розповідь): 50].

Тож Всевишній роз'яснив у цьому благородному аяті, що стосовно Керівництва та Релігії істини, з якими Аллаг послав Свого пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, люди поділяються на дві категорії:

Одні — ті, хто підкорилися Аллагу та Його посланцю.

Інші — ті, хто слідує за своїми пристрастями. Потім Преславний Аллаг сповістив, що немає більш заблукалого, ніж той, хто слідує за своєю пристрастю без керівництва від Аллага.

Молимо Аллага — Всевишнього й Величного — щоб Він уберіг нас від слідування за пристрастями та зробив нас, вас і всіх наших братів і сестер тими, хто відповідає на заклик Аллага та Його посланця, мир йому і благословення Аллага, звеличує Його Закон та остерігається всього, що йому суперечить, із нововведень і пристрастей... Воістину, Він —

Щедрий і Благородний.

Мир і благословення Аллага на Його раба і посланця — нашого пророка Мухаммада, його родину, сподвижників і кожного, хто слідує за ними найкращим шляхом аж до Судного дня!

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

П'яте послання:

Релігійне законоположення щодо святкування дня народження пророка, мир йому і благословення Аллага, та інших подібних свят

Хвала Аллагу, мир і благословення Його посланцю, його родині, сподвижникам і всім, хто йде його шляхом.

А тепер: від багатьох людей неодноразово надходили запитання про шаріатське законоположення щодо святкування дня народження пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, вставання для привітання його на цих зібраннях, направлення до нього слів вітання та іншого, що робиться під час таких святкувань.

Відповідь: Не дозволено святкувати день народження посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, чи будь-кого іншого, оскільки це є нововведенням (біда'а) у релігії. Адже цього не робив ні сам посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, ні його праведні халіфи, ні інші сподвижники, нехай буде задоволений ними Аллаг, ні табіїни, які праведно слідували за ними в найкращі часи

перших поколінь мусульман. Усі вони краще за всіх інших людей знали Сунну, і мали найдосконалішу любов до посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, і виконували його закон краще, ніж будь-хто інший після них. І сказав Аллаг Пречистий і Всевишній у Своїй Ясній Книзі:

﴿...وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُواْ...﴾

﴿А те, що дав вам посланець, то беріть це і виконуйте, а що він вам заборонив, то від того утримайтеся...﴾

[Сура Аль-Хашр (Збір): 7]. І також сказав Всевишній Аллаг:

﴿...فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

﴿Нехай же остерігаються ті, які порушують Його наказ, адже може їх спіткати випробування або може їх спіткати болісне покарання!﴾

[Сура Ан-Нур (Світло): 63]. І сказав Аллаг Пречистий:

﴿لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُواْ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾﴾

﴿О віруючі, був для вас у посланці Аллага прекрасний приклад для тих, хто покладає усі

свої надії на Аллага та на Останній день і поминає Аллага багато﴾ [Сура Аль-Ахзаб (Союзники): 21]. І також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحۡسَٰنٖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي تَحۡتَهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٠٠﴾

﴿Аллаг задоволений першими з мугаджирів та ансарів, які випередили усіх інших, і тими, хто пішов строго за ними, і вони задоволені Ним! І Він підготував для них Райські сади, під якими течуть річки, і вони перебуватимуть там вічно. Це – велике досягнення﴾ [Сура Ат-Тауба (Каяття): 100]. І Всевишній сказав:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

﴿...сьогодні Я завершив вам вашу релігію, довів до кінця Свою милість до вас і схвалив іслам як вашу релігію...﴾ [Сура Аль-Маїда (Трапеза): 3], і аятів із таким змістом у Корані багато. Також пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Якщо хтось додасть в цю нашу справу

(тобто в релігію) те, що їй не належить, то це не буде прийнято (Аллагом)», — тобто, ця дія буде відкинута. І він сказав в іншому хадісі:

«عَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«...тож обов'язково тримайтеся моєї Сунни, та Сунни праведних халіфів, які йдуть Прямим шляхом. Тримайтеся за неї корінними зубами, і остерігайтеся нововведень (в релігії), адже кожне нововведення — це омана"». В цих двох хадісах міститься суворе застереження від запровадження нововведень (біда'атів) та здійснення будь-яких дій, що базуються на них.

Запровадження подібних нововведень немовби означає, що Аллаг Всевишній не завершив релігію для цієї громади, і що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, не доніс того, що громаді мусульман належало робити, аж поки не прийшли ці пізні покоління та не впровадили в закон Аллага те, чого Він не встановлював, стверджуючи, що це наближає їх до Аллага. Безсумнівно, в цьому є велика небезпека і заперечення проти Аллага та Його посланця, мир йому та благословення Аллага. Адже Аллаг завершив для Своїх рабів

релігію і сповна обдарував їх Своєю милістю, а посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага, доніс ясне послання і не залишив жодного шляху, що веде до Раю та віддаляє від Пекла, не роз'яснивши його людям. Як це підтверджено в достовірному хадісі від Абдуллага ібн Амра, нехай буде задоволений ним Аллаг, який сказав: «Посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага, сказав:

«مَا بَعَثَ اللهُ مِن نَبِيٍ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيهِ أَن يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُم، وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

"Якого б пророка не посилав Аллаг, він був зобов'язаний вказати своїй громаді на найкраще з того, що він знав для них, і застерегти їх від найгіршого з того, що він знав для них"».

Хадіс передав Муслім у своєму «Сахіху».

І загальновідомо, що наш пророк Мухаммад, мир йому та благословення Аллага, є останнім з усіх пророків і найкращим серед них, а також найдосконалішим у донесенні послання та наданні щирих порад. І якби святкування днів народження було частиною релігії, якою задоволений Аллаг, то посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага, неодмінно роз'яснив би це своїй громаді, або робив би це сам за життя, або робили б це його

сподвижники, нехай Аллаг буде задоволений ними усіма. Але оскільки нічого з цього не відбувалося, то стає зрозуміло, що це жодним чином не належить до релігії Іслам. Навпаки, це є одним із нововведень, від яких посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага, застерігав свою громаду, як про це вже згадувалося в хадісах.

А аятів і хадісів на цю теми є дуже багато.

Також група вчених-богословів чітко засудила проведення маулідів (святкування днів народження) і застерігала від них, спираючись на вже згадані та на інші докази. Проте деякі з пізніших вчених не погодилися з цим і дозволили їх за умови, що їх проведення не містять у собі нічого забороненого — такого як надмірне звеличення посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, або створення умов, в яких відбувається змішування чоловіків і жінок, чи використання розважальних музичних інструментів та іншого, що засуджує пречистий Шаріат, і вони вважають, що ці мауліди належить до так званих "добрих нововведень".

Але існує шаріатське правило: звертатися у спірних питаннях до Книги Аллага та Сунни Його посланця Мухаммада, мир йому та благословення Аллага, як сказав Аллаг:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِى شَىۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾

﴿О ви, які увірували! Коріться Аллагу, коріться Посланцю, а також наділеним владою серед вас! І якщо ви почнете сперечатися про щось, то зверніться із цим до Аллага та до Його Посланця, якщо віруєте ви в Аллага та в Останній День! Це — ліпший і кращий наслідок!﴾ [Сура Ан-Ніса (Жінки): 59]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَىۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ...﴾

﴿І в чому б ви не сперечались, то кінцеве рішення щодо цього потрібно шукати, звернувшись до Аллага...﴾.

[Сура Аш-Шура (Рада): 10].

Тож і ми розглянули це питання, а саме святкування маулідів, звернувшись до Книги Аллага, і побачили, що вона наказує нам слідувати за Посланцем, мир йому і благословення Аллага, у тому, з чим він прийшов, і застерігає нас від того, що він заборонив, а також сповіщає нам про те, що Аллаг Преславний вже завершив для цієї

громади її релігію. Оскільки це святкування не є тим, з чим прийшов посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, тому воно не є частиною релігії, яку Аллаг завершив для нас і в якій наказав нам слідувати за Його посланцем, мир йому і благословення Аллага.

І ми також звірили це з Сунною пророка, мир йому і благословення Аллага, і не знайшли в ній, щоб він робив це, наказував це, або щоб це робили його сподвижники, нехай Аллаг буде задоволений ними. Отже, ми знаємо, що це не від релігії, а, навпаки, є нововведенням і наслідуванням людей Писання — юдеїв та християн — у їхніх святах.

З огляду на це, будь-яка розсудлива людина, яка щиро шукає правду та прагне до об'єктивності та справедливості у її пошуку, неодмінно дійде висновку, що проведення маулідів не має жодного стосунку до ісламського віровчення, а є одним із нововведень, які Аллаг та Його посланець, мир йому і благословення Аллага, наказали залишати та остерігатися. Розумній людині не варто піддаватися омані через те, що велика кількість людей у всьому світі дотримується цих звичаїв, адже істину визначає не чисельність прибічників, а лише докази з Шаріату, як сказав Всевишній про юдеїв та

християн:

﴿وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١١﴾

﴿І заявляють вони: «Ніхто ніколи не зайде в Рай, окрім юдеїв та християн». Це мрії їх. Скажи: «Надайте ваші докази, якщо ви правдиві у ваших ствердженнях!»﴾ [Сура Аль-Бакара (Корова): 111]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

﴿Якщо ти підкоришся більшості тих, хто на землі, то вони обов'язково зіб'ють тебе зі шляху Аллага...﴾

[Сура Аль-Ан’ам (Худоба): 116].

Крім того відомо, що більшість цих святкувань днів народження (маулідів), попри те, що вони самі по собі є нововведенням, не обходяться без інших заборонених речей, таких як змішування жінок і чоловіків в одному приміщенні, використання пісень та музичних інструментів, споживання алкоголю та наркотичних речовин, а також іншого очевидного зла.

А іноді в них трапляється те, що є ще більшими тяжчим за це — а саме велике багатобожжя. Яке виражається у надмірному

звеличенні самого посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, або інших праведників. Це може відбуватися у вигляді звернень до нього з мольбами та благаннями, у заклику про допомогу, проханні про підтримку та в переконанні, що він знає потаємне, а також в інших подібних речах, що є очевидним актом зневіри, до яких вдається багато людей під час святкування мауліду пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, чи інших осіб, яких вони називають праведниками. І достовірно передано від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, що він сказав:

«إِيَّاكُم وَالغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَن كَانَ قَبْلَكُم الغُلُوَّ فِي الدِّينِ».

«О люди, остерігайтеся крайнощів в релігії, адже, воістину, тих, хто жив до вас, згубило впадання в крайнощі в релігії». І сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبدٌ، فَقُولُوا: عَبدُ اللهِ وَرَسُولُه».

«Не звеличуйте мене подібно до того, як християни звеличили сина Мар'ям, адже я лише раб Його, а тому кажіть:“Раб Аллага і Його Посланець”» Навів цей хадіс аль-Бухарі у своєму «Сахіху» зі слів Умара, нехай буде задоволений ним Аллаг.

До дивовижних та дивних речей належить те, що багато людей виявляють активність та старанність у відвідуванні цих вигаданих святкувань і захищають їх, проте водночас вони нехтують тим, що Аллаг зробив для них обов'язковим — як-от відвідування п'ятничних (джума) та колективних молитв в мечетях. Вони навіть не зважають на це і не вважають, що вчиняють великий гріх. Поза сумнівом, це є наслідком слабкості віри, браку прозорливості та великої кількості різноманітних гріхів і непослуху, що вкрили серця. І ми просимо Аллага про благополуччя для нас та для решти мусульман!

До цього також належить те, що деякі вважають, ніби сам посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, присутній на мауліді, через це вони встають перед ним, вітаючи та вшановуючи його. Це є однією з найбільших хиб та найгіршим невіглаством, адже посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, не вийде зі своєї могили до Дня Воскресіння, і він не має зв'язку ні з ким із людей та не може бути присутнім на їхніх зібраннях. Навпаки, він перебуває у своїй могилі до Дня Воскресіння, а його душа — у найвищому Іллюні біля свого Господа, в Оселі Пошани, як сказав Всевишній Аллаг:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦﴾

«Потім, воістину, ви однозначно, помрете,(15)

а потім, у День воскресіння, ви неодмінно будете воскрешені (16) [Сура Аль-Мумінун (Віруючі): 15-16].

І сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ القَبْرُ يَومَ القِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Я — перший, над ким розкриється земля в День воскресіння, і я — перший заступник, і перший, чиє заступництво буде прийнято». Нехай благословить Його господь і вітає самим найкращим чином!

Ці два священні аяти, цей хадіс та інші аяти й хадіси зі схожим змістом — усі вони вказують на те, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, та інші померлі вийдуть зі своїх могил лише в День Воскресіння. І в цьому питанні існує одностайна думка мусульманських вчених, і немає між ними розбіжностей. Тож належить кожному мусульманину бути пильним щодо цих речей і остерігатися тих нововведень та забобонів, які запровадили невігласи та їм подібні, і на які

Аллаг не посилав жодного доказу. І лише в Аллага ми шукаємо допомоги, лише на Нього покладаємося, і немає сили та могутності ні в кого, крім Нього!

А що стосується молитви й миру за посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, то це є однією з найкращих справ, що наближують до Аллага, та одним із праведних діянь, як сказав Аллаг Всевишній:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا ٥٦﴾

﴿Воістину, Аллаг та Його ангели благословляють пророка. О ви, які увірували! Благословляйте його та вітайте миром﴾ [Сура Аль-Ахзаб (Союзники): 56]. І сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ بِهَا عَشْرًا».

«Того, хто попросить благословення для мене один раз, того Аллаг благословить десять разів!»

І встановлено це благословення у будь-який час, і воно стає особливо важливим наприкінці кожної молитви, більше того — група вчених-богословів вважає його обов'язковим під час останньоготашаггуду в кожній молитві. І промовляти цей салават особливо

рекомендується у багатьох випадках, зокрема: після азану, щоразу при згадуванні імені пророка, мир йому і благословення Аллага, а також протягом усього дня та ночі п'ятниці, на що чітко вказують численні достовірні хадіси.

Просимо Аллага дарувати нам і всім мусульманам розуміння в релігії та стійкість у ній, наділити всіх дотриманням Сунни й застерегти від нововведень. Воістину, Він — Щедрий і Великодаруючий.

Мир і благословення нашому пророку Мухаммаду, його родині та сподвижникам.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Шосте послання:

Релігійне законоположення щодо святкування Ночі аль-Ісра ва-ль-Мі'радж (Нічне перенесення та Вознесіння)

Хвала Аллагу, мир і благословення Його посланцю, його родині та сподвижникам.

А потім: немає сумніву в тому, що подія Нічного перенесення (аль-Ісра) та Вознесіння (аль-Мі'радж) є одним із найвеличніших знамень Аллага, що підтверджують правдивість Його посланця Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, та на його високе положення перед Аллагом, велична Його слава. Зокрема, ці події слугують незаперечними свідченнями безмежної могутності Аллага та Його Піднесеного стану над усіма Його творіннями, Пречистий Він і Всевишній, як Він сказав:

﴿سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١﴾

﴿Преславний Той, Хто переніс вночі Свого раба із Заповідної мечеті Мекки в мечеть Аль-Акса в Єрусалимі, землі навколо якої Ми благословили. Щоб показати йому деякі з

Наших чудес, що свідчать про безмежну могутність Аллага. Воістину, Він – Всечуючий, Всебачущий!﴾

[Сура Аль-Ісра (Нічне перенесення): 1].

І також достовірно передається від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, що він був вознесений на небеса, і їхні брами відчинялися перед ним одна за одною, аж поки він не минув сьоме небо. І розмовляв із ним його Господь, Преславний Він і Всевишній, про те, що Він побажав, і серед іншого Він наказав йому виконувати п'ять щоденних молитв. Спочатку Аллаг, Преславний Він і Всевишній, зробив обов'язковими п'ятдесят молитв, але наш пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, не переставав звертатися до Нього і просити про полегшення, аж поки Він не зменшив їх до п'яти. Отже, їх п'ять за обов'язком, але п'ятдесят за винагородою, оскільки за одне добре діло винагорода збільшується вдесятеро. І вся хвала й подяка Аллагу за всі Його милості.

Щодо цієї ночі, в яку відбулися Нічне перенесення і Вознесіння, аль-Ісра уаль-Мі‘радж, то в достовірних хадісах не наводиться її точна дата, ні в місяці Раджаб, ні в будь-якому іншому. Усе, що передається про її визначення, не є достовірно встановленим від пророка

Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, на думку знавців хадісів. І Аллаг володіє досконалою мудрістю в тому, що Він змусив людей забути про неї. І навіть якби її дата була встановлена, мусульманам не було б дозволено вирізняти її якимись видами поклоніння, і їм не було б дозволено святкувати її, оскільки пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, та його сподвижники, нехай буде задоволений ними Аллаг, не святкували її та не виділяли нічим особливим.

Якби вшанування цієї ночі святкуванням було частиною релігійного закону, то посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, неодмінно роз'яснив би це громаді — або своїми словами, або власним прикладом. Якби така практика існувала, вона б неодмінно стала загальновідомою та поширеною, а сподвижники, нехай Аллаг буде ними задоволений, обов'язково передали б ці знання нам. Адже вони сумлінно донесли від свого пророка, мир йому і благословення Аллага, абсолютно все, чого потребує мусульманська спільнота, не упустивши жодної деталі релігії. Щиро прагнучи до будь-якого блага, вони, без сумніву, стали б першими, хто почав би святкувати цю ніч, якби це було узаконено.

І пророк Мухаммад, мир йому і

благословення Аллага, виступив як найбільш щирий наставник для всього людства, донісши послання в ідеальному вигляді та сповна виконавши свою відповідальну місію. І якби звеличення цієї ночі та її святкування були частиною релігії Аллага, то пророк, мир йому і благословення Аллага, неодмінно звернув би на це увагу мусульман і не залишив би це в таємниці. Проте, оскільки жодних вказівок щодо цього не було надано, це є прямим доказом того, що подібні святкування не мають жодного стосунку до Ісламу. Воістину, Аллаг удосконалив для цієї громади її релігію, довершив для неї Свою милість і засудив тих, хто впроваджував у релігію те, чого Він не дозволив. Так Аллаг, Пречистий Він і Всевишній, сказав у Своїй ясній Книзі:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

﴿...сьогодні Я завершив вам вашу релігію, довів до кінця Свою милість до вас і схвалив іслам як вашу релігію...﴾ [Сура Аль-Маїда (Трапеза): 3]. І сказав Всевишній:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢١﴾

﴿Невже вони мають співтоваришів, які встановили для них у релігії те, на що Аллаг не давав дозволу? Якби не слово вирішальне, то їх би вже розсудили. Воістину, на беззаконників чекає болісна кара!﴾

[Сура Аш-Шура (Рада): 21].

У достовірних хадісах пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, застерігав від нововведень і прямо вказував, що вони є оманою, попереджаючи громаду про їхню велику небезпеку та задля того, щоб викликати у людей відразу до їхнього скоєння. Зокрема, достовірно передано у двох збірках «Ас-Сахіх» від 'Айші, нехай буде задоволений нею Аллаг, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Якщо хтось вчинить в цій нашій справі те, на що не було нашого наказу, то це буде відкинуто.» У версії Мусліма сказано:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرَنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Якщо хтось вчинить дію, котра не [відповідає] нашій справі, то цю дію буде відкинуто» У «Сахіх Муслім» передається від Джабіра, нехай буде задоволений ним Аллаг, що посланець Аллага, мир йому і благословення

Аллага, говорив у своїй проповіді в п’ятницю:

«أَمَا بَعْدَ، فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«А потім: Воістину, найкраще слово — це Книга Аллага, а найкраще керівництво — це керівництво Мухаммада, мир йому і благословення Аллага. Найгірші ж справи — це нововведення, і кожне нововведення є оманою!»

Ан-Нассаї додав з добрим ланцюгом передатчиків:

«وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

«і кожна омана – у Пеклі». У збірках «Сунан» передається від аль-'Ірбада ібн Сарії, нехай буде задоволений ним Аллаг, що він сказав: «Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, звернувся до нас із красномовним повчанням, від якого почали тремтіти серця, а очі засльозилися. Ми сказали: "О Посланцю Аллага! Це схоже на прощальне повчання, тож дай нам настанову!". Він сказав:

«أُوصِيكُم بِتَقْوَى اللهِ وَالسَّمعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيكُم عَبدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُم فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُم وَمُحْدَثَاتِ

الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"Заповідаю вам богобоязливість перед Аллагом, а також слухатися та коритися, навіть якщо вами буде керувати раб. Воістину, той із вас, хто проживе довго, побачить багато розбіжностей, тож тримайтеся моєї Сунни та сунни праведних халіфів, що йдуть прямим шляхом після мене. Тримайтеся за неї міцно і вчепіться в неї кутніми зубами. І остерігайтеся нововведень у справах, адже кожне нововведення — це єресь, а кожна єресь — це омана"».

і подібних хадісів багато.

Достовірно передається від сподвижників посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, та праведних попередників після них застереження від нововведень та попередження про їхню небезпеку. Така позиція зумовлена тим, що будь-яке нововведення є спробою штучно розширити релігію та узаконити речі, на які Аллаг не давав Свого дозволу. Крім того, це є уподібненням ворогам Аллага — юдеям та християнам, які спотворили свої віровчення, додаючи до них те, чого Він не дозволяв. Наслідком таких дій є фактичне приниження Ісламу та приховане звинувачення його в неповноті, що є великим

нечестям, огидним злом та прямим протиріччям словам Всевишнього Аллага:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

﴿...сьогодні Я завершив вам вашу релігію...﴾ [Сура Аль-Маїда (Трапеза): 3]. А також це є відвертим протиріччям хадісам пророка Мухаммада, мир йому та благословення, у яких він суворо застерігав свою громаду від будь-яких нововведень та велів триматися від них якомога далі.

Я щиро сподіваюся, що наведених нами доказів буде цілком достатньо для людини, яка дійсно шукає істину, щоб усвідомити хибність цього нововведення — а саме святкування Ночі Перенесення та Вознесіння — і почати застерігати інших від нього, зрозумівши, що воно не має жодного відношення до справжньої релігії Аллага.

З огляду на обов'язок, покладений Аллагом, наставляти мусульман, роз'яснювати те, що Він запровадив для них із релігії, а також на заборону приховувати знання, я вирішив застерегти моїх братів-мусульман щодо цього нововведення, яке поширилося в багатьох країнах настільки, що деякі люди почали вважати його частиною релігії.

Просимо Аллага, щоб Він виправив стан усіх

мусульман, наділив їх розумінням релігії та дарував нам і їм успіх у дотриманні істини, стійкості на ній і залишенні того, що їй суперечить. Воістину, Він — Покровитель цього і Спроможний на все!

Нехай благословення Аллага, Його мир та Його благодать перебувають із Його рабом і посланцем — нашим пророком Мухаммадом, а також із його рідними та всіма його сподвижниками.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Послання сьоме:

Релігійне законоположення щодо святкування ночі середини місяця Шаабан

Хвала Аллагу, Який довів до досконалості для нас релігію та завершив для нас Свою милість! Мир і благословення Його пророку та посланцю Мухаммаду, пророку каяття та милості!

А тепер: Всевишній Аллаг сказав:

﴿...ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا...﴾

﴿...сьогодні Я завершив вам вашу релігію, довів до кінця Свою милість до вас і схвалив іслам як вашу релігію...﴾ [Сура Аль-Маїда (Трапеза): 3]. Також Всевишній сказав:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُا۟ شَرَعُوا۟ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ...﴾

﴿Чи вони мають співтоваришів, які встановили для них у релігії те, чого не дозволив Аллаг...?﴾

[Сура Аш-Шура (Рада): 21]. Та у двох «Сахіхах» передається від 'Айші, нехай буде задоволений нею Аллаг, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Якщо хтось вчинить в цій нашій справі те, на що не було нашого наказу, то це буде відкинуто» У «Сахіху» Мусліма від Джабіра, нехай буде задоволений ним Аллаг, передається, що пророк, мир йому і благословення Аллага, казав у кожній п'ятничній проповіді:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«А тепер: воістину, найкраще слово — це Книга Аллага, а найкраще керівництво — це керівництво Мухаммада, мир йому і благословення Аллага. Найгірші ж справи — це нововведення, і кожне нововведення є оманою!» І аятів та хадісів із таким змістом дуже багато, і вони прямо вказують на те, що Аллаг, Пречистий Він і Всевишній, довів до досконалості для цієї громади їх релігію та завершив Свою милість для них. Він не забрав Свого пророка, мир йому та благословення Аллага, доки той повністю не доніс ясне послання та не роз’яснив громаді мусульман все, що Аллаг узаконив для них зі слів та вчинків.

І пророк, мир йому і благословення Аллага, чітко роз'яснив, що будь-яка спроба додати після його смерті в релігію щось зі слів чи

вчинків, буде вважатися єрессю та нововведенням, і буде відкинуто від того, хто його впровадив, навіть якщо його намір був добрим. Це переконання було основою для сподвижників пророка, мир йому і благословення Аллага, а також для ісламських вчених після них. Вони засуджували усі нововведення та застерігали від них, як про це згадували всі, хто писав праці про звеличення Сунни та заперечення нововведень, як-от Ібн Ваддах, ат-Туртуші, Абу Шама та інші.

І одним із таких нововведень, які запровадили деякі люди, належить святкування ночі середини місяця Ша'бан та виділення її дня для посту. На це немає жодного доказу, на який можна було б покластися. А щодо її чеснот та переваг передаються слабкі хадіси, які не дозволено брати за основу.

Що ж стосується того, що було передано про переваги особливої молитви в цю ніч, то все це є вигаданими хадісами, як на це вказували багато знавців ісламських наук, і далі ми наведемо деякі їхні слова, якщо на те буде воля Аллага.

Також, щодо неї є передачі від деяких із попередників зі Шаму та інших.

Але більшість вчених одностайні в тому, що святкування цієї ночі є нововведенням. А

хадіси, в яких згадуються переваги та особливості цієї ночі є слабкими, а деякі з них — вигаданими. На це вказував хафіз Ібн Раджаб у своїй книзі «Лятаїф аль-Мааріф» та інші. І як відомо, що слабкі хадіси беруться до уваги лише в тих видах поклоніння, основа яких вже підтверджена достовірними доказами.

Що ж стосується святкування ночі середини Шаабану, то і воно не має достовірної основи, яку можна було б підкріпити навіть слабкими хадісами. І це величне правило згадав імам Абу аль-Аббас, шейх-уль-Іслам Ібн Таймія, нехай змилується над ним Аллаг.

І я наведу тобі, шановний читачу, вислови деяких вчених щодо цього питання, щоб у тебе була ясність у цьому.

Вчені, нехай змилується над ними Аллаг, єдинодушні в тому, що будь-які питання, у яких люди розійшлися в думках, обов'язково слід повертати до Книги Аллага, велична Його слава, і до Сунни Його посланця, мир йому і благословення Аллага. Те, що встановлено в них обох або в одному з них, і є законом, якого необхідно дотримуватися, а те, що суперечить їм, слід відкинути. Ті ж види поклоніння, про які не згадується в них, є нововведенням, вчиняти яке заборонено, не кажучи вже про заклик до нього та його схвалення. Сказав Всевишній

Аллаг:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾

﴿О ви, які увірували! Коріться Аллагу, коріться Посланцю, а також наділеним владою серед вас! І якщо ви почнете сперечатися про щось, то зверніться із цим до Аллага та до Його Посланця, якщо віруєте ви в Аллага та в Останній День! Це — ліпший і кращий наслідок!﴾ [Сура Ан-Ніса (Жінки): 59]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ...﴾

﴿І в чому б ви не сперечались, то кінцеве рішення щодо цього потрібно шукати, звернувшись до Аллага...﴾. [Сура Аш-Шура (Рада): 10]. І Всевишній сказав:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ...﴾

﴿Скажи: «Якщо ви дійсно любите Аллага, то слідуйте за мною, і тоді полюбить вас Аллаг і пробачить вам ваші гріхи»...﴾

[Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 31]. І сказав Всевишній:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ

حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

﴿Але ж ні, присягаюсь твоїм Господом! Не увірують вони, поки не візьмуть тебе суддею у всіх спірних ситуаціях між ними, а потім не знайдуть вони у своїх душах сумніву та незадоволеності до того, що ти вирішив, і підкоряться тобі повністю﴾ [Сура Ан-Ніса (Жінки): 65]. І аятів із подібним змістом є дуже багато. Вони прямо вказують на обов'язок шукати рішення спірних питань у Корані і Сунні, та на обов'язок прийняття того рішення, яке там є. Це є вимогою віри, благом для людей у цьому житті й у наступному та найкращим результатом.

Хафіз Ібн Раджаб, нехай змилується над ним Аллаг, сказав у своїй книзі «Лята'іф аль-ма'аріф» щодо цього питання — після попереднього роз'яснення — такі слова:

«Щодо ночі середини Шабану, то послідовники (табіїни) з-поміж жителів Шаму, такі як Халід ібн Ма'адан, Макхуль, Лукман ібн Амір та інші, звеличували її та поклонялися особливим чином в цю ніч, і саме від них люди перейняли її вшанування та переконання в її винятковості.

Також передається, що до них дійшли деякі перекази від людей Писання (ісраїліят) щодо

цієї ночі. А коли їх дії стали відомими в інших країнах, думки людей щодо цього розділилися: одні прийняли це від них і погодилися з ними у величанні цієї ночі — серед них група праведників із жителів Басри та інші.

Але більшість вчених Хіджазу це заперечила, серед яких: Ата та Ібн Абі Муляйка, також це передав Абдуррахман ібн Зейд ібн Аслям від правознавців (фукага) Медіни, і це є думкою прибічників імама Маліка та інших. Вони сказали: "Усе це є нововведенням!"

І серед вчених Шаму існувало два погляди щодо способу її проведення:

Перша думка полягає в тому, що цю ніч бажано проводити в колективних молитвах в мечетях. Халід ібн Ма'дан, Лукман ібн Амір та інші вдягали в цю ніч свій найкращий одяг, використовували пахощі, підводили очі сурмою і проводили цю ніч у молитві в мечеті, і з ними в цьому погоджувався й Ісхак ібн Рагавейг.

І він сказав щодо колективних молитв в цю ніч в мечетях: «Це не є нововведенням». Це передав Харб аль-Кірмані у своїй праці «Масаїль».

Друга думка полягає в тому, що вважається небажаним збиратися в цей час в мечетях для колективного поклоніння, проповідей чи благань, проте не має проблем, якщо людина

проводить цю ніч в молитвах на самоті. І це — думка аль-Ауза'ї, імама жителів Шаму, їхнього правознавця та вченого, і саме ця думка є найближчою до істини, якщо на те буде воля Аллага Всевишнього».

Далі він сказав: «І не відомо від імама Ахмада жодних конкретних висловлювань щодо ночі середини місяця Шаабан, крім слів стосовно бажаності вистоювання молитви в цю ніч. Від нього можна вивести дві версії, подібні до тих двох версій, що передані від нього щодо вистоювання молитв у ночі двох свят. В одній версії він не вважав бажаним здійснювати колективні молитви в ці ночі, оскільки це не було передано від пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, та його сподвижників.

В іншій же версії він вважав це бажаним через те, що так чинив Абдуррахман ібн Язід ібн аль-Асвад, один із табіїнів. Те саме стосується і вистоювання молитви в ніч на середину Шаабану: щодо неї не підтверджено нічого ні від пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, ні від його сподвижників, проте це підтверджено від групи табіїнів із числа видатних правознавців Шаму».

На цьому завершуються слова Хафіза Ібн Раджаба, нехай помилує його Аллаг, в яких

міститься його чітке твердження про те, що стосовно ночі середини місяця Шаабану нічого не підтверджено ні від пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, ні від його сподвижників, нехай буде задоволений ними Аллаг.

А щодо того, що обрав аль-Ауза'і, нехай змилується над ним Аллаг, а саме — бажаність нічного стояння в молитві індивідуально, і вибору цієї думки аль-Хафізом ібн Раджабом, то це є дивним і слабким. Адже все, законність чого не встановлена шаріатськими доказами, мусульманину не дозволено впроваджувати в релігію Аллага, незалежно від того, чи робить він це індивідуально, чи колективно, таємно чи відкрито, через загальний характер слів пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Якщо хтось вчинить дію, котра не [відповідає] нашій справі, то цю дію буде відкинуто» та інші докази, що вказують на засудження нововведень та застереження від них.

І сказав імам Абу Бакр ат-Туртуші, нехай помилує його Аллаг, у своїй книзі «Аль-Хавадіс ва-ль-біда'» дослівно наступне:

«І передав Ібн Ваддах від Зейда ібн Аслама, який сказав: "Ми не застали жодного з наших шейхів чи правознавців, які б звертали увагу на середину місяця Шаабан. Вони не зважали на слова Макхуля і не вважали, що ця ніч має якусь перевагу над іншими"».

І якось сказали Ібн Абі Муляйці, що Зіяд ан-Нумайрі сказав:

«Винагорода за ніч середини Ша'бану — як винагорода за Ніч Передвизначення». На що він відповів: «Якби я це почув від нього, і в моїй руці була б палиця, то я обов'язково вдарив би його!» Передав цю історію Зіяд. Кінець цитати.

Аш-Шаукані, нехай змилується над ним Аллаг, сказав у книзі «Аль-Фаваїд аль-Маджмуа»:

«Хадіс: "О Алі, хто виконує молитву в сто ракаатів у ніч на середину Шаабану, читаючи в кожному ракаті суру «аль-Фатіха» та десять разів суру «аль-Іхляс», тому Аллаг дасть вирішення любих його потреб" і т.д, —

він є вигаданим, а його формулювання про винагороду для виконавця не залишають у жодної розсудливої людини сумнівів у його вигаданості. Ланцюжок передавачів цього хадісу складається з невідомих осіб, і хоча існують ще два інші шляхи передачі, в обох випадках ситуація повторюється — люди, що

передають цей хадіс, нікому не відомі в науці хадісів».

Сказано в «аль-Мухтасар»: «Хадіс про молитву в ніч середини Ша‘бану — недійсний. А хадіс, який навів Ібн Хіббан від ‘Алі: “Коли настане ніч середини Ша‘бану, то проводьте її в нічній молитві й постіть її день”, — слабкий».

І було сказано у «Аль-Ляалі»: «Сто ракаатів у середині Шаабану з читанням сури аль-Іхляс десять разів», разом із наведеним у ньому довгим описом його чеснот, що передав ад-Дайлямі та інші, є вигаданим, а більшість його передавачів у трьох шляхах передачі є невідомими та слабкими».

Він сказав: «І дванадцять ракаатів з читанням сури «Аль-Іхляс» по тридцять разів — вигадано, як і чотирнадцять ракаатів — теж вигадано.

І цим хадісом були введені в оману група правознавців (фукага), як-от автор книги «Аль-Іх’я'» та інші, а також деякі тлумачі Корану. Молитва цієї ночі — мається на увазі ніч на середину Шаабану — була передана різними способами, але усі вони є недійсними та вигаданими.

І це не суперечить переданого ат-Тірмізі з хадісу від 'Айші, нехай буде задоволений нею Аллаг, про те, що пророк Мухаммад, мир йому і

благословення Аллага, ходив на кладовище аль-Баки, і про сходження Господа в ніч на середину Шаабану до найближчого неба, і про те, що Він прощає більшій кількості людей, ніж кількість волосин на вівцях племені Кальб. Але мова йде саме про цю вигадану молитву в цю ніч.

Проте, і цей хадіс від ‘Айші є слабким та має розрив у ланцюгу передавачів, так само як і згаданий раніше хадіс від Алі про вистоювання молитви в цю ніч. Ці недоліки лише підтверджують, що виокремлення спеціальної молитви для цієї ночі є безпідставною вигадкою, на яку вказують лише слабі та вигадані хадіси». Кінець цитати.

І сказав Хафіз аль-Іраки: «Хадіс про молитву в ніч на середину Шаабану є вигаданим від імені посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, і брехнею на нього».

І сказав імам ан-Нававі у книзі «Аль-Маджму»: «Молитва, відома як "Салят ар-рагаїб" — а це дванадцять ракаатів між магрібом та іша в ніч на першу п'ятницю місяця Раджаб, — а також молитва в ніч на середину Шаабану у сто ракаатів, — обидві ці дві молитви є огидними нововведеннями. І нехай не вводить в оману згадка про них у книгах «Кут аль-Кулюб» та «Іх'я Улюм ад-Дін», як і наведені

в них хадіси, оскільки все це є недійсним. Також не слід довіряти деяким імамам, які помилялися щодо їхнього положення та написали праці про їхню бажаність, оскільки вони помиляються в цьому».

Шейх, імам Абу Мухаммад Абдуррахман ібн Ісмаїл аль-Макдісі написав цінну книгу про їхню хибність, у якій він зробив це чудово і досконало. Висловлювань людей знання з цього питання дуже багато, і якби ми почали наводити все, з чим ознайомилися, це б затягнулося, проте наведених нами доказів цілком достатньо та вони є цілком переконливими для кожного, хто щиро прагне осягнути істину перед Аллагом.

З усього вищесказаного — аятів, хадісів та висловлювань вчених — для того, хто шукає істину, стає зрозумілим, що святкування ночі на середину Шаабану шляхом проведенням в ній молитви, чи іншими діями, а також виділенням її дня для посту, є огидним нововведенням на думку більшості людей знання. Це не має під собою жодної основи в пречистому Шаріаті, навпаки — це те, що з'явилося в Ісламі вже після епохи сподвижників, нехай буде задоволений ними Аллаг. А для того, хто шукає істину в цьому та інших питаннях, достатньо слів Аллага, Величний Він і Всемогутній:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

﴿Сьогодні Я завершив і зробив досконалою для вас вашу віру...﴾ [Сура Аль-Маїда (Трапеза): 3]. Та інші аяти зі схожим змістом, і слова пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Якщо хтось вчинить в цій нашій справі те, на що не було нашого наказу, то це буде відкинуто» Також існують й інші хадіси з подібним змістом.

У «Сахіху» Мусліма передається від Абу Гурайри, нехай буде задоволений ним Аллаг, що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«لَا تَخُصُّوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخُصُّوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

«Не виділяйте серед інших ночей ніч п’ятниці для нічної молитви, і не виділяйте її день для посту серед інших днів, за винятком того випадку, коли на цей день припадає піст, який хтось із вас зазвичай тримає».

І якби виділення якоїсь із ночей особливим видом поклоніння було дозволеним, то ніч п’ятниці була б найдостойнішою для цього.

Оскільки її день — це найкращий день, над яким зійшло сонце, згідно з текстом достовірних хадісів від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага.

Якщо ж пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, застеріг від того, щоб виділяти її особливим актами поклоніння, то тим паче не дозволено виділяти будь-яку іншу ніч, проводячи її в особливих актах поклоніння, якщо тільки на це не вказує достовірний доказ.

І оскільки вистоювання в молитвах Ніч Передвизначення (Ляйлят аль-Кадр) та інші ночі Рамадану є узаконеним, як і старанність у поклонінні в них, то пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, звернув на це увагу і закликав мусульман до їхнього вистоювання та робив це сам, як передається в обох «Сахіхах», що він, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«Хто тримав піст місяць Рамадан з вірою та надією на винагороду від Аллага, тому буде прощено попередні гріхи. І хто вистоював у молитві Ніч Передвизначення з вірою та надією на винагороду від Аллага, тому будуть прощені його попередні гріхи».

І якби ніч на середину Шаабану, або ніч на першу п'ятницю Раджабу, або ніч Ісра та Мі’радж були такими, що Шаріат дозволяє виділяти їх святкуванням чи якимось видом поклоніння, то пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, неодмінно вказав би на це громаді мусульман або робив би це сам. І якби щось подібне мало місце, то сподвижники, нехай буде задоволений ними Аллаг, обов'язково передали б це мусульманам й нічого не приховали б, адже вони — найкращі та найщиріші з людей після пророків, мир їм і благословення Аллага, і нехай Аллаг буде задоволений сподвижниками Свого посланця, мир йому і благословення Аллага, і дарує їм Своє вдоволення!

І як вже стало відомо зі слів вчених, що не було передано нічого достовірного від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, та його сподвижників щодо переваг ночі першої п’ятниці місяця Раджаб та ночі середини місяця Ша’бан. Отже, святкування цих двох ночей є нововведенням в Ісламі, і так само виділення їх якимось видом поклоніння — засудженим нововведенням.

І так само ніч на двадцять сьоме число місяця Раджаб, яку деякі люди вважають ніччю Ісра та Мі’радж (Нічного перенесення та

Вознесіння) — не дозволяється виділяти її чимось із поклоніння, як не дозволяється і святкувати її, згідно з наведеними раніше доказами. І це за умови, якби ця дата була точно відома, то що ж казати, коли точний час цієї події взагалі невідомий, що є правильною думкою вчених.

І слова того, хто стверджує, що ця подія випадає саме на двадцять сьоме число Раджабу — це твердження хибне, яке не має під собою жодної основи в достовірних хадісах. І як же чудово сказав той, хто промовив:

«І найкращі справи — ті, що були в минулому і ґрунтувалися на істинному шляху, а найгірші справи — це нововведення».

Ми просимо Аллага дарувати нам і всім мусульманам дотримання Сунни та стійкості на цьому шляху, а також захист від усього, що їй суперечить! Воістину, Він — Щедрий, Благородний!

Нехай мир і благословення Аллага будуть з Його рабом і посланцем, нашим пророком Мухаммадом, його родиною та всіма його сподвижниками!

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Послання восьме:

Важливе застереження щодо неправдивості вигаданого заповіту, автором якого є шейх Ахмад, служитель заповідної благородної пророчої мечеті

Від Абдуль-Азіза ібн Абдуллага ібн База до всіх мусульман, хто ознайомиться з цим посланням. Нехай Аллаг збереже їх в Ісламі та захистить нас і їх від зла вигадок неосвічених осіб та зловмисних дій нечестивців, амінь!

Мир вам, милість Аллага та Його благословення!

А далі: я ознайомився зі зверненням, яке приписують шейху Ахмаду, служителю заповідної благородної пророчої мечеті, під назвою: «Це настанова з Пресвітлої Медіни від шейха Ахмада, служителя заповідної благородної пророчої мечеті», в якому він нібито сказав наступне:

«Я не спав у ніч на п'ятницю, читаючи Священний Коран, а після того, як завершив читання Прекрасних імен Аллага і приготувався до сну, я побачив того, хто володіє прекрасним образом — посланця Аллага, мир

йому і благословення Аллага, який прийшов із аятами Корану та благородними законами. Милість для світів, наш господин Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав: "О шейху Ахмаде!" Я відповів: "Ось я перед тобою, о посланцю Аллага, о найшляхетніший з творінь Аллага!"»

Тоді він сказав мені: «Мені соромно за ганебні вчинки людей, і я не міг постати перед моїм Господом та ангелами, адже від п'ятниці до п'ятниці померло сто шістдесят тисяч людей, не сповідуючи Іслам»,— після чого він згадав деякі з гріхів, які вчинили люди.

Потім він сказав: "Ця настанова — милість до них від Всемогутнього, Підкорюючого". Потім він згадав деякі ознаки Судного дня, і сказав: "Сповісти їм, о шейху Ахмаде, про цей заповіт, бо він переписаний Пером передвизначення зі Збереженої Скрижалі, і тому, хто запише його та розішле з міста в місто та з одного місця в інше, буде збудовано палац у Раю, а той, хто не запише його та не розішле, буде позбавлений мого заступництва у Судний день!

А хто запише його, будучи бідним, того Аллаг збагатить. А якщо ж він буде в боргах — то Аллаг допоможе йому виплатити борг. А якщо на ньому буде гріх — то Аллаг простить його та його батьків завдяки благословенню

цього заповіту!

А в того з рабів Аллага, хто відмовиться від запису його, почорніє обличчя як в земному, так і в наступному житті!" І додав: "Клянуся Великим Аллагом!" — і так тричі. — "Це істина, і якщо я брешу, то нехай покину цей світ не в Ісламі! Той, хто повірить у це, врятується від мук Пекла, а той, хто вважатиме це брехнею, впаде у зневіру"».

Тож, це — стислий зміст того, що міститься в цьому заповіті, неправдиво приписаному посланцю Аллага, мир йому і благословення Аллага. Ми вже чули про цей брехливий заповіт багато разів протягом багатьох років. Він час від часу з'являється та поширюється серед людей і його розповсюджують серед широкого загалу, і в його формулюваннях є розбіжності.

А брехун стверджує, що він ніби-то бачив пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага, уві сні, і той доручив йому це послання. А в останній публікації, про яку ми згадували тобі, о читачу, наклепник стверджував, що він бачив пророка, мир йому та благословення Аллага, коли тільки готувався до сну. Він стверджує, що бачив його наяву!

І цей наклепник навигадував у цьому заповіті багато речей, що є найочевиднішою брехнею та найяснішою неправдою. Я зверну

вашу увагу на них незабаром у цьому зверненні, з дозволу Аллага. Я вже застерігав від нього в минулі роки і роз'яснював людям, що це — явна фальсифікація та чиста неправда. Коли ж я ознайомився з цією останньою листівкою, то спершу вагався, чи варто знову про неї писати, через очевидність її хибності та велике зухвальство того, хто її вигадав і наважився на таку брехню. Я й подумати не міг, що її безглуздість може ввести в оману того, хто має бодай найменшу проникливість або здоровий глузд.

Однак багато братів повідомили мені, що вона набула поширення серед великої кількості людей, які передавали її одне одному, а дехто навіть повірив у неї. Саме тому я вважаю своїм обов'язком написати про це, щоб викрити її хибність і довести, що вона є вигадкою, приписаною посланцю Аллага, мир йому і благословення Аллага, аби ніхто не був введений нею в оману.

І кожен, хто має знання та віру, або ж здорову природу та правильний розум, замислившись над цим, зрозуміє, що це брехня та вигадка з багатьох причин.

І я також запитав про цей заповіт деяких родичів шейха Ахмада, якому приписують цей наклеп, і вони відповіли мені, що це брехня,

зведена на шейха Ахмада, і що він ніколи такого не говорив.

А що стосується згаданого шейха Ахмада, то він помер досить давно. Та навіть якщо припустити, що цей шейх або хтось значніший за нього заявив би, ніби бачив пророка, мир йому і благословення Аллага, уві сні чи наяву, і той дав йому цю настанову, то ми б з упевненістю знали, що він брехун, або що той, хто сказав йому це, був шайтан, а не посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, і далі ми наведемо роз'яснення цього.

По-перше, будь-які заяви про зустріч із посланцем Аллага, мир йому і благословення Аллага, наяву в нашому земному світі після його смерті є абсолютно неможливими та хибними. Ті представники заблудлих течій, зокрема суфії, які запевняють, ніби бачать пророка, мир йому і благословення Аллага, на власні очі або те, що він особисто відвідує мауліди та інші зібрання, припускаються ганебної помилки та перебувають у полоні небезпечних ілюзій. Такі твердження докорінно суперечать Корану, Сунні та одностайному слову ісламських вчених, оскільки померлі вийдуть зі своїх могил лише в День Воскресіння, а ніяк не в цьому житті.

А той, хто стверджує зворотне, є або явним

брехуном, або людиною, що глибоко помиляється і введена в оману, не знаючи тієї істини, яку знали праведні попередники із ранніх поколінь мусульман, і якої щиро дотримувалися сподвижники посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, та їхні послідовники. Адже Аллаг Всевишній сказав:

﴿ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦﴾

﴿Потім, воістину, ви однозначно, помрете,(15)

а потім, у День воскресіння, ви неодмінно будете воскрешені (16)﴾ [Сура Аль-Мумінун (Віруючі): 15-16]. І сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Я буду першим, над ким розкриється земля в День Воскресіння, і я буду першим заступником і першим, чиє заступництво буде прийнято».

І аятів та хадісів із подібним змістом є дуже багато.

По-друге, посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага, не говорив нічого, що суперечило б істині — ні за свого життя, ні після смерті. А цей заповіт відверто суперечить його Шаріату з багатьох сторін, про що ми скажемо

далі. При цьому його, мир йому та благословення Аллага, справді можна побачити уві сні.

І той, хто побачив його уві сні в його благородному образі — той справді побачив його, адже шайтан не може з'явитися в справжньому пророчому образі, як про це йдеться в достовірному благородному хадісі. Однак уся суть полягає у вірі, правдивості, справедливості, надійності, набожності та чесності того, хто бачить цей сон, а також у тому, чи побачив він пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага, в його справжньому образі, чи в іншому.

Більше того, навіть якби ми мали хадіс, що приписується пророку, мир йому та благословення Аллага, за його життя, але переданий через людей, чия надійність, точність або доброчесність викликають сумнів, такий переказ не міг би вважатися достовірним джерелом ісламського права. В ісламській науці існують суворі критерії: якщо передача від надійних людей прямо суперечить версії того, хто є ще більш надійним, точним і авторитетним, і ці дві версії неможливо узгодити та поєднати, то діє принцип скасування (насх) або ж визнання слабшого переказу відхиленим (шазз). У випадках, коли

поєднати версії не вдається, обов'язково відкидається твердження того, хто поступається в пам'яті та надійності, і такий переказ стає неприйнятним для релігійної практики.

То що ж тоді казати про цей заповіт, автор якого, нібито передав його від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, але нам нічого не відомо ні про його надійність, ні про його праведність? За таких обставин цей текст за фактом заслуговує на те, щоб бути відкинутим, і на нього не варто звертати жодної уваги, навіть якби в ньому не було того, що прямо суперечить Шаріату. Але ситуація ще гірша, адже цей заповіт переповнений твердженнями, які прямо вказують на його хибність, на те, що воно є брехнею, зведеною на посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, адже в ньому намагаються встановити релігійні закони, які не були встановлені Аллагом!

І сказав пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

«Хто припише мені те, чого я не говорив, нехай приготується зайняти своє місце у Вогні».

І автор цього вигаданого заповіту приписав

посланцю Аллага, мир йому і благословення Аллага, те, чого він не говорив, і це є явною та небезпечною брехнею. Очевидно, що він заслуговує на цю велику погрозу, і вона справедлива щодо нього, якщо він не поспішить до каяття, та не роз'яснить людям брехливість цього заповіту, приписаного посланцю Аллага, мир йому і благословення Аллага! Адже той, хто поширив серед людей брехню, приписавши її до релігії — його покаяння в цьому не буде дійсним, окрім як через публічне оголошення та роз'яснення своєї брехні, щоб люди дізналися про його відмову від неї та про те, що він сам спростував свої слова. Це згідно зі словами Аллага, велична слава Його:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٥٩ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠﴾

﴿Воістину, тих, які приховують зіслані Нами ясні знамення та настанову на Прямий Шлях, після того, як Ми роз'яснили це усім людям у Писанні, – таких прокляне Аллаг і проклянуть їх ті, які проклинають! (159)

Окрім тих із них, хто покаялися і виправили свої діяння і стали роз'яснювати і доводити істину до людей. То саме від них Я прийму

покаяння, адже Я – Приймаючий покаяння, Милуючий! (160)﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 159-160]. У цьому благородному аяті Преславний і Всевишній Аллаг пояснив, що для того, хто приховав щось із істини, покаяння не буде дійсним, доки він не виправить заподіяне та не роз'яснить правду. Аллаг, Пречистий Він і Всевишній, дав повноцінну релігію Своїм рабам і завершив для них Свою милість, відправивши Свого посланця Мухаммада, мир йому та благословення Аллага, та дарувавши через нього досконалий Шаріат. І Він не забрав його до Себе, окрім як після того, як релігія була повністю завершена та роз'яснена, про що Він, Величний у Своїй славі, сказав :

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

﴿...сьогодні Я завершив вам вашу релігію, довів до кінця Свою милість до вас і схвалив іслам як вашу релігію...﴾ [Сура Аль-Ма'їда (Трапеза): 3].

А наклепник, який вигадав цей заповіт, з'явився у чотирнадцятому столітті, бажаючи нав'язати людям нову релігію, згідно з якою той, хто прийме її вчення, потрапить до Раю, а той, хто відкине його, буде позбавлений Раю і

ввійде до Пекла.

Він прагне зробити цей вигаданий ним заповіт величнішим і кращим за Коран, адже він вигадує в ньому, що тому, хто напише його і надішле з однієї країни в іншу або з одного місця в інше, буде збудовано палац у Раю. А той, хто не напише і не надішле його, буде позбавлений заступництва пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, в Судний день.

Це — одна з найогидніших вигадок і один із найяскравіших доказів брехливості цього заповіту, а також свідчення повної відсутності сорому в його автора та його величезного зухвальства у брехні. Адже той, хто переписує Священний Коран і пересилає його з країни в країну або з місця в місце, не отримує такої винагороди, якщо сам не живе згідно з Кораном. То як же таку винагороду може отримати той, хто переписує цей наклеп і поширює його між країнами?!

А той, хто не переписував Коран і не пересилав його з країни в країну, не буде позбавлений заступництва пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, якщо він був віруючим у нього та дотримувався його Шаріату.

Однієї лише цієї вигадки в цьому заповіті

достатньо, щоб довести її хибність, а також брехливість, зухвалість і невігластво її розповсюджувача, і те, наскільки він далекий від знання прямого шляху, з яким прийшов посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага.

У цьому заповіті, окрім згаданого, є й інші речі, кожна з яких вказує на його хибність та брехливість. І навіть якби той, хто його вигадав, поклявся тисячу разів або більше в його істинності, і навіть якби він закликав на себе найвеличнішу кару та найсуворішу відплату на підтвердження своєї правдивості, він усе одно не став би правдивим, а сам заповіт не став би істинним. Навпаки, клянуся Аллагом, і ще раз клянуся Аллагом, це — одна з найтяжчих і найогидніших форм неправди, і ми кличемо у свідки Аллага, Пречистого і Всевишнього, та присутніх з нами ангелів!

І кожен із мусульман, хто ознайомився з цим нашим письмом — а це свідчення, з яким ми постанемо перед нашим Господом, Величним і Славним, — нехай знає, що цей "заповіт" є брехнею та наклепом на Посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага. Нехай Аллаг осоромить того, хто її вигадав, і відплатить йому тим, на що він заслуговує.

Також серед доказів брехливості та

недійсності цього заповіту, окрім згаданого вище, — безліч інших речей, що містяться в самому його тексті.

І перше — це наведені в ньому слова: «Адже від однієї п'ятниці до наступної померло сто шістдесят тисяч людей не в Ісламі». І це є зазіханням на знання потаємного, тоді як одкровення перестало сходити на посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, одразу після його смерті. Якщо він навіть за життя не володів знанням потаємного самостійно, то як він може знати його після смерті? Адже Всевишній Аллаг сказав:

﴿قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ...﴾

﴿Скажи: «Не кажу я вам, що у мене є скарбниці Аллага і я розпоряджаюся ними, і не я не знаю потаємне...﴾

[Сура Аль-Ан'ам (Скот): 50]. І також слова Всевишнього:

﴿قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُ...﴾

﴿Скажи: «Не знає жоден на небесах і на землі потаємного, окрім Аллага...﴾

[Сура Ан-Намль (Мурахи): 65]. Також у достовірному хадісі пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«يُذَادُ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ القِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيُقَالُ

لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ العَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧]».

«У День Воскресіння деяких людей відганятимуть від мого водоймища (Хауд), і я скажу: "О Господи! Мої сподвижники, мої сподвижники!" І мені буде сказано: "Воістину, ти не знаєш, що вони зробили після тебе!" Тоді я скажу так само, як сказав праведний раб: ﴿І був я свідком щодо них, поки перебував серед них, а коли Ти мене упокоїв, то Ти Сам був спостерігачем за ними, і тільки Ти — Свідок кожної речі﴾ [Сура Аль-Маіда (Трапеза): 117]».

Друге, що вказує на хибність цього заповіту і на те, що він є брехнею, — це слова, які містяться в ньому: «Хто запише його, будучи бідним, того Аллаг збагатить, або боржником — Аллаг сплатить його борг, або якщо на ньому є гріх — Аллаг простить його та його батьків завдяки благословенню цього заповіту» і так далі.

Це є одним із найтяжчих видів брехні й найочевиднішим доказом лукавства його автора та відсутності в нього сорому перед Аллагом і Його рабами. Адже ці три речі не досягаються навіть завдяки переписуванню

Священного Корану — то як же вони можуть бути досягнуті тим, хто переписує цей нікчемний заповіт?!

Цей нечестивець лише прагне заплутати людей і хоче прив'язати їх серця до цього заповіту, щоб вони переписували його і покладалися на цю ілюзорну винагороду, залишаючи ті засоби, які Аллаг встановив для Своїх рабів і зробив шляхами, що ведуть до багатства, виплати боргів та прощення гріхів. Тож прибігаємо до захисту Аллага від причин приниження, а також від покори своїм пристрастям і шайтану!

Третє, що вказує на хибність цього заповіту, — це такі слова з нього: «А той із рабів Аллага, хто не запише його, обличчя того почорніє в цьому світі та в наступному». Це також є одним із найогидніших видів брехні та одним із найочевидніших доказів хибності цього заповіту й брехливості його вигадника. Хіба може розсудлива людина повірити, що цей заповіт, принесений невідомим чоловіком у чотирнадцятому столітті, який зводить наклеп на посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, і в якому стверджується, що обличчя того, хто не поширить його, почорніє в цьому житті та в наступному, а той, хто поширить, стане багатим після бідності, позбудеться

накопичених боргів, і йому будуть прощені всі скоєні ним гріхи!?

О Аллаг, Пречистий Ти! Це — великий наклеп! Воістину, докази та сама дійсність свідчать про брехню цього наклепника, про його велику зухвалість перед Аллагом і брак сорому перед Ним та людьми. Адже є численні народи, які не писали цього, й обличчя їхні не почорніли. І водночас є величезна кількість людей, яких не злічити нікому, крім Аллага, які переписували його багато разів, проте їхні борги не були виплачені, а їх бідність нікуди не зникла. Тож шукаємо прихистку в Аллага від відхилення сердець і скверни гріхів!

Такі достоїнства та винагороди не встановлені священним Шаріатом навіть для того, хто переписує найкращу та найвеличнішу Книгу — Священний Коран. То як же вони можуть бути обіцяні тому, хто переписує вигаданий заповіт, що містить у собі різні види неправди та безліч проявів зневіри?! Пречистий Аллаг! Який же Він Стриманий та Поблажливий до того, хто наважився зводити на Нього наклеп!

Четвертий пункт, що вказує на те, що цей заповіт є найгіршою неправдою та найочевиднішою брехнею, — це слова в ньому: «Хто повірить у нього, той врятується від

покарання у Вогні, а хто назве його брехнею, той стане невіруючим».

Це також є одним із найтяжчих проявів зухвалості у брехні та однією з найгірших форм неправди. Цей наклепник закликає всіх людей повірити в його вигадку, стверджуючи, що завдяки цьому вони врятуються від покарання у Вогні, і що той, хто вважає її брехнею, стає невіруючим.

Воістину, клянуся Аллагом, цей брехун звів на Аллага найтяжчий наклеп і сказав неправду! Воістину, саме той, хто повірить у це, заслуговує на те, щоб бути невіруючим, а не той, хто визнає це брехнею. Адже це — наклеп, омана і брехня, що не має під собою жодної основи. І ми закликаємо Аллага у свідки того, що це брехня, а той, хто її вигадав — брехун, який бажає встановити для людей у релігії те, чого Аллаг не дозволяв, і ввести в їхню віру те, що не має до неї ніякого відношення. Але ж Аллаг довів до досконалості і завершив релігію для цієї громади за чотирнадцять століть до цього наклепу!

Тож будьте уважними, о читачі та брати! Стережіться вірити в подібні наговори та не допускайте, щоб вони поширювалися серед вас. Адже, воістину, істина осяяна світлом, яке не сховається від того, хто її шукає. Тож шукайте

істину з її доказом і запитуйте людей знання про те, що вам незрозуміло. І не обманюйтеся клятвами брехунів. Адже проклятий Ібліс також клявся вашим прабатькам, Адаму та Хавві, що він для них є добрим порадником, тоді як він — найбільший зі зрадників і найбрехливіший із брехунів, як про це повідомив Аллаг Всевишній, сказавши:

﴿وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ﴿٢١﴾﴾

﴿І він покалявся їм: «Воістину, я для вас обох – однозначно один із добрих порадників!»﴾ [Сура Аль-А'раф (Загорожі): 21]. Тож стережіться його та стережіться його послідовників із числа наклепників! Скільки ж у нього та у них неправдивих клятв, зрадливих обіцянок та прикрашених слів, призначених лише для того, щоб збити з істинного шляху та ввести в оману!

Хоча цей обманщик і згадує про повсюдне поширення гріхів та забороненого, що є гіркою правдою, проте Священний Коран і пречиста Сунна вже давно надали вичерпні застереження проти цього, і нам їх в цілком достатньо для істинного керівництва.

Що ж до згаданих ним ознак Судної часу, то пророчі хадіси вже роз'яснили все, що стосується цих ознак, а Священний Коран

вказав на деякі з них. Хто бажає дізнатися про це, той знайде це у відповідних місцях у книгах Сунни та працях людей знання й віри. Люди не мають жодної потреби в поясненнях цього наклепника, його підступності та змішуванні ним істини з брехнею.

Нехай Аллаг захистить мене, вас та всіх мусульман від зла шайтанів, від спокус тих, хто вводить в оману, від відхилення тих, хто збився зі шляху, та від підступів ворогів Аллага — розповсюджувачів брехні, які хочуть загасити світло Аллага своїми устами та заплутати людей у їхній релігії. Проте Аллаг доведе Своє світло до повноти та дасть перемогу Своїй релігії, навіть якщо це ненависно ворогам Аллага з числа шайтанів та їхніх послідовників — невіруючих та безбожників!

І ми просимо Аллага, щоб Він виправив стан мусульман, дарував їм слідування істині, стійкість у її дотриманні та покаяння перед Ним, Пресвятим, за всі гріхи. Воістину, Він — Той, хто приймає каяття, Милуючий, Спроможний на все. І достатньо нам Аллага! Прекрасний же Він Покровитель! І немає сили й волі ні в кого, окрім як від Всевишнього і Всемогутнього Аллага!

Хвала Аллагу, Господу світів, мир і благословення Його рабу та посланцю,

правдивому і надійному, його родині, сподвижникам і тим, хто слідував за ними у праведності до Судного Дня.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Послання дев'яте: Релігійне законоположення щодо чаклунства та ворожби й усього, що з ними пов’язане[1]

Уся хвала належить лише Аллагу. Мир і благословення останньому пророку. А далі:

Зважаючи на велику кількість шарлатанів в останній час, які видають себе за цілителів, які ніби-то лікують за допомогою чаклунства та ворожби, а також зважаючи на їхню активність у деяких країнах та використання ними довірливості звичайних людей, переважно мало обізнаних, я вважаю за свій обов’язок заради Аллага та Його рабів дати настанову та роз’яснити, яку величезну загрозу це несе для Ісламу та мусульман. Адже подібні дії змушують серця прив’язуватися до когось іншого, крім Аллага Всевишнього, що є прямим порушенням Його наказів та велінь Його посланця, мир йому і благословення Аллага.

Тож я кажу, звертаючись за допомогою до Всевишнього Аллага: за одностайною думкою

[1] Ця настанова була оприлюднена у брошурі № 17, виданій Головним управлінням наукових досліджень, фетв, заклику та настанов, у 1402 році гіджри.

вчених, лікування є дозволеним. І мусульманину можна звертатися до терапевта, хірурга, невролога чи іншого фахівця, щоб той встановив діагноз і призначив лікування відповідними ліками, які є дозволеними в Шаріаті згідно з медичною наукою. Це належить до природного користування доступними засобами і не суперечить покладанню на Аллага. Адже Аллаг, Пречистий та Всевишній, зіслав хворобу і разом із нею зіслав ліки — хтось знає про них, а хтось ні, — але Він не зробив шлях зцілення для рабів через те, що їм заборонено!

З огляду на це, хворому суворо заборонено звертатися до віщунів та провісників, які заявляють про знання сокровенного, щоб дізнатися від них про свою хворобу. Також не можна довіряти їхнім словам, оскільки вони або будують пусті здогадки про сокровенне, або вдаються до допомоги джинів для досягнення своїх цілей. Що ж до таких людей, то їхнім вердиктом є зневіра та омана, якщо вони стверджують, що володіють знанням про сокровенне.

Імам Муслім у своєму «Сахіху» передав, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

«Хто звернеться до віщуна і запитає його про щось, у того не буде прийнята молитва протягом сорока ночей».

Також Передається від Абу Гурайри, нехай буде задоволений ним Аллаг, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«А хто звернеться до віщуна і повірить тому, що він говорить, той не увірував у те, що було зіслано Мухаммаду, мир йому і благословення Аллага». Цей хадіс передав Абу Давуд, а також його наводять чотири збірника «Сунан». Аль-Хакім визнав його достовірним (сахіх), додаючи, що пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав (у дещо іншій формі):

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«А хто звернеться до провісника чи віщуна і повірить тому, що він говорить, той не увірував у те, що було зіслано Мухаммаду, мир йому і благословення Аллага».

Від Імрана ібн Хусайна, нехай буде задоволений ним Аллаг, передається, що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطُيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكُهِّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Не належить до нас той, хто займається ворожінням за польотом птахів, чи дозволяє робити це для себе; той, хто віщує, чи дозволяє віщувати для себе; той, хто займається чаклунством, чи дозволяє робити чаклунство для себе. А хто звернеться до віщуна і повірить тому, що він говорить, той не увірував у те, що було зіслано Мухаммаду, мир йому і благословення Аллага».

Цей хадіс передав аль-Баззар із надійним існадом.

У цих благородних хадісах міститься сувора заборона на відвідування віщунів, ворожбитів, чаклунів та їм подібних, а також заборона звертатися до них із запитаннями та вірити їм. Також у них міститься грізне попередження про покарання за такі дії.

Так само не можна піддаватися ілюзії, і спокушатися тим, що іноді вони вгадують правду, чи зважати на велику кількість людей, які до них звертаються, адже ці люди — невігласи, і не слід дозволяти іншим брати з них приклад. Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, заборонив звертатися до них, ставити їм запитання й вірити їм,

оскільки в цьому криється страшне зло, величезна небезпека і важкі наслідки. Більше того, ці особи є явними грішниками та безсоромними брехунами.

Також у цих хадісах міститься доказ на зневіру (куфру) ворожбита та чаклуна, оскільки вони зазіхають на знання сокровенного, що є актом зневіри, який виводить людину з лона Ісламу. Крім того, вони не досягають своєї мети інакше як через служіння джинам та поклоніння їм замість Аллага, що є окремим актом зневіри в Аллага та багатобожжям перед Ним, Пречистий Він. І кожен, хто довіряє їхнім твердженням про володіння знанням сокровенного, стає на один ступінь із ними у зневірі. Від будь-кого, хто переймає подібні практики від тих, хто ними займається, зрікся Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага.

Також мусульманину не дозволено підкорятися тому, що вони видають за лікування, як-от їхнє бурмотіння заклинань, використання талісманів, виливання свинцю чи подібні забобони, які вони практикують. Адже все це є ворожінням й обману людей, і той, хто погоджується на це, фактично допомагає їм у їхній неправді та в зневірі перед Аллагом.

Тож нікому з мусульман не дозволено

звертатися до них, щоб запитувати про те, з ким одружиться син чи родич, або про те, що чекає на подружжя та їхні родини — чи буде між ними любов і вірність, чи ворожнеча і розлучення, а також про інші подібні речі.

Адже усе це є прихованим сокровенним знанням, яке відоме лише Всевишньому Аллагу.

Також обов'язком правителів, наглядових органів та всіх, хто має владні повноваження, є докладання максимальних зусиль, щоб викорінювати практику звернення до провісників і віщунів, а також забороняти займатися цим у місцях торгівлі й поза ними. Вони повинні суворо засуджувати як до тих, хто займається цими справами, так і до тих, хто до них звертається.

Так само й чаклунство: воно належить до заборонених діянь, пов'язаних із невір'ям; як сказав Аллаг про двох ангелів:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ﴾

﴿...але ці два ангели не навчали нікого чаклунству, поки не попереджали: «Воістину, ми — випробування, тож не ставай

невіруючим!» Та люди навчалися від них, як розлучати чоловіка з дружиною, але чаклуни не зможуть зашкодити цим нікому без дозволу Аллага на те. І навчалися вони тому, що приносило їм самим шкоду замість користі. І вони знають, що той, хто обрав це чаклунство, — немає йому в Вічному житті жодної частки блага. І, звісно ж, яке мерзенне те, за що вони продали свої душі, — якби вони тільки знали!﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 102].

Ці благородні аяти вказують на те, що магія є формою зневіри (куфром), і що чаклуни розлучають чоловіка з його дружиною. Також вони вказують на те, що магія сама по собі не приносить ні користі, ні шкоди, а діє лише з дозволу Аллага — згідно з Його Передвизначенням, саме Він створив і добро, і зло, і дозволяє їм проявлятися.

Також цей священний аят вказує на те, що ті, хто навчається магії, насправді навчаються тому, що шкодить їм і не приносить користі, вони не матимуть у Аллага жодної частки (тобто ніякої винагороди чи ніякого успіху чи добра). Це — велике та суворе застереження, яке свідчить про їхню важку втрату в цьому житті та в наступному, і про те, що вони продали свої душі за найнікчемнішу ціну. Саме тому Аллаг, Пречистий Він і Всевишній засудив

їх за це своїми словами:

﴿...وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ﴾

﴿І, звісно ж, яке мерзенне те, за що вони продали свої душі, — якби вони тільки знали!﴾ [Сура Аль-Бакара (Корова): 102]. В аяті вжито слово «купили» або «придбали», але воно має значення «продали».

І дійсно, шкода стала величезною, і ситуація вкрай загострилася через цих наклепників, які успадкували ці знання від багатобожників і за їх допомогою ввели в оману слабких розумом людей. Воістину, ми належимо Аллагу й до Нього повернемося! Нам достатньо Аллага, і Він — найкращий Покровитель!

Молимо Аллага дарувати нам благополуччя й безпеку від зла чаклунів, віщунів і всіх інших шарлатанів. Також молимо Його, Пречистий Він, оберегти мусульман від їхнього зла й спрямувати правителів мусульман на те, щоб вони були обачними і боролися з ними відповідно до законів Аллага, аби люди могли позбутися їхньої шкоди й нечестивих вчинків. Воістину, Він — Щедрий і Величний.

До того ж Пречистий Аллаг встановив для Своїх рабів те, чим вони можуть оберігатися від зла магії ще до того, як вона подіє, і роз'яснив їм, чим вона лікується після того, як вона вже

трапилася, проявляючи цим Свою турботу, і максимальну милість до них.

Нижче наведено роз'яснення тих речей, якими можна вберегтися від небезпеки магії до того, як вона подіє, а також тих засобів, якими вона лікується після того, як сталася, з числа дозволених Шаріатом методів. Це роз'яснення виглядає наступним чином:

По-перше: те, чим можна вберегтися від небезпеки чаклунства ще до того, як воно подіє. Найважливішим і найкориснішим у цьому є зміцнення себе за допомогою шаріатських поминань Аллага (зікрів), а також молитв та прохань про захист (му'аввізат), що передані від пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага. До цього належить читання аяту «Аль-Курсі» — а це найвеличніший аят у Священному Корані — одразу після кожної обов'язкової молитви після слів завершального вітання (саляму). Всевишній Аллаг говорить:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾

﴿Аллаг — немає бога, що заслуговує на поклоніння, окрім Нього. Він — Вічно Живий,

Той, хто підтримує життя інших . Не опановує Ним ні дрімота, ні сон. Тільки Йому належить все те, що в небесах і те, що на землі. Хто ж може заступиться за іншого перед Ним, без Його дозволу? Знає Він те, що очікує творіння попереду, і знає що було з ними в минулому. І вони не зможуть досягнути нічого з Його знання — ні про Нього Самого ні про те, що Він знає, окрім тільки те, що Він Сам дозволить їм узнати. Його Престол охоплює небеса і землю. Та збереження творінь не втомлює Його ніяким чином. Воістину, Він — Високий, Величний!﴾

[Сура Аль-Бакара (Корова): 255].

А також встановлено читання цього аяту перед сном, адже достовірно передано від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, що він сказав:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ».

«Хто прочитає аят «Аль-Курсі» вночі, над тим не перестане перебувати охоронець від Аллага, і шайтан не наблизиться до нього, поки він не прокинеться вранці».

Також серед подібних методів — читання сури:

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١﴾

﴿Скажи: «Він — Аллаг — Єдиний»﴾

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١﴾

﴿Скажи: «Звертаюся за захистом до Господа світанку»,﴾

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١﴾

﴿Скажи: «Звертаюся за захистом до Господа людей,﴾ [Сура Ан-Нас (Люди): 1],

а також читати ці три сури після кожної обов'язкової молитви, а також читання цих трьох сур тричі на початку дня після молитви Фаджр і на початку ночі після молитви Магріб.

До цього також належить: читання двох аятів останніх аятів із сури «Аль-Бакара» на початку ночі, а саме слів Всевишнього:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥﴾

﴿Увірував посланець Аллага у те, що було зіслано йому від Господа його, а разом із ним - віруючі. Усі вони увірували в Аллага, і в усіх Його ангелів, і в усі Його писання, і в усіх Його посланців і сказали: «Ми не робимо різниці між ким би там не було з Його посланців – віруємо у всіх їх і вважаємо їх правдивими». І сказали: «Ми почули о, Господь те, що Ти нам наказав і

заборонив і слухаємось у всьому цьому і підкоряємось! І просимо і сподіваємось на прощення Твоє наших гріхів, о, Господь наш, і до Тебе одного – наше повернення в День Воскресіння!»﴾ (285),

і до кінця цієї сури.

Також достовірно передано, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَنْ قَرَأَ الآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ البَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».

«Тому, хто прочитає вночі два останніх аяти з сури «Аль-Бакара», цього буде для нього достатньо». Суть цих слів, а Аллаг знає краще, — у тому, що їх буде достатньо йому для захисту від будь-якого лиха. До таких способів захисту також належить часте звертання з проханням: «Вдаюся до захисту досконалих слів Аллага від зла усього того, що Він створив», — у будь-який час доби, особливо коли людина зупиняється в якомусь місці — чи то в будівлі, чи в пустелі, чи на суші, чи на морі, — адже пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«مَن نَزَلَ مَنْزِلًا فَقالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِن شَرِّ ما خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيءٌ حتَّى يَرْتَحِلَ مِن مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Хто зупиниться десь і скаже: “Вдаюся до захисту досконалих слів Аллага від зла усього

того, що Він створив (А‘узу бі-каліматі-Ллягі-т-тамматі мін шаррі ма халяк)”, того не спіткає ніяка шкода, поки він не покине це місце».

Крім того, мусульманину бажано на початку дня та на початку ночі (тричі) вимовляти:

«بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيءٌ فِي الأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ».

«З іменем Аллага, з іменем Якого ніщо не заподіє шкоди ні на землі, ні на небі, адже Він — Всечуючий, Всезнаючий!» (Бісміллягі ллязі ля ядурру ма’асмігі шай-ун філь-арди ва ля фіс-сама-і, ва гува-с-Самі’уль-’Алім).

Адже відомо з достовірних хадісів, що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, заохочував до цього, оскільки це стає причиною захисту від будь-якого лиха.

По-друге: те, чим можна протидіяти чаклунству на етапі, коло воно вже подіяло. Це також здійснюється кількома способами:

Перший спосіб — часте звернення до Аллага з сильним та щирим благанням і прохання до Нього, Всевишнього, усунути шкоду та відвести лихо.

Другий спосіб — це з’ясувати, де саме — у землі, горах чи в іншому місці заховано предмет, яким було накладено чаклунство. Якщо його знайти й знищити, то це чаклунство втратить

силу, і це є одним із найдієвіших способів позбавлення чаклунства.

Третій спосіб — проведення заговорів (рук'я) за допомогою встановлених зікрів та молитов, яких є дуже багато. Наведемо кілька з них:

Як це прийшло в достовірному хадісі від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

«О Аллаг, Господь людей, відведи біду! Зціли — бо Ти Зцілитель! Немає зцілення, крім Твого зцілення — зцілення, яке не залишає недуги!» (Аллагумма Раббан-нас, азгібіль-ба’с, вашфі анта-ш-Шафі, ля шифа-а ілля шифа-ук, шифа-ан ля югадіру сакама) Ці слова повторюються тричі над хворим.

До цього також належить рук’я, якою ангел Джибриль лікував пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, а саме:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ»

«З іменем Аллага, я заклинаю тебе від усього, що шкодить тобі, від зла кожної душі або заздрісного ока! Аллаг зцілить тебе! З іменем Аллага я заклинаю тебе!» (Бісміллягі аркіка мін

куллі шай-ін йу’зіка, ва мін шаррі куллі нафсін ав ’айні хасід. Аллагу яшфіка. Бісміллягі аркикя).

Ці слова повторюються також тричі.

Ще одним дієвим способом лікування зокрема, коли чоловік не може мати інтимні стосунки з дружиною є такий метод: узяти сім зелених листків дерева ююби (сідру), розтовкти їх каменем або чимось подібним, покласти в посудину й налити туди достатньо води для повного омовіння (ґусль) і прочитати над цією водою наступне:

«Аят аль-Курсі», і

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ ١﴾

﴿Скажи: «О ви, невіруючі!﴾ [Сура Аль-Кафірун (Невіруючі): 1], і

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١﴾

﴿Скажи: «Він — Аллаг — Єдиний»﴾ [Сура Аль-Іхляс (Щирість віри): 1], і

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ١﴾

﴿Скажи: «Звертаюся за захистом до Господа світанку»,﴾ [Сура Аль-Фаляк (Світанок): 1], і

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١﴾

﴿Скажи: «Звертаюся за захистом до Господа

людей,﴾ [Сура Ан-Нас (Люди): 1],

та аяти про чаклунство із сури «Аль-А’раф», де Всевишній каже:

﴿وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ١١٧ فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٨ فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ١١٩﴾

﴾І наказали Ми Мусі: «Тепер ти кинь свій посох!» І ось, – змія стала ковтати те, що показали чаклуни. (117)

І стала істина зрозумілою присутнім, як і стало зрозумілим, який обман криється в чаклунських чарах. (118)

І одразу вони стали переможеними, нікчемними та приниженими!﴿ (119) [Сура Аль-А’раф (Огорожі): 117-119],

та яти із сури «Юнус»:

﴿وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ٧٩ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ٨٠ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٨١ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨٢﴾

﴾І сказав Фараон: «Приведіть до мене кожного обізнаного чаклуна!» (79)

І коли прийшли чаклуни, сказав їм Муса: «Кидайте те, що маєте кидати!» (80)

І коли вони кинули, то Муса сказав: «Те, що ви явили, є чаклунством. Воістину, Аллаг

зробить його нікчемним. Воістину, Аллаг не виправляє діянь тих, хто поширює нечестя! (81)

І затверджує Аллаг істину Своїми словами, навіть якщо це буде ненависно грішникам». (82) [Сура Юнус (Іона): 79-82],

та аяти із сури «Та Га», де Всевишній каже:

﴿قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ٦٥ قَالَ بَلۡ أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا تَسۡعَىٰ ٦٦ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ٦٧ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٦٨ وَأَلۡقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ ٦٩﴾

«Чаклуни кинули виклик, сказавши: «О Муса, чи то ти кинеш першим свій посох, чи ми будемо першими, хто кине?» (65)

Муса відповів їм: «Ні, кидайте ви першими!» І ось, коли вони кинули свої мотузки та палиці, то через їхнє чаклунство Мусі здалося, ніби вони рухаються, як живі змії. (66)

Муса відчув у своїй душі страх за людей. (67)

Ми сказали йому: «Не бійся! Адже ти, безсумнівно, переможеш їх! (68)

Кинь те, що ти тримаєш у правій руці, він поглине все те, що створили чаклуни. Вони ж створили лише чаклунську ілюзію, адже чарівник ніколи не досягне успіху, куди б він не прийшов!» (69) [Сура Та Га: 65-69].

І Після читання усього згаданого над цією

водою, слід випити з неї три ковтки, а рештою омитися (здійснити ґусль). Завдяки цьому хвороба зникне, якщо забажає Аллаг. Якщо ж виникне потреба використати цей засіб двічі або більше, то в цьому немає нічого поганого, поки хвороба не мине.

Усі наведені зікри, молитви про захист та методи їх використання належать до найдієвіших способів уберегтися від чаклунства й інших видів зла. Вони також є найсильнішою зброєю для усунення наслідків чаклунства, якщо людина щиро й віддано повторює їх, покладаючись на Аллага та розуміє їхній зміст.

Це те, що вдалося роз'яснити стосовно речей, якими можна вберегтися від магії та якими вона лікується. І лише Аллаг є Тим, Хто дарує успіх.

І тут постає важливе питання, а саме: лікування чаклунства за допомогою чаклунів, яке полягає в наближенні до джинів через жертвоприношення чи інші форми поклоніння. Нехай буде вам відомо, що це не дозволено, оскільки це є ділом шайтана і навіть більше — це належить до великого багатобожжя.

Так само заборонено лікувати чаклунство, звертаючись до чаклунів, провісників чи шарлатанів і виконуючи те, що вони радять,

оскільки вони не є віруючими, а є брехливими грішниками, які заявляють про знання потаємного і вводять людей в оману. Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, застерігав від того, щоб ходити до них, ставити їм запитання й вірити їм, як ми вже згадували на початку цього послання.

Тому обов'язком є остерігатися цього. Достеменно передано від посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, що коли його запитали про «ан-нушра» (лікування чаклунства іншим чаклунством), на що він відповів:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

«Це з дій шайтана». Передав Імам Ахмад та Абу Дауд із надійним існадом.

«Ан-нушра» — це спосіб зняття чаклунства з того, хто опинився під його впливом. Під цими словами Пророк, мир йому і благословення Аллага, мав на увазі ту нушру, якою займалися люди часів джагілії (доісламського невігластва), коли для зняття чар зверталися до чаклуна або застосовували аналогічне чаклунство від іншого чаклуна.

Що ж стосується зняття магії за допомогою рук'я, шаріатських молитов про захист та дозволених ліків, то в цьому немає нічого

поганого, як про це вже було згадано раніше.

На цьому наголошують такі видатні вчені, як імам Ібн аль-Каййім і шейх Абд ар-Рахман ібн Хасан у своїй книзі «Фатх аль-Маджід», нехай буде Аллаг милостивим до них обох. Так само це згадують і інші знавці релігії.

Ми просимо Аллага дарувати мусульманам добробут і захист від усякого зла, оберігати їхню релігію, наділяти їх розумінням цієї релігії та берегти від усього, що суперечить Його приписам.

І нехай Аллаг благословить і привітає Свого раба та посланця — Мухаммада, його родину та всіх його сподвижників.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Десяте послання:
Застереження від будівництва мечетей на могилах

З Іменем Аллага, і хвала Аллагу, мир і благословення Його посланцю.

А тепер: я ознайомився з тим, що було опубліковано в третьому номері журналу «Ліга ісламських наук» у рубриці «Новини мусульман за місяць»: про те, що Ліга ісламських наук у Йорданському Хашимітському Королівстві має намір звести мечеть над печерою, яку нещодавно виявили в селі Ар-Рахіб. І з їх слів, це та сама печера, в якій спочивали «люди печери» (асхаб аль-кагф), згадані у Священному Корані. Кінець цитати.

І з огляду на обов'язок бути щирим перед Аллагом та Його рабами, я вирішив звернутися зі словом у тому самому журналі до Ліги ісламських наук у Йорданському Хашимітському Королівстві. Зміст мого звернення: застерегти Лігу від реалізації їх наміру звести мечеть над згаданою печерою. І це лише тому, що зведення мечетей на могилах пророків, праведників та місцях, пов'язаних з ними, є тим, що досконалий ісламський Шаріат

суворо заборонив і від чого застеріг, проклявши тих, хто чинить подібне. Оскільки це є одним зі шляхів, що ведуть до багатобожжя (ширку), та надмірного забороненого звеличення пророків і праведників.

І сама дійсність свідчить про істинність того, з чим прийшов Шаріат, і є доказом того, що він — від Аллага, велична Його слава, а також є яскравим доказом і незаперечним аргументом правдивості посланця Аллага, мир йому і благословення Алага, у всьому, що він передав від Аллага та доніс до громади мусульман!

Кожен, хто замислиться над станом ісламського світу та тим, що в ньому поширилося з багатобожжя і надмірного звеличення, спричиненого зведенням мечетей над гробницями, їхнім возвеличенням, устиланням, прикрашанням і призначенням для них служителів, — той з повною певністю усвідомить, що все це є засобами, які ведуть до багатобожжя. І що однією з достоїнств ісламського Шаріату є саме заборона таких дій та застереження від спорудження подібних місць.

У «Сахіхах» аль-Бухарі та Мусліма, нехай змилується над ними обома Аллаг, передається від Айші, нехай буде задоволений нею Аллаг, що вона сказала: "Посланець Аллага, мир йому і

благословення Аллага, сказав:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قالَتْ عَائِشَةُ: يُحَذِّرُ مَا صَنَعُوا، قالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأُبْرِزَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا».

«Нехай прокляне Аллаг юдеїв і християн, які перетворили могили своїх пророків на місця поклоніння!» Вона сказала: "Так він застеріг від того, що вони зробили. І якби не це, його могила була б на відкритому місці, і були побоювання, що її перетворять на місце поклоніння".

У достовірних збірках аль-Бухарі та Мусліма також передається, що Умм Саляма та Умм Хабіба, нехай буде задоволений ними обома Аллаг, згадали в присутності посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, про церкву, яку вони бачили в Ефіопії, та про ті зображення, що були в ній. Тоді він, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ».

«Воістину, якщо помирав якийсь праведний чоловік із їх оточення, то вони будували над його могилою храм і розписували його подібними розписами і малюнками. Ті люди виявляться найгіршими створіннями перед Всемогутнім і Великим Аллагом»

А у «Сахіху» Мусліма передається від Джундуба ібн Абдуллага, нехай буде задоволений ним Аллаг, що він сказав: «Я чув, як посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав за п'ять днів до своєї смерті:

«إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدِ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

«Воістину, я зрікаюся перед Аллагом від того, щоб у мене був халіль [найближчий, вибраний, улюблений друг] з вашого числа, бо воістину, Аллаг зробив мене Своїм халілем подібно до того, як зробив Він Своїм халілем пророка Ібрагіма. А якби я міг вибрати для себе халіля з моєї громади, то неодмінно я обрав би Абу Бакра своїм халілем. І воістину, ті люди, що жили до вас перетворювали могили своїх пророків та праведників на місця поклоніння. Але ви ні в якому разі не перетворюйте могили на мечеті, бо, воістину, я заборонив вам це». І хадісів на цю тему є дуже багато.

Видатні вчені всіх чотирьох правових шкіл [мазгабів], а також інші провідні імами одностайно наголошували на неприпустимості будівництва мечетей на місцях поховань,

суворо застерігаючи від цієї практики. Ґрунтуючись на Сунні посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, вони прагнули вберегти ісламську громаду від повторення фатальних помилок минулих народів — юдеїв та християн, а також тих, хто збився зі шляху всередині самої умми, впавши у надмірність щодо праведників і порушивши межі, встановлені Аллагом.

Отже, обов'язком Ліги ісламських наук у Йорданії, так само як і всіх мусульман, є триматися Сунни, іти шляхом імамів та остерігатися того, від чого застеріг Аллаг і Його Посланець, мир йому і благословення Аллага. Адже саме в цьому — виправлення становища рабів, їхнє щастя та спасіння в цьому світі й у Вічному житті.

Деякі люди в цьому питанні посилаються на слова Аллага, велична Його слава, у розповіді про людей печери:

﴿...قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُواْ عَلَىٰٓ أَمۡرِهِمۡ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيۡهِم مَّسۡجِدٗا﴾

﴿Неодмінно, ми встановимо над ними мечеть﴾ [Сура Аль-Кагф (Печера): 21].

Відповідь на це полягає в тому, що слід сказати: Всевишній Аллаг повідомив про правителів і тих, хто мав владу в той час, що вони висловили ці слова. Однак це не було

сказано як схвалення чи підтвердження їхньої позиції, а навпаки — з метою осуду, викриття та відвернення від їхнього вчинку.

На це вказує те, що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, якому був зіслany цей аят і який є найбільш знаючим серед людей щодо його тлумачення, заборонив своїй громаді зводити мечеті на могилах, застеріг їх від цього, а також прокляв і засудив тих, хто так чинить.

Якби це було дозволено, посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, не застерігав би про це так суворо і не докладав би таких великих зусиль, аж до того, що прокляв тих, хто це чинить, і повідомив, що вони є найгіршими з творінь перед Аллагом, Могутнім та Величним. І в цьому достатньо пояснень та переконливості для того, хто шукає істину.

І навіть якщо припустити, що зведення мечетей над могилами було дозволеним для тих, хто був до нас, нам не дозволено наслідувати їх у цьому, оскільки наш Шаріат скасовує попередні закони, а наш посланець, мир йому і благословення Аллага, є останнім з посланців, і його Шаріат є повним і загальним. Він заборонив нам зводити мечеті над могилами, тож нам не дозволено суперечити йому, а натомість ми зобов'язані слідувати за

ним, триматися того, з чим він прийшов, і залишити все, що суперечить цьому з давніх законів чи звичаїв, які здавалися добрими для тих, хто їх запровадив, адже немає нічого досконалішого за закон Аллага і немає кращого керівництва, ніж керівництво посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага.

І ми просимо Аллага, щоб Він дарував нам і всім мусульманам успіх у стійкості в Його релігії та в дотриманні Шаріату Його посланця Мухаммада, мир йому та благословення Аллага, — у словах і вчинках, у явному та прихованому, і в усіх справах до того часу, поки ми не зустрінемо Аллага, велична Його слава, адже Він — Всечуючий, Близький!

Мир і благословення Аллага Його рабу і посланцю Мухаммаду, його родині та сподвижникам, і на тим, хто слідував його керівництву до Судного дня!

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Одинадцяте послання:
Поховання померлих у мечетях

З Іменем Аллага, і хвала Аллагу, мир і благословення посланцю Аллага, його родині і усім, хто слідує його шляхом. А далі:

я ознайомився з газетою «Хартум», виданою 17.04.1415 р. г., у якій було опубліковано повідомлення про поховання господина Мухаммада аль-Хасана аль-Ідрісі поруч з його батьком у їхній мечеті в місті Омдурман... і т. д.

Оскільки Аллаг зобов'язав давати щирі поради мусульманам і роз'яснювати суть того, що є забороненим в релігії, я вважаю за необхідне звернути увагу на те, що поховання в мечетях є справою забороненою. Більше того, це — один зі шляхів до багатобожжя, а також одне із характерних діянь юдеїв та християн, за які їх засудив Аллаг і прокляв Його посланець, мир йому і благословення Аллага, як це передано в обох «Сахіхах» від Айші, нехай буде задоволений нею Аллаг, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

«Нехай прокляне Аллаг юдеїв і християн, які перетворили могили своїх пророків на місця

поклоніння!» А у «Сахіх» Мусліма передається від Джундуба ібн Абдуллага, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

«І воістину, ті люди, що жили до вас перетворювали могили своїх пророків та праведників на місця поклоніння. Але ви ні в якому разі не перетворюйте могили на мечеті, бо, воістину, я заборонив вам це!», — і подібних хадісів багато.

Отже, обов'язком мусульман у кожному місці— як правителів, так і народів — боятися Аллага, остерігатися того, що Він заборонив, та ховати своїх померлих за межами мечетей, так само, як пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, та його сподвижники, нехай буде задоволений ними Аллаг, ховали померлих за межами мечетей. І так само чинили усі, хто щиро пішов їх шляхом.

Що ж стосується наявності могили пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, та двох його сподвижників — Абу Бакра та Умара, нехай буде задоволений Аллаг ними обома, — в його мечеті, то це не є доказом на дозволеність поховання померлих у мечетях.

Адже він, мир йому і благословення Аллага, був похований у своєму домі, а саме у домі своєї дружини Айші, нехай буде задоволений нею Аллаг, — а потім поруч із ним були поховані його два сподвижники. А коли аль-Валід ібн Абд аль-Малік вирішив розширити мечеть, то він включив цей дім пророка, мир йому і благословення Аллага, до її нової території, і це сталося наприкінці першого століття за гіджрою. Учені тієї епохи висловили свій протест проти такого кроку, однак правитель наполіг на своєму, вважаючи, що розширення мечеті є пріоритетним і в поєднанні приміщень немає жодної релігійної загрози.

Із цього кожному мусульманину має стати зрозуміло, що він, мир йому і благословення Аллага, та двоє його сподвижників, нехай буде задоволений ними обома Аллаг, не були поховані саме в мечеті. А те що їх могили з часом опинилися в межах мечеті внаслідок її добудови, жодним чином не дає підстав вважати поховання в мечетях дозволеними перед Аллагом. Початково їх поховали в будинку пророка, мир йому і благословення Аллага, і лише через десятиліття халіф аль-Валід ібн Абдул-Малік вирішив приєднати ці приміщення до загальної площі мечеті. І діяння аль-Валіда не може бути доказом для будь-кого

в цьому питанні, адже доказом є лише Книга й Сунна, а також одностайна позиція праведних попередників цієї громади, нехай буде задоволений ними Аллаг, і нехай Він зробить нас одними з тих, хто гідно слідує за ними!

З метою надання щирої поради та зняття з себе відповідальності перед Аллагом, це було написано: 14.05.1415 р.г.

А допомога — лише від Аллага. Нехай благословення і мир будуть над пророком Мухаммадом, його родиною, сподвижниками і всіма, хто щиро пішов за ними у благому.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Послання дванадцяте: Роз’яснення зневіри (куфру) та заблудження того, хто стверджує, що комусь дозволено відходити від шаріату Мухаммада, мир йому і благословення Аллага

Хвала Аллагу, Господу світів. Мир і благословення останньому із пророків та посланців — нашому пророку Мухаммаду, його родині та всім його сподвижникам.

А далі: я ознайомився зі статтею, опублікованою в газеті «Аш-Шарк аль-Аусат» у номері 5824 від 5/6/1415 року гіджри, яку написав той, хто назвав себе: Абд-аль-Фаттах аль-Хаїк, під назвою: «Хибне розуміння».

У цьому короткому викладі статті розглядаються небезпечні твердження автора, які прямо заперечують фундаментальні засади Ісламу, підтверджені священними текстами та одностайною згодою вчених. Автор хибно стверджує, що послання Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, не є обов’язковим для всього людства. Він запевняє, що той, хто не пішов за Мухаммадом, мир йому і благословення Аллага, і не підкорився йому, а

залишився юдеєм чи християнином, — той перебуває на істинній релігії. Потім він зухвало висловився на адресу Господа світів, Пречистого і Всевишнього, поставивши під сумнів Його божественну мудрість у питанні покарання невіруючих та грішників, цинічно назвавши дії Творця безглуздям

Він також вдався до спотворення шаріатських текстів, вириваючи їх з контексту, і тлумачивши їх відповідно до своїх пристрастей. Він відвернувся від шаріатських доказів та чітких текстів, що вказують на загальність послання Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, а також на зневіру того, хто почув про нього і не пішов за ним, і на те, що Аллаг не приймає жодної іншої релігії, окрім Ісламу. Він проігнорував ці та інші ясні тексти, щоб його промовами спокусилися невігласи.

Те, що він зробив, є явним актом зневіри, відступництвом від Ісламу та звинуваченням у брехні Аллага, Пречистого та Всевишнього, та Його посланця, мир йому і благословення Аллага, як це відомо кожному, хто прочитав цю статтю з-поміж людей знання та віри.

Тому правитель зобов'язаний передати його до суду для заклику до покаяння та винесення йому вироку згідно з вимогами пречистого Шаріату.

Аллаг, Пречистий Він та Всевишній, роз'яснив загальність послання Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, та обов'язок слідувати за ним для всіх людей та джинів, і це відомо кожному мусульманину, який володіє хоча б найменшими знаннями.

Всевишній Аллаг сказав:

﴿قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَـٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

﴿Скажи:« О люди, воістину, я – посланець Аллага до вас усіх, посланець Того, Кому належить вся влада й управління над небесами й землею, немає нікого, гідного на поклоніння, крім Нього, і Який оживляє Свої творіння та умертвляє їх. Тож увіруйте в Аллага і Його посланця, – пророка, неписьменного, який вірить в Аллага і Його Слова, і йдіть за ним, адже тільки так ви підете прямим шляхом!»﴾ [Сура Аль-А'раф (Огорожі): 158]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿...وَأُوحِىَ إِلَىَّ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَ...﴾

﴿...А цей Коран, був даний мені в одкровенні — щоб застерегти ним вас і усіх тих, до кого він тільки дійде...﴾ [Сура Аль-Ан'ам (Худоба): 19].

Також Всевишній сказав:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣١﴾

﴿Скажи їм: «Якщо ви дійсно любите Аллага, то слідуйте за мною, і тоді полюбить вас Аллаг і пробачить вам ваші гріхи» – адже Аллаг – Всепрощаючий, Всемилуючий!﴾ [Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 31]. Також Всевишній сказав:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٨٥﴾

﴿А хто шукатиме іншої релігії, замість Ісламу як віри, то від нього ніколи не буде прийнято інша віра, бо це не те, чого бажає Аллаг для людини, і він у Вічному житті виявиться серед тих, хто втратив усе.﴾ [Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 85].

Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةٗ لِّلنَّاسِ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا...﴾

﴿Ми відіслали тебе до всіх людей як доброго вісника й застерігача...﴾ [Сура Саба (Савське царство): 28]. Також Всевишній сказав:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٧﴾

﴿Ми відіслали тебе тільки як милість для світів.﴾ [Сура Аль-Анбія (Пророки): 107]. І тако

Всевишній Аллаг сказав:

﴿...وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسۡلَمۡتُمۡۚ فَإِنۡ أَسۡلَمُواْ فَقَدِ ٱهۡتَدَواْۖ وَّإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ﴾

﴿І скажи тим, кому дано Писання, і безграмотним арабам-багатобожникам: «Чи підкорилися ви Аллагу?» І якщо ж вони підкоряться, то це буде означати, що вони пішли істинним шляхом; а якщо вони відвернуться, то твій обов'язок о, Посланець — лише доведення до них Істини, а Аллаг бачить Своїх рабів.﴾

[Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 20].

І сказав Аллаг Пречистий:

﴿تَبَارَكَ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلۡفُرۡقَانَ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦ لِيَكُونَ لِلۡعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ۝١﴾

﴿Благословенний Той, Який зіслав Розрізнення у вигляді Корану, який відділяє істину від брехні Своєму рабові, щоб він став застерігати ним світи...﴾ [Сура Аль-Фуркан (Розрізнення): 1].

Наводять аль-Бухарі та Муслім від Джабіра, нехай буде задоволений ним Аллаг, що пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتْهُ الصَّلَاةُ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِيَ

الْمَغَانِمُ، وَلَمْ تُحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

«Мені було даровано п’ять речей, яких не було дано нікому до мене: Я отримав перемогу завдяки страху, що охоплює ворогів на відстані місячної дороги; все земля зроблена для мене місцем намазу й засобом очищення, тож будь-хто з моєї умми, кого застане час молитви, нехай молиться; для мене були дозволені трофеї, які не дозволялися нікому до мене; мені даровано заступництво; і кожен пророк був направлений до свого народу, тоді як я був направлений до всіх людей загалом».

Це є чітким доказом загальності та всеосяжності послання нашого пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, до всього людства, а також того, що воно скасувало всі попередні релігійні закони. Той, хто не слідує за Мухаммадом, мир йому і благословення Аллага, і не підкорився йому, є невіруючим та непокірним, який заслуговує на покарання Аллага, про що Всевишній сказав:

﴿...وَمَن يَكۡفُرۡ بِهِۦ مِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ فَٱلنَّارُ مَوۡعِدُهُۥ...﴾

﴿А тим, хто не вірує в нього і належить до різних партій, обіцяно вогонь Пекла...﴾

[Сура Гуд: 17]. Також Всевишній сказав:

﴿...فَلۡيَحۡذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنۡ أَمۡرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمۡ فِتۡنَةٌ أَوۡ يُصِيبَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

﴿Нехай же остерігаються ті, які порушують Його наказ, адже може їх спіткати випробування або може їх спіткати болісне покарання!﴾ [Сура Ан-Нур (Світло): 63]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ يُدۡخِلۡهُ نَارًا خَٰلِدٗا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٤﴾

﴿А хто ослухається Аллага та Його посланця і переступає Його межі, то такого Він введе у вогонь Пекла на вічне перебування в ньому, і йому – принизливе покарання.﴾ [Сура Ан-Ніса (Жінки): 14]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿...وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ﴾

﴿Але пам’ятайте, якщо хтось замінить віру на зневіру — стане невіруючим, той збився з правильного шляху.﴾ [Сура 2: Аль-Бакара (Корова): 108]. І аятів із таким змістом у Корані багато.

А Всевишній Аллаг прирівняв покору Його посланцю, мир йому та благословення Аллага, до покори Йому Самому, і вказав, що той, хто обирає для себе щось інше, окрім Ісламу, зазнає непоправимих збитків, і від нього не буде

прийнято ані обов'язкових справ, ані добровільних, адже Всевишній сказав:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴿٨٥﴾﴾

﴿А хто шукатиме іншої релігії, замість Ісламу, то від нього ніколи не буде прийнято інша віра, бо це не те, чого бажає Аллаг для людини, і він у Вічному житті виявиться серед тих, хто втратив усе.﴾ [Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 85]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

﴿Хто підкорився Посланцю, той – підкорився Аллагу﴾ [Сура Ан-Ніса (Жінки): 80]. Також Всевишній Аллаг сказав:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

﴿Скажи: «Коріться Аллагу та коріться Посланцю! А якщо ви відвернетеся, то на ньому лежить обов'язком лише те, що покладено на нього, а на вас лежить обов'язком лише те, що покладено на вас. І якщо ви будете коритися йому, то будете на істинному шляху.﴾

[Сура Ан-Нур (Світло): 54]. Також Всевишній сказав:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝﴾

﴿Воістину, ті, що стали невіруючими з-поміж людей Писання і багатобожників, в результаті опиняться у вогні Пекла, – перебуваючи там вічно. Вони – найгірші творіння!﴾ [Сура Аль-Бейїна (Ясний доказ): 6].

Імам Муслім у своєму «Сахіху» передав, що посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

«Присягаюся Тим, у Чиїй Руці душа Мухаммада, що будь-яка людина з цієї громади, чи то юдей, чи то християнин, який почує про мене та помре, так і не увірувавши в те, з чим я був посланий, – неодмінно опиниться серед мешканців Вогню!»

Своїми діями та словами Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, показав недійсність релігії кожного, хто не увійшов в Іслам. Він воював з юдеями та християнами, як і з іншими невіруючими, і брав джиз'ю з тих, хто погоджувався її сплачувати, щоб вони не перешкоджали донесенню заклику до решти людей, і щоб кожен, хто забажає, міг прийняти іслам, не боячись, що його народ відверне його,

зупинить або вб’є.

Аль-Бухарі та Муслім передали від Абу Гурайри, нехай буде задоволений ним Аллаг, що він сказав: «Коли ми були в мечеті, вийшов посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, і сказав:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمِدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَنَادَاهُمْ فَقَالَ :يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَّغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَّغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

«[Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:] «Ходімо до юдеїв!» — і ми вирушили з ним, аж поки не прийшли до будинку навчання (Бейт аль-Мідрас). Тоді пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, підвівся, звернувся до них і сказав: «О громадо юдеїв! Прийміть іслам — і ви врятуєтесь!»

Вони сказали: «Ти вже доніс послання, о Абу аль-Касим!»

Тоді посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав їм: «Саме цього я й хочу. Прийміть іслам — і ви врятуєтесь!» Вони сказали: «Ти вже доніс послання, о Абу аль-Касим!» Тоді посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав їм: «Саме цього я й хочу», — а потім сказав це і втретє...»

Хадіс.

Мається на увазі, що він, мир йому і благословення Аллага, до релігійних діячів з-поміж юдеїв безпосередньо в їхній навчальний заклад, закликав їх до Ісламу і сказав їм: «Прийміть Іслам, і ви врятуєтесь», і повторив їм це кілька разів.

Так само він відправив листа до Іраклія, закликаючи його до Ісламу і повідомляючи, що якщо він відмовиться, то на ньому буде гріх і тих, хто відмовився від Ісламу через його відмову. Аль-Бухарі та Муслім передали у своїх «Сахіхах», що Іраклій попросив принести лист посланця Аллага, мир йому і благословення Аллага, прочитав його, а там було написано:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ تَسْلَمْ، وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

З іменем Аллага Милостивого, Милуючого! Від Мухаммада, посланця Аллага, до Іраклія, великого правителя Руму (Візантії). Мир тому, хто пішов прямим шляхом! А далі: воістину, я закликаю тебе закликом Ісламу. Прийми Іслам — і ви будете в безпеці, прийміть іслам — і Аллаг дасть тобі подвійну винагороду. Якщо ж ти відвернешся, то на тебе ляже гріх твоїх

підданих, і

﴿يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٦٤﴾

﴿Скажи: «О люди Писання! Давайте прийдемо до єдиного слова між нами і вами, що ми не будемо поклонятися нікому, окрім Аллага, не будемо нікого долучати до Нього як рівню, і не будемо вважати за Господа когось іншого з нас чи з вас, а тільки Аллага!». Якщо ж вони відвернуться, то скажіть: «Засвідчіть же, що ми – мусульмани!»﴾ [Сура Алю-Імран (Сімейство Імрана): 64].

Потім, коли вони відвернулися і відмовилися прийняти Іслам, пророк Мухаммад, мир йому і благословення Аллага, та його сподвижники, нехай буде задоволений ними Аллаг, воювали з ними та наклали на них джизію.

І щоб підтвердити їхню оману та те, що вони перебувають на хибній релігії після того, як вона була скасована релігією Мухаммада, мир йому і благословення Аллага, Аллаг наказав мусульманину щодня, у кожній молитві та в кожному ракааті просити Аллага наставити його на правильний, істинний та прийнятний шлях, а саме — на Іслам.

І щоб Він віддалив його від шляху тих, хто опинився під гнівом, а це — юдеї та їм подібні, які знають, що перебувають на хибному шляху, але вперто тримаються за нього.

І щоб Він віддалив його від шляху тих, хто заблукав, які поклоняються без знання і стверджують, що вони на прямому шляху, хоча насправді вони на шляху омани — а це християни та подібні до них інші народи, які поклоняються в омані та невігластві.

Усе це для того, аби мусульманин достеменно знав, що кожна релігія, окрім Ісламу, є хибною, і що кожен, хто поклоняється Аллагу не відповідно до Ісламу, є заблудлим. А той, хто не переконаний у цьому, не є мусульманином.

А доказів на цю тему в Корані та Сунні є дуже багато.

Тож автор статті, Абд аль-Фаттах, зобов'язаний поспішити до щирого покаяння та написати статтю, в якій він оголосить про своє каяття, адже хто щиро покається перед Аллагом, того каяття Аллаг прийме, відповідно до слів Всевишнього:

﴿...وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ﴾

﴿І зверніться з покаянням до Аллага всі разом, о віруючі, — щоб ви досягли успіху як у

цьому світі, так і в житті вічному!﴾ [Сура Ан-Нур (Світло): 31]. В іншому аяті Всевишній говорить:

﴿وَٱلَّذِينَ لَا يَدۡعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقۡتُلُونَ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَا يَزۡنُونَۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ يَلۡقَ أَثَامٗا ٦٨ يُضَٰعَفۡ لَهُ ٱلۡعَذَابُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَيَخۡلُدۡ فِيهِۦ مُهَانًا ٦٩ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلٗا صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمۡ حَسَنَٰتٖۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٧٠﴾

﴾І вони – ті, які не звертаються з благанням (дуа) до іншого божества окрім Аллага, і не вбивають живої душі, яку Аллаг заборонив вбивати, окрім як тільки по праву, і не чинять перелюбу. А хто робить так – той зустріне за це кару у відплату (68)

Помножено буде йому покарання в День Воскресіння, і буде він у ньому вічно приниженим, (69)

окрім тих, хто звернувся до Аллага зі щирим каяттям, і увірував, а потім чинив праведні справи, – тож таким Аллаг замінить їхні погані справи на добрі, адже Аллаг – Пробачаючий тим, хто кається і Милуючий до них! (70) [Сура Аль-Фуркан (Розрізнення): 68-70]. І відповідно до слів посланця Аллага мир йому і благословення Аллага):

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«Іслам спокутує все, що було до нього, і покаяння знищує все, що було до нього перед Аллагом».

І слова його, мир йому і благословення Аллага:

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

«Той, хто покаявся у гріху, — як той, в кого не має гріха».

Аятів і хадісів із подібним змістом є дуже багато.

І я прошу Аллага, Пресвятого і Всевишнього, щоб Він показав нам істину істиною та обдарував нас слідуванням за нею, і щоб Він показав нам хибне хибним та обдарував нас відстороненням від нього. І нехай Він обдарує нас, і автора Абдуль-Фаттаха, і всіх мусульман щирим каяттям, і нехай захистить нас усіх від спокус, що збивають зі шляху, а також від підкорення пристрастям та шайтану. Воістину, Він — Покровитель цього і Спроможний на все.

Мир і благословення Аллага на нашого пророка Мухаммада, його родину, сподвижників і тих, хто слідує за ними із добром до Судного дня.

❋❋❋

Index

Перше послання 2
Правильне віровчення та те, що йому суперечить 2
Перша основа: Віра в Аллага Всевишнього 6
Друга основа: Віра в ангелів 23
Третя основа: Віра у книги, яка також включає два пункти: 24
Четверта основа: Віра в посланців 27
П'ята основа: віра в Останній день 29
Шоста основа: Віра в Передвизначення 29
Віровчення, яке суперечать вірному віровченню 36
Друге послання: Релігійне положення звернення за допомогою до пророка Мухаммада, мир йому і благословення Аллага 47
Третє послання 68
Релігійне положення щодо звернення по допомогу до джинів і шайтанів та принесення їм обітниць. 68
Четверте послання: 94
Релігійне положення щодо поклоніння за допомогою нововведених або багатобожних практик 94
П'яте послання: 126
Релігійне законоположення щодо святкування дня народження пророка, мир йому і благословення Аллага, та інших подібних свят. 126
Шосте послання: 140
Релігійне законоположення щодо святкування Ночі аль-Ісра ва-ль-Мі'радж (Нічне перенесення та Вознесіння) 140
Послання сьоме: 149

Релігійне законоположення щодо святкування ночі середини місяця Шаабан. 149
Послання восьме: 166
Важливе застереження щодо неправдивості вигаданого заповіту, ... 166
автором якого є шейх Ахмад, служитель заповідної благородної пророчої мечеті. 166
Послання дев'яте: Релігійне законоположення щодо чаклунства та ворожби й усього, що з ними пов’язане 186
Десяте послання: Застереження від будівництва мечетей на могилах. 206
Одинадцяте послання: Поховання померлих у мечетях 213
Послання дванадцяте: Роз’яснення зневіри (куфру) та заблудження того, хто стверджує, що комусь дозволено відходити від шаріату Мухаммада, мир йому і благословення Аллага. 217

❋❋❋

uk397v4.0 - 15/04/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

حرمين

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-692-7